

திருப்புகழ் - 200

B. இரத்தின நாயக்கர்
& சன்ஸ்.

ACC. NO. 2919

Q26 : 4173.

திருமகன் விநாயக
அச்சுக்கூடம்

1945.

1-00

சென்னை - 19

சென்னை - 19

சென்னை - 19

சென்னை - 19

சென்னை - 19

சென்னை - 19

சிறப்புப் பாயிரம்

நூற் சிறப்பு

நேரிசை - வெண்பா

எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோர் கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி. 1

வேதம்வேண் டாம்சகல் வித்தைவேண் டாங்கீத
நாதம்வேண் டாம்ஞான நூல்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழைமேவுகின்றகொற்றவன்தாள்போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம். 2

நூற் பயன்

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவீ
டேறலாம் யர்னைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு. 3

ஆறுமுகந் தேர்ன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞான் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழத்தினோர் பால். 4

கவி விருத்தம்

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திடுகை வேலா
இருப்பிட முனக்கெனது எனக்கரு ளியம்பாய்
உருக்கநல் விழுக்குல மொழுக்கமில் ரேனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினி லிருப்பாம். 5

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதினை யுன்றனரு ளாலே
பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில் மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்ற பெருமானே. 6

வெண்பா

ஓராறு மாமுகனார் உச்சிதமெய்ஞ் ஞானகுகன்
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராகும்
தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை
வத்தினவ ரீடேறு வார். 7

அருண கிரிநாதர் பதினா றாயிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதிற்—பரகதிக்கஃ
தேணி யருட்கடலாக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்
காணி பிறவிக்கு காம். 8

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத்—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று
கொர்ச்சிக்க லாமே கெடர். 6

எண்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்
ஏறுமயி லேறியினை பாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி பார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு ஞாரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளிபை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதிபரு ஞாசல மமர்ந்த பெருமானே. 10

முருகன் துணை

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி

11. தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன—தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை யுத்தமி புதல்வனை
மட்டவீழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட வெழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அநிதீர
அத்துய ரதகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மண்மருள் பெருமானே.

6

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் தேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனாயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனாத்	தனைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகாத் தானைமுகப்	பெருமானே. 12

பக்கரைவி சித்திரமணி பொற்கலனை யிட்டநடை
 பகடியெனு முகர்தூர கமுநீபப்
 பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
 பட்டுருவ லிட்டருள்கை வடிவேலும்
 திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு
 சிற்றடியு முற்றியபன் னிருதோளும்
 செப்புதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
 செப்பன எனக்கருள்கை மறவோனே
 இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்
 எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்வண்
 டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிழப்பழயி டிப்பல்வகை தனிமூலம்
 மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
 லிக்கினச மர்த்தனெனு மருளாழி
 வெற்பகுடி லச்சடிவ விற்பரம ரப்பாருள்
 வித்தகம ருப்புடைய பெருமானே. 13

விடமடைசு வேலை யமர்ப்படை சூலம்
 விசயன்விடு பாண மெனவேதான்
 விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்
 வினையின்வினை வேது மறியாதே
 கடியுலவு பாயல் பகலிரவெ னுது
 கலவிதனில்முழுகி வறிதாய
 கயவனறி வின னிவனுமுயர் நீடு
 கழுவினைகள் சேர அருள்வாயே
 இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக
 இறைவன்மகள் வாய்மை யறியாதே
 இதயமிக வாடி யுடையபினை நாத
 கணபதியே நாம முறைகூற
 அடையலவ ராவி வெருவ அடிகூற
 அரசனுமறி யாம லவரோடே
 அகல்வதென டாசொ லெனவுமுய சாட
 அறிவருளும் ஆனை முகவோனே. 14

மினது திருவடி சித்திம யிற்கொடு
 நினைவுகருதிடு புத்தி கொடுத்திட [தேன்
 நிறை அமுதுசெய் முப்பழம்ப்பழம் நிகழ்பால்
 நெடியவனைமுறு யிக்கொடு ஸட்டுகம்
 நிறைவி லரிசிப ரூப்பவ லெட்பொரி
 நிகரி 'வினிகத லீக்கணி வக்கமு மிளநீரும்
 மனதுமகிழ்வொடு தெரட்டக மத்தொரு
 மகர சலநிதி வைத்தது திக்கா
 வளரு கரிமுக வொற்றை மருப்பனை வலமாக

மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு
 வளர்கை குழைபிடி தொப்பென சூட்டொடு
 மசை பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே
 தெனன தெனதென தெத்தென னப்பல
 சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
 திரளு முறுசதை பித்தநிணக்குடல் செரிமுனை
 செரும வுதாநி ரப்புசெய ருக்குட
 னிரைய வாவநி றைத்தக ளத்திடை
 திமித்திமிதிது மத்த னிடக்கைகள் செகசேசே
 எனவ துருதுரு துத்தென வொத்துகள்
 துடிக ளிடிமிக வொத்துமு முக்கிட [சை
 டிமுடடிமுடிமுடிட்டிமெனத்தமுலி லெழுமோ
 இகலியலானகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
 இரண பயிரலி சுற்றுந டித்திட - [ளே.
 எதிரும் நிசிரரைப் பெலியிட்டருள் பெருமா

உ
முருகன் துணை
திருப்புகழ்

சுப்பிரமணியர் துதி

16. தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன—தனதான.

முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை
யத்திக்கிறை சத்திச்சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக்குருபா மெனவோது
முக்கட்பர மற்றுச்சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித்திருவரு
முப்பத்துமு வார்க்கத்தமரரு மடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக்கணைதொடு
மொற்றைக்கிரி மற்றைப்பொழுதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி விரவாகப்
பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய
பச்சைப்புயன் மெச்சித்தருபொருள்
பட்சத்துடன் ரட்சித்தருளுவ தொருநாளே
தித்தித்திசை யொக்கப்பரிபுர
விர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி
திக்கொக்க நடிக்கக்கழுக்கொடு கழுகாடத்
திக்குப்பரி வட்டக்கலைகொடு
சுதரப்படி ரிக்குத்திருதிரு
திக்குத்திரு திக்குத்திரிகடக மெனவோதும்

கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை
குக்குக்கு குக்குக்குகு
குத்திப்புதை புக்குப்பிடியென முதுகுகை

கொட்புற்றெழு நட்பற்றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி
குத்துப்பட வொற்றிப்பொரவல பெருமானே.

திருப்பரங்கிரி

17. தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதன—தனதான.

அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியும்
கருத்தறிந்தபி னரைதனி லுடைதனை
யலிழ்த்துமங்குள வாசிலைதடையி மிருதோளும்

றணைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
வுதட்டைமென்றுப லீடிஞ்றுகளுமிட
வடிக்களந்தனின் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்சிட

ருக்குமங்கையின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபவ
முறக்கையின்கனி நிகரெனலிலகிய முலைமேல்விழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவழுதுகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிர்வேனோ

இருக்குமந்திர மொருவகைமுனிபெற
வுரைத்தசம்பரம சரவணபவகு
விதத்தலிங்கித மிலகியவறுமுக மெழில்வேளென்

•18. தனத்தனந்தன தனதனதனதன

தனத்தனத்தன தனதனத்தனதன

தனத்தனாந்தன தனதனதனதன—தனதான.

கருக்குமஞ்சன விழியினையயில்கொடு
நெருக்கிநெஞ்சுற வெறுதருபொழித்ரு
கனிக்குளின்சுவை யமுதுகுமொருசிறு நகையாலே
களக்கொடுங்கலி லலைகொடுவீசிரியெ
மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகுவொர்
கவற்சிகொண்டிட மனைதனிலழகொடு கொடுபோகி
நரைத்தபஞ்சனை மிசைதனின்மனமுற
வனைத்தனந்தலி னிணைமுலையெதிர்பொர
நகத்தமுந்திட வமுதிகழ்பெருகிய மிடறாடே

நடித்தெழுங்குரல் குழு குழு குழுவென
விசைத்துநன்கொடு மனமதுமறுகிட
நழுப்புநஞ்சன சிறுமியடுயரற் வருள்வாயே

பிறைத்தெண்டி-ரைமொகுமொகுமொகுவென
வுரைத்தகஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
பிறைத்தவண்டமு கிருகடுகடுவென வரைபோலும்

நிவர்த்ததிண்கழ னிசொருமொடு
 சரக்கொடுங்குவை மலைபுரைதாவிரு
 விணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதா வடுதீரா
 திறற்கருங்குழ லுமயவளருளுரு
 புழைக்கைமும்மத கயமுகமிகவுள
 சிவக்கொழுந்தெனகணபதியுடன்வரு மிளையோனே
 சினத்தொடுஞ்சம னுதைபடநிறுயிய
 பரற்குளன்புறு புதல்வான்மணிபுகு
 திருப்பரங்கிரி தனி லுறைசாவண பெருமாளே.

19. தனத்தன தத்தன தத்தன
 தனத்தன தத்தன தத்தன
 தனத்தன தத்தன தத்தன—தனதான.

சருவும்படி வந்தனனிகிதி
 மதனனென்றிடு மம்புலியுஞ்சுடு
 தழல்கொண்டிடு மங்கையர்கண்களின் வசமாகி
 சயிலங்களு மன்றல்பொருந்திய
 பொழிலின்பயில் தென்றலுமொன்றிய
 தடவஞ்சனை துன்றியெழுந்திடு திறமான
 இரவும்பக லன்றியுநின்றிடு
 குயில்வந்திசை தந்தெனவென்றிட
 விருகண்கள் துயின்றிடவன்றியு மயலான
 விவனெஞ்சு பதன்பதனென்றிடு
 முடல்கொண்டு வருந்தியவஞ்சக
 னினியுன்றன் மலர்ந்திலகும்பத மடைவேளை
 திருவொன்றி விளங்கியவண்டர்கள்
 மணியின்றயி ருண்டவனெண்டிசை [பின்
 திகழும்புகழ் கொண்டவன்வண்டமிழ் பயில்வர்

நீரிகின்றவன் மஞ்சுரிற்ம்புகை
 பவன்நிஞ்சுதி றங்கொளவென்றடல்
 செயதுங்கமுகுந்தன் மகிழ்ந்தருள்மருகோனே
 மருவுங்கட றந்துயியுங்குட
 முழுவங்கள் குமின்குமினென்றிட
 வயமொன்றியசெந்திலில்வந்தருள்முருகோனே
 மதியுங்கதி ரும்புயலுந்தின
 மருகும்படி யண்டயிலங்கிட
 வளர்கின்ற பாங்கிரிவந்தருள் பெருமானே.

20. தனத்தனந் தந்ததான

தனத்தனந் தந்ததான

தனத்தனந் தந்ததான—தனதான.

வரைத்தடங் கொங்கையாலும்
 வளைப்படுஞ் செங்கையாலு
 மதித்திடுங் கொண்டையாலு மனைவோரும்
 வடுப்படுந் தொண்டையாலும்
 விளைத்திடுஞ் சண்டையாலு
 மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர் வசமாகி
 எரிப்படும் பஞ்சுபோல
 மிகக்கெடுந் தொண்டனேனு
 மினற்படுந் தொந்தவாரி கரையேற
 விசைத்திடுஞ் சந்தபேத
 மொலித்திடுந் தண்டைகுழு
 மினைப்பதம் புண்டரீக மருள்வாயே
 சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய்குரன்
 விளக்கிரொளஞ் சஞ்சன்றடு
 துளக்கெழுந் தண்டகோள மளவாகத்

தூத்தியன் திர்த்தலோக

மழித்தவன் சம்பந்தாயஞ்

சுடப்பிர சண்டவேலை

விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை

துளக்கவென் றண்டமூடுந்

தொனித்திடுஞ் சங்கபாணி

மருகோனே

திண்ப்புனஞ் சென்றுலாவு

குறத்தியி னன்பராகுந்

திருப்பரங் குன்றமேவும்

பெருமானே.

21. தன்னதந்த தத்தத்தனந்த

தன்னதந்த தத்தத்தனந்த

தன்னதந்த தத்தத்தனந்த — தனதான.

கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று

கடையிலவந்து தித்துக்குழந்தை

வடிவாகி

கழுமியங்கெடுத்துச்சுரந்த

முலையருந்து விக்கக்கிடந்து

கதறியங்கை கொட்டித்தவழந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை

யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டிதண்டை

யவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து

வயதேறி

யரியபெண்க ணட்பைப்புணர்ந்து

பிணியுமுன்று சுற்றித்திரிந்த

[நே

தமையன்முன்குழைச்சுத்தமென்று பெறுவே

இரவியந்தான் வெற்றிக்குரங்கி

னாசரென்று மொப்பற்றவுந்தி

யிறைவனென்கி னக்கர்த்தனென்று நெடுநீல

னெரியதென்றும் ருத்ர ஸ்மிறந்த
 வனுமனென்று மொப்பற்றவண்ட
 ரெவருமிந்த வார்க்கத்தில்வந்து புனமேவ
 அரியதன் படைக்கார்த்தரென்று
 வசுராதன் கிளைக்கட்டைவென்ற [னே
 வரிமுருந்தன்மெய்ச்சுற்றபெண்பின். மருகோ
 யயனையும்பு டைத்துச்சினந்து
 வுலகமும்ப டைத்துப்பரிந்து
 வருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமானே.

22. தந்தனந் தந்தன
 தந்தனந் தந்தன
 தந்தனந் தந்தன—தனதான.

மன்றலங் கொந்துமிசை
 தந்தனந் தந்தவென
 வண்டினங் கண்டுதொடர் குழன்மாதர்
 மண்டிடுந் தொண்டையமு
 துண்டுகொண் டன்பின்மிக
 வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பின்
 ஒன்றவம் பொன்றுலிழு
 சண்டவங் கங்குழைய
 வுந்தியென் கின்றமடு விழுவேகை
 யுன்சிலம் புங்கனக
 தண்டையும் கிண்கினியு
 மொண்டகம் பும்புனையு மடிசேராய்
 பன்றியங் கொம்புகம
 டம்புயங் கஞ்சார்கள்
 பண்டையென் பங்கமணி பவர்கேயே

பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி
வந்திருந் தைந்துகர
பண்டிதன் றம்மியெனும்

வயலூரர்

சென்றுமுன் குன்றவர்கள்
தந்தபெண் கொண்டுவுளர்
சென்பகம் பைம்பொன்மலர்

செறிசோலை

திங்களுஞ் செங்கதிரு
மங்குலும் தங்குமுயர்
தென்பரங் குன்றிலுறை

பெருமானே.

திருச்செந்தில்

23. தன்னதானன தந்தன
தன்னதானன தந்தன
தன்னதானன தந்தன—தனதான.

கமலமாதம ருந்ததியுந்துதி
செயவொணாத மடந்தையர்சந்தன
களபசீதள கொங்கையிலங்கையி லீருபோதே

களவுநூல்தெரி வஞ்சனையஞ்சன
கிழியின்மோகித கந்தசுகந்தந
கரியவோதியி லீந்துமுகந்தனின் மருளாதே

அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
தொலைவிலாதவ றம்பொருளின்பமு [னே
மடையவோதி யுணர்ந்துதணந்தபி னருள்தா

யறியுமாறுபெ றும்படியன்பிணி
னினியநாதசி லம்புபுலம்பிடு
மருணவாடக கிண்கிணிதங்கிய வடிதாராய்

குமரிகாளிப யங்கரிசங்கரி
 கவுரிநீலிப டம்பரையர்டிகை
 குடிசைமோகினி சண்டினிகுண்டலி யெமதாயி
 குறையிலாளுமை மந்தரியந்தரி
 வெருவிதாகம் சுந்தரிதந்தருள்
 குமரமூலிக முந்தியவைங்கர கணராயன்
 மமலிராயக னஞ்சமிழ்கஞ்சகி
 யணிகஜானன விம்பனொரம்புலி
 மவுலியானொரு சிந்தையுக்கந்தரு ளிளையோனே
 வளரும்வாழையு மஞ்சனாமிஞ்சியு
 மிடைவிடாது நெருங்கியமங்கல
 மகிமைமாநகர்செந்தியில்வந்தருள் பெருமாளே.

24. தன்னதன தந்ததந்தன
 தன்னதன தந்ததந்தன
 தன்னதன தந்ததந்தன—தனதான.

இருகுழையெ றிந்தகெண்டைக
 ளொருகுமிழ டர்ந்துவந்திட
 வினைசிலைநெ ரிந்தெழுந்திட வனைமீதே

இருளளக பந்திவஞ்சியி
 * னிருகலையு டன்குலைந்திட
 விதழமு தருந்துசிங்கியின் மனமாய

முருகொடுக லந்தசந்தன
 அளறுபடு குங்குமங்கமழ்
 முலைமுகடு கொண்டெழுந்தொறு முருகார

* "ஆறுவழியு டந்துலங்கிட" எனவும் பாடம்.

முழுமதிபு ரிந்தசின்தா

வரிவைபரு டன்கலந்திடு

அறிவினன் நலம்பிறந்திட

வருள்வாயே

எரிவிடநி மிர்ந்தகுஞ்சியி

எரிவொடுமெ முந்தகங்கையும்

மிதழியொ டனிந்தசங்கார்

களிகூறும்

இமவரைத ருங்கருங்குயில்

மாகதநி றந்தருங்கிளி

யெனதுயிரெ னுந்தரியம்பிகை பெருவாழ்வே

அரைவடம லம்புகிண்கிணி

பரிபுரநெ ருங்குகண்டைக

எண்ணிமணி சதங்கைகொஞ்சிட மயில்மீதே

யகமகிழ்வு கொண்டு சந்ததம்

வருகுமா முன்றிலும்புற

வலைபொருத செந்தில்தங்கிய பெருமானே.

25. தந்ததானன தானன தந்ததானன தானன

தந்ததானன தானன—தனதான.

வெஞ்சரோருக மோகடு நஞ்சமோகய லோநெடு

வின்பசாகர மோவடு

வகிரோமுன்

வெந்துபோனபு ராதன சம்பராபிபு ராரியை

வென்றசாயக மோகரு

வினையோகண்

தஞ்சமோயம. துதுவர் நெஞ்சமோவெனு மாமத

சங்கமாதர் பயோதர

முகமூழ்கி

சங்கையோலிரு கூதன கந்தமாளிகை தேர்ப்தரு

தண்டைசேர்கழ லீவது

மொருகாளே

பஞ்சபாதக தாருக தண்டைனீற்றெழ வானவர்
 பண்டுபோலம் ராபதி குடியேற
 பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்சலேயெனமரால்வரை
 பங்கநீற்றெழ வேல்விடு மிளையோனே
 செஞ்சடாடவி மீமிசை சங்கைமாமதி தாதகி
 திங்கள்சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே
 செண்பகாடவி நீடிய துங்கமாமதிள் சூழ்தரு
 செந்திமாநகர் மேலிய பெருமானே.

26. தன்னதனதன தனதனதனதன
 தன்னதனதன தனதனதனதன
 தன்னதனதன தனதனதனதன—தனதான.

களபமொழுகிய புளகிதமுலையினர்
 கடுவுமயிர்தமும் கியியவியழியினர்
 கழுவுசரிசூழ கொழுகியகுழலின ரெவரோடும்
 கலகமிடுகய லெறிகுழை கிரகியர்
 பொருளிலிளைஞரை வழிபடுமொழிமொடு
 தளரவிடுபவர் தெருவினிலெவரையு நகையாடிப்
 பிளவுபெறிலதி லளவளவொழுகியர்
 நடையிலுடையினி லழகொடுதிரிபவர் [வோடே
 பெருகுபொருள்பெறி மமளியிலிதமொடு குழை
 பிணமுமனைபவர் வெறிதருபுனலுணும்
 அசுவவனிதையர் முடுகொடுமனைபவர்
 பெருமையுடையவ ருறவினைவிடவருள் புரிவாயே
 அனையிலுறைபுலி பெருமகவயிறரு
 பசுவினிரைமுலை யமுதுணநிரைமகள்
 வசவனொடுபுலி முலையுணமலையுட னுருகாரீ

ளடவிதனிலுள வுலவைகள் தளிர்ச்சிட
 மருளமதமொடு களிறுகள் பிடியுட
 னகலவெளிப்புர பறவைகணிலம்வர ஈர்ச்சேரேழ்
 தொளைகள்விடுகழை விரன்முறைதடவிய
 விசைகள் பலபல தொனிதருகருமுகில் [னே
 சுருதியுடையவ னெடியவன்மனமகிழ் மருகோ
 துணைவகுணதர சரவணபவநம
 முருகஞ்ஞபர வளரறுமுகஞக
 துறையிலையெறி திருநகருறைதரு பெருமானே.

27. தந்தனநான தந்தனநான
 தந்தனநான தனநான.

கன்றிவருநீல குங்குமபடர	
கஞ்சமலர்பேவு	முலைகாட்டிக்
கங்குல்செறிசேச நின்றகுலையாமை	
கண்கள் கடைகாட்டி	விலைகாட்டி
நன்றபொருடது வென்றவிலைபேசி	
நம்பிவிடுமாத	குடனாட்ட
நஞ்சுபுரிதேரை யங்கமதுவாக	
நைந்துவிடுவேனுக்	கருள்வாயே
குன்றிமணிபோல செங்கண்வரிநாகங்	
கொண்டபடம் விசு	மணிகூர்வாய்
கொண்டமயிலேறி குன்றிடியமோதி	
சென்றவடிவேலைக்	கொடுபோர்செய்
மன்றற்கமழ்பூகந் தெங்குதிர்ச்சோலை	
வண்டுபடுவாவி	புடைகுழ

மந்திரடமாஞ் செந்தில்நகர்மேவு
மந்தசுரகாலப்

பெருமானே.

28. தனத்தந்தானை தானைதானை
தனத்தந்தானை தானைதானை
தனத்தந்தானை தானைதானை—தனதானு.

அணிச்சங்கார்முகம் வீசிடமாசறு
துவட்பஞ்சானத டாகம்விடாமட
வனத்தின்னூயிசு லாயியசேறடி மடமானார்

அருக்கன்போலொளி வீசியமாமா
கதப்பைம்பூணணி வார்முலைமேன்முக
மழுத்தும்பாயியை ஆயியிடேறிட நெறிபாராய்

வினைச்சண்டாளனை வீணைநீணிதி
தனைக்கண்டாணவ மானநிர்முடனை
விடக்கன்பாய்நுகர் பாலையோர்மொழி பகராநே

விகற்பங்கூறிடு மோகவிகாரனை
யறத்தின்பாலொழு காதமுதேவியை
விளித்துன்பாதுகை நீதாநானருள் பெறுவேனே

முனைச்சங்கோலிடு நீலமகோததி
யடைத்தஞ்சாதவி ராவணனீள்பல
முடிக்கன்றோர்களை யேவுமிராகவன் மருகோனே

முனைக்குஞ்சீதநி லாவொடராவிரி
திரைக்கங்காநதி தாதகிகுவிள
முடிக்குஞ்சேகரர் பேரருளால்வரு முருகோனே

தினைச்செங்கானக வேடுவரானவர்
திகைத்தந்தோவென வேகனியாகிய
திறற்கந்தாவளி நாயகிகாமுறு மெழில்வேலா

சிறக்குந்தாமரை யோடையின்மேடையில்
 நிறக்குஞ்சுல்வனை பால்மணிவீசிய
 திருச்செந்தூர்வரு சேவகனேசுரர் பெருமானே.

திருப்பழநிமலை

20. தன்னதன தானத்த தன்னதன தானத்த
 தன்னதன தானத்த—தனதான.

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெரிந்து மதனாலே
 கரியகுழன் மாதர்தங்க ளடிசுவடு மார்புதைத்து
 கவலைபெரி தாகுகொந்து மிகவாடி
 அரகாசி வாயவென்று தினமுநினை யாமநின்று
 மறுசமய நீதியொன்று மறியாம
 லசனமிடு வார்கடங்கள் மனைகடலை வாசனின்ற
 அனுதினமு நாணமின்றி யழிவேனோ
 உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்க
 ருலகளவு மான்மகிழ்ந்த மருகோனே
 வுபயகுல தீபவங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
 முறைபுகளி யூரிலன்று வருவோனே
 பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது துதுசென்ற
 பரமனரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா
 பகையசுரர்சேனெகொன்று வமார்சிறை மீளவென்று
 பழநிமலை மீதினின்ற பெருமானே.

30. தனதன தத்ததானன

தனதன தத்ததானன

தனதன தத்ததானன—தனதான.

கதியை விலக்குமாதர்கள்

புதியவி ரத்னபூஷண

கனதன வெற்புமேன்மிரு

மயலான

கவலைம னத்தனாகிலு

முனதுப்ர சித்தமாகிய

கனதன மொத்தமேனியு

முகமாதும்

அதிபல வச்ரவாகுவு

மயினுனை வெற்றிலேகையு

மரவுபி டித்ததோகையு

மூலகேசு

மதிரவ ரற்றுக்கோழியு

மடியர்வ மூத்துவாழ்வுறு

மபிநவ பத்மபாதமு

மறவேனே

இரவிகு லத்திராசத

மருவியெ திர்த்துவீழ்கடு

ரணமுக சுத்தவீரிய

குணமான

இனையவ னுக்குநீண்முடி

யரசது பெற்றுவாழ்வுற

இதமொ டளித்துராகவன்

மருகோனே

பதினொரு ருத்திராதிகள்

திகழவி ளக்குமானிகை

பரிவொடு நிற்குமீசுர்

சுரலோகம்

பரிமள கற்பகாடவி

யரியளி சுற்றுபூவிதர்

பழநிம. கைக்குண்மேவி

பெருமானே.

31. தானத்தனத் தானத்தனத்

தானத்தனத்—தனதான.

காரணிந்தவரைப் பாரடைத்துவினைக்

காதனெஞ்சயாத்

தடுமாறி

கானரம்புதிரத் தோல்வழும்புறுபொய்க்

காயமொன்று பொருத்

தடியேனுந்

தாரிணங்குழுற் கூரணிந்தவிழிச்

சாபமொன்றுநுதற்

கொடியார்தந்

தான்பணிந்தவர்பொற் றோள்விரும்பிமிகத்

தான்மெலிந்துவிடத்

தருமோதான்

சூர்துண்டுபடப் போர்கடந்துதொழத்

தோயமுஞ்சுவறப்

பொருவேலா

தாய்மை கொண்டகுறத் தோகைநின்றபுனச்

சூழ்பெருங்கிரியிற்

றிரிவோனே

ஆணன்கருடத் தாரணன்புகழ்தற்

காலமுண்டவருக்

சூரியோனே

பாலையம்பழனச் சோலையின்புடைசுற்

முயினன்குடியிற்

பெருமானே.

—
சுவாமிமலை

32. தனதனன தனதனன தனதான தத்தன

தனதனன தனதனன தனதான தத்தன

தனதனன தனதனன தனதான தத்தன—தனதான.

குமாகுரு பாமுருக குகனேகு றச்சிறுமி

கணவசர வணர்நிருதர் கலகாபிறைச் சடையர்

குருவேனா லுரையுதபு மயிலாவெனத்தினமு

முருகாதே

சூயின்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்
தெருவிலனவாதமன மெனவேநடப்பர்நகை
கொளுமவர்க ளுடமைமன முடனேபறிப்பவர்க
ளனைவோருந்

தமதுவச முறவசிய முகமேமினுக்கியர்கள்
முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவீதி நிற்பவர்கள்
தனமில்லியர் மனமுறிய நமுவாவு முப்பியர்கண்
வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ வணைமீது ருக்கியர்கள்
வசமுழுகி யவாடிமை யெனமாத ரிட்டதொழில்
தனிலுழலு மசடனையு னடியேவ முத்தவரு
டருவாயே

சமரமொடு மசுரர்படை களமீதெ திர்த்தபொழி
தொருநொடியிலவர்கள்படை கெடவேலெடுத்தவனி
தனினிருதர் சிரமுருள ரணதூள் படுத்திவிடு
செருமீதே

தவனமொடு மலகைநட மிடவீர புத்திரர்க
ளதிரநிண மொடுருருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்
தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய்நிரைத்திரள்கள்
பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகாட ரத்தவெறி
வயிசுவர்கள் சுழலவொரு தனிபாயு தத்தைவிடு
திமிரதின கரவமார் பதிவாழ்வு பெற்றாலு
முருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டயிராவ தக்குரிசி
லடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்
சிவசமய் வறுமுகவ திருவேர கத்திலுறை
பெருமானே.

33. தனனாநத்த தனனாநத்த
தனனாநத்த தனநான.

மருவேசெறித்த குழலார்மயக்கின்
மதனாகமத்தின்

விரகாலே

மயலேபெழுப்பி விதழேயருத்த
மகிசேர்முலைக்கு

ஞறவாகி

பெருகாதலுற்ற தமிழேனைநித்தம்
பிரியாதபட்ச

முடனேயென்

பிழையேபொருத்து விருதாளிலுற்ற
பெருவாழ்வுபற்ற

வருள்வாயே

குருவாயற்கு முபதேசம்வைத்த
குளேனகுறத்தி

மணவாளா

குளிர்கான்மிசுத்த வளர்போதமுற்ற
குடகாவிரிக்கு

வடபால்வாழ்

திருமாறனக்கு மருகாவுமைக்கோர்
சிறுவாகரிக்கு

மினையோனே

திருவோகத்தி லுறைவாயாக்கர்
சொமேதுணித்த

பெருமானே.

34. தானனதத்தன தத்தனதத்தன

தானனதத்தன தத்தனதத்தன

தானனதத்தன தத்தனதத்தன—தனநான.

கோமளவெற்பினை பொத்தனத்தியர்.

காமனையொப்பவர் சித்தமுருக்கியர்

கோவையிதழ்க்கனி நித்தமும்விற்பவர் மயில்காடை

கோலைகட்புற வொத்திடுபுட்ரு
 லாரணியப்புள் வகைக்குல்கற்றியர்
 கோலவிழிக்கடை யிட்டுமருட்டியர் விரகாலே
 துமமலர்ப்பனி மெத்தைப்படுப்பவ
 ராரையுமெத்திம னைக்குளழைப்பவர் -
 சோலைவனக்கிளி யொத்தமொழிச்சியர் செறிசூடா
 தூசுமெகிழ்த்தரை சுற்றியுடுப்பவர்
 காசுபறிக்கம றித்துமுயக்கியர்
 தோதகவித்தைப டித்துநடிப்பவ குறவாமோ
 மாமாமொத்துவ ரிக்குணெருக்கிய
 ஞானைவெட்டிநி ணக்குடலைகொடு
 வாரணகெமச்சவ னித்தடியிற்குக கதிர்காம
 மாமலையிற்பழ ிப்பதியிற்றனி
 மாகிரியிற்றணி கைக்கிரியிற்பா
 மாகிரியிற்றரை சுற்றியினைத்திடு மலைவாயில்
 னமவெயிற்பல யெற்பினினற்பதி
 னாலகத்துள பத்தர்கள்சித்தம
 தேதுநினைத்தது மெத்தவளித்தரு னினைபோனே
 யோகவெற்பெனு மற்புதமிக்கசு
 வாமிமலைப்பதி மெச்சியசற்சன
 ராசதூலட்சண வுத்தமிபெற்றருள் பெருமானே.

குன்றுதோராடல்

35. தந்தனதானதான தந்தனதானதான
 தந்தனதானதான—தனதான.

வஞ்சகலோபமுடர் தம்பொருளுர்கடேடி
 மஞ்சரிகோவைதாது பலபாவின்

வண்புகழ்வாரிகாரி யென்றசைவா துகூறி
வந்தியர்போறயீனி வழியாதே
செஞ்சாணாதகீத கிண்கிணிரீபமாலை
திண்டிதல்வேல்மயூர முகமாறும்
செந்தமிழ்நாளுமோதி யுய்ந்திடஞானமூறு
செங்கனிவாயிலோர்சொ லருள்வாயே
பஞ்சவனீடுகூனு மொன்றிதொபமோடு
பைந்தமிழ்வா துகூறு சமண்முகர்
பண்பறபிலியோடு வெங்கழுவேறவோது
பண்டிதஞானநீறு தருவோனே
குஞ்சாசாலைமேவு பைம்புனமீதுலாவு
குன்றவார்ஜா திகூடி வெறியாடி
கும்பிடுநாடுவாழ்வு தந்தவரோடுநீறு
குன்றுதோரடன்மேவு பெருமாளே.

தென் கடம்பன் றுறை

36. தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்—தனதர்ன்.

புணரியும னங்கனம் புஞ்சரும் புங்கருங்
கயலினொடு கொண்டையுஞ் சண்டனுங்கஞ்சமும்[ம்
புதுநிலவருந்தியுந் துஞ்சநஞ்சம்பொருப் பெற்றவேலு

பொருவனங் கன்றகன் றங்குமிங் குஞ்சுமுன்
றிடைகடைசி வந்துவஞ் சம்பொதிந் திங்கிதம்
புகியினொருர் முன்வயின் றம்பொனின் கம்பிதக்
குழைமோதி

குணலைப்பொடு நிந்திரியஞ் சஞ்சலங் கண்டிடும்
படியமர் புரிந்தருங் சங்களுஞ் சந்ததங்
கொடுமைசெய் துசங்கொடுஞ் சிங்கிதங்கும் கடை
கணிநூர்பால்

குலவுபல செந்தனந் தந்துதந் தின்புறுந்
தீவிதகர ணங்களுங் கந்தநின் செம்பதங் [வேளை
குறுகும்வகை யந்தியுஞ் சந்தியுந் தொந்தமற் றமை
குணர்விரிக டம்பமென் றெங்கலும் பம்புறும்
புழுகுமச லம்பசுஞ் சந்தனக் குங்கும் [தோளுந்
தொகுகளப முந்துதைந்தென் றுநன்கொன் றுபத்திரு
கொலையில் சண்முகங்களுந் தந்த்ரமந் த்ரங்களும்
பழிமலையும்பாங் குன்றமுஞ் செந்தினும் [வாழ்வாய்
துதிசெயுமெ யன்பார்தன் சிந்தைசென் றப்புறப் பதி
கணபணபு யங்கமுங் கங்கையுந் திங்களுங்
குரவுமறு குங்குறுந் தும்பையுங் கொன்றையுங்
கமழ்கடிவசம்புவுங் கும்பிடும்பண்புடைக் குருநாதா
கனகுடகில் நின்றகுன் றந்தருஞ் சங்கரன்
குறுனிக மண்டலங் கொண்டுமுன் கண்டிடுங்
கதிசெய்நதி வந்தறுந் தொன்கடம் பன்றுரைப்
பெருமானே.

திரிசிராமலை

37. தன்னதானன தானனதானன
தன்னதானன தானனதானன
தன்னதானன தானனதானன—தந்ததான.
தறையின்மாளிட ராசையினுன்மட
லெழுதுமாலருண் மாதர்கள்தோதக
சரசமாய்மலரோதியினுவிரு கொங்கையாலும்

சதிசெய்துநீடை யாறுடையானடை
 யழகினுன்மொழி பாஸ்சிழியான்மருள்
 சவநையடி யேன்மிகவாடிம யங்கலாமோ
 பறவைபாணமெய் ஞானிகண்மோனிக
 ளனுகொனுவகை நீயினிராசிய
 பவன்பூரக ரீசகமாகிய விர்துநாதம்
 பகரொணுகது சேரவொணுகது
 நினையொணுகது வானதயாபா
 பதியதானச மாடும்மேலையம் வந்துதாராய்
 னெறவிடாதி சாசரர்சேனைகண்
 மடியநீசை லாபமதேறிய
 திவங்கிஞ்சை மேளதயாபா வம்புராசி
 திரைகன்போலலை மேரதியசீதள
 குடககாவிரி நீள்கொடிய
 திரிசிராமலை மேலுறைவிரகு மஞ்சுவாமும்
 மறவர்காயக வாதியநாயக
 வினையநாயக சாவிரிநாயக
 வடிவியாயக வானதனாயக வெங்கள்மானின்
 மகிழுகாயக தேவர்கனாயக
 கவுரிநாயக னார்குருநாயக
 வடிவதாமலை யாவையுமேவிய தம்பிரானே.

திருப்போரூர்

38. தனத்தா தானதந்த தனத்தா தானதந்த
 தனத்தா தானதந்த—தனதான.

உருக்கார் வானிகண்கள்
 பொருப்பார் வார்தனங்க
 ஞானத்தேன் வாலசந்தர் நுதனாலா

முருச்சேர் நீண்மருங்குல் பனைத்தோ ளோதிகொண்ட லுவப்பாய் மேல்விழுந்து	திரிவோர்கள்
அருக்கா மாதர்தங்கள் கலைக்கே யோடுமின்ப வலைக்கே முணுநெஞ்ச	னதிபாவி
யசட்டால் மூடுகின்ற மசக்கால் மாயுமிந்த வலத்தா லீனனேற்கென்	வருள்வாயே
எருக்கார் தாளிதும்பை மருச்சேர் போதுகங்கை யினைச்சூ டாதிநம்பர்	புதல்வோனே
இருக்கா லேவினைந்து துதிப்பார் நாலிநெஞ்சி ஔுப்பா யானைதங்கு	மணிமார்பா
செருக்கா லேமிசூந்த கடற்சூர் மாளவென்ற திற்சேர் வேல்கைகொண்ட	முருசோனே
தினைக்கோர் காவல்கொண்ட சூறத்தேன் மாதுபங்க திருப்போ ஞாமர்ந்த	பெருமானே.

39. தானதானன தானன
தானதானன தானன
தானதானன தானன—தனதான.

சீருலாகிய வோதிம
மானமாநடை மாமயில்
சேயசாயல் கலாமதி

முகமானார்

தேனாலாகிய மாமொழி

மேருமாமலை மாமுலை

சேனாலாகிய கூர்விழி

குமிழ்நாசி

தாருலாகிய நீள்குழல்

வேயளாகிய தோளியர்

சார்பிலேதிரி வேணெயின்

னருளாலே

சாமவேதியர் வானவ

ரோதிநான்மலர் துவிய

தாளில்விழுகி னுமிக

வருள்வாயே

காருலாகிய நீள்புன

வேடர்மால்வரை மீதுரை

காவல்மாதினொ டாவல்செய்

தருள்வோனே

கரணவாகம வேதபு

ராணநூலினி னோதிய

காரணாகரு னாகர

முருகோனே

போருலாகிய குரணை

வாரிசேசெழு வேல்விடு

புவைசேவக மாமயின்

மிசைவோனே

போதன்மாதவன் மாதுமை

பாதியாதொழுவரு

கோரிமாநகர் மேவிய

பெருமானே.

திருச்செங்கோடு

40. தந்தாதனந்த தந்தாதனந்த

தந்தாதனந்த—தனதானு.

பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து

பைந்தார்புனைந்த

குழன்மீதே

பண்பார்சுரும்பு பண்பாடுகின்ற	
பங்கேருகங்கொண	முகமீதே
மந்தாரமன்றல் சுந்தாரமொன்றி	
வன்பாதகஞ்செய்	தனமீதே
மண்டாசைகொண்டு விண்டாவினைந்து	
மங்காமலுன்ற	னடிதாநாய்
கந்தாவரன்றன் மைந்தாவிளங்கு	
கன்றமுருந்தன்	மருகோனே
கண்டோர்புகழ்ந்த நன்கார்மடந்தை	
கந்தாவரம்பை	மணவாளா
செந்தாரடர்ந்த கொந்தார்கடம்பு	
திண்டோணிரம்பை	வணிவோனே
திண்கோட்டடர்ந்த வெண்கோடுறங்கு	
செங்கோடமர்ந்த	பெருமானே.

பழமுதிர்சோலை

41. தனதன தானதான தனதன தானதான
தனதன தானதான—தனதான.

இஸ்விதழ் கோதிநீதி மதகலை யாரபார	
விளநகை யாடவாட	மிகவாதுற்
றெதிர்பொரு கோரபார ம்ருகமத கோலகால	
விண்முலை மார்பிலேற	மதராஜன்
கலவியி லோடிநீடு வெருவித ராகபோக	
கரண்ப்ர தாபலீலை	மடமாதர்
கலவியின் மூழ்கியாழு மிழிதொழி லேனுன்மீதில்	
கருதிப ஞானபோத	மடைவேனோ

கொலைபுரி காளிகுலி வயிரயி நீலிமோடி
குலிசகு டாரியாயி

ம்கமாயி

குமரிவ ராகிமோகி பகவதி யாதிசோதி
குணவதி யாலமுணி

யபிராமி

பலிகொள்க பாலியோகி பரமகல் யாணிலோக
பதிவ்ரதை வேதஞானி புதல்வோனே

படையொடு சூன்மான முடுகிய சூதீர
பழமுதிர் சோலைமேவு பெருமானே.

சோலைமலை

42. தானதன தந்ததந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த — தன்தான.

வாரணமு கங்கிழிந்து
வீழவு மரும்பலர்ந்து
மால்வரைய சைந்தனங்கண்

முடிசாய

வாளகிரி யண்டரண்ட
கோளமுற நின்றெழுந்து
மாதவம றந்திருந்து

நிலைபோ

பூணகு டங்கடிந்து
சீதகள பம்புணைந்து
பூசலைவி ரும்புகொங்கை

மடவார்தம்

போகசய னந்தவிர்து
நாடகப தம்பணிந்து
பூசனைசெய் தொண்டனென்ப

தொருநாளே

சூரணமு முங்குகின்ற
வாயிரம டந்தவங்க
ளாகுதியி டங்கள்பொங்கு

நிறையிதி

யாயிமு கங்கமழ்ந்து

நாபுரமி ரங்குகங்கை

யாறமர வந்தலம்பு

துரைசேரத்

தேரணம லங்குதுங்க

கோபுரநெ ருங்குகின்ற

சூழ்மணிபொன் மண்டபங்கள்

ரஹிபோலச்

சோதியின்மி சூந்தசெம்பொன்

மாளிகைவி ளங்குகின்ற

சோலைமலை வந்துகந்த

பெருமானே.

சீபுருடமங்கை (சோலைமலை)

48. தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த—தனதான.

வேனின்மத னைந்து பாணம்விட நொந்து

வீதிதொறு நின்று

மடவார்பால்

வேளைபென வந்து தாளினில்வி முந்து

வேடைகெட நண்பு

பலபேசித்

தேனினும் ணந்த வாயமுத முண்டு

சீதளத னங்க

ளினின்முழ்கித்

தேடியத னங்கள் பாழ்படமு யன்று

சேர்கதிய தின்றி

யுழல்வேனே

ஆனிரைது ரந்து மானிலம ளந்தொ

ராலிலையி லன்று

துயின்மாயன்

ஆயர்மனை சென்று பால்தயிற னைந்த

ஆரணமு சூந்தன்

மருகோனே

வானவர்பு கழ்ந்த கானவர்ப யந்த
மாறொடுவி ளங்கு

மணிமார்பா

மாமறைமு முங்கு சீபுருட மங்கை
மாநகர மர்ந்த

பெருமானே.

பழநி

44. தனன தந்தன தந்த னாதன
தனன தந்தன தந்த னாதன
தனன தந்தன தந்த னாதன—தந்ததான.

கனக சும்பமி ரண்டு நேர்மலை

பெனநெ ருங்குரு ரும்பைமாமணி

கதீர்சி றந்தவ டங்கு லாகிய

முந்துருகம்

கடையி னின்றப ரந்து நாடொறு

மிளகி லிஞ்சியெ முந்த கோமள

[க

களப குங்கும கொங்கை யானையை யின்பமா

யனைவ ருங்கொளு மென்று மேல்விலை

யீடும டந்தையர் தங்க் டோதகம்

]பாயல்

அதின்ம ருண்டுது வண்ட வாசையில் நைந்து

அவச மங்கொளு மின்ப சாகர

முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சையே யொழி

தருப தங்கதி பெம்பி ரானருள் தந்திடாயோ

தனன தந்தன தந்த னாவென

டிகுரு டிகங்கு டிகு பேரிகை

தகுதி திந்திது திந்த தோவென உந்துதாளந்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு ணெண்டு ணெண்டு ணென

தருண கிண்கிணி கிண்கி னூரமு முந்தவோதம்

பணிப தங்கயு வெண்டி சாமுக
 கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை [கை
 பதறி நின்றிடநின்று தோதக வென்றுதோ
 பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு
 நிதிச ரண்கிளை கொன்ற வேலவ
 பழநி யங்கிரி யின்கண் மேலிய தம்பிரானே.

திருவேங்கடம்

45. தனதாந்தன தானன தானன
 தனதாந்தன தானன தானன
 தனதாந்தன தானன தானன—தனதான

வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு
 முழைவார்ந்திடு வேலையு நீலமும்
 வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள் வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய
 தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்
 வளர்மார்தளிர் போன்ற மாகிய வடிவாலே

இருள்போன்றிடு வார்க்குழ னீழலில்
 மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதற
 வினிதாங்கனி வாயமுதாறல்கள் பருகாமே

எனதாந்தன தானவை போயற்
 மலமாங்கடு மோக விகாரமும்
 இவைநீங்கிட வேயிரு தாண்மல இருள்வாயே

கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு
 முடனாந்தரி யோதன னாதிகள்
 களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்

கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயெழு

பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய

கதிரோங்கிய நேமிய னுமரி

ரகுராமன்

திருநீண்டிரை வாரியும் வாலியு

நெடிதோங்கும ராமர மேழொடு

தெசமாஞ்சிர ராவண னார்முடி

பொடியாக

கிலைவாங்கிய நாண னார்மரு

மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு

திருவேங்கட் மாமலை மேலிய பெருமானே.

46. தான தத்தன் தத்தன தத்தன

தான தத்தன தத்தன தத்தன

தான தத்தன தத்தன தத்தன—தனதான.

ஆலம் வைத்தவிழிச்சிகள் சித்தச

னாக மக்கலை கற்றச மர்த்திக

ளார்ம னத்தையு மெத்திவ னைப்பவர்

தெருவூடே

யார வட்டமு லைக்குவி லைப்பண

மாயி ரக்கலங் கொட்டிய ளப்பினு

மாசை யப்பொரு ளொக்கந டிப்பவ ருடன்மாலாய்.

மேலி னைப்புமு சிப்பும வத்தையு

மாயெ டுத்தகு லைப்பொடு பித்தமு

மேல்கொ ளத்தலை யிட்டவி திப்படி

யதனாலே

மேதி னிக்குள பத்த னெனப்பல

பாடு பட்டுபு முக்கொள்ம லக்குகை

யிடு கட்டியி ருக்குமெ னக்குமி

னருடராய்

பீலி மிக்கம யிற்றர கத்தினி

லேற் முட்டவ னைத்துவ ருத்துடன்

பிற லுற்றவு யுத்தக ளத்திடை

மடியாத

பேர ரக்கரெ திர்த்தவ ரெத்தனே
 பேரை யுக்ரக ளப்பளி யிட்டுயர்
 பேய்கை கொட்டிந டிப்பம ணிக்கழு குடனாட
 வலம் வைத்தபு யத்தில னைத்தருள்
 வேலெ டுத்தச மர்த்தை யுரைப்பவர்
 வவ ருக்கும னத்தினி னைப்பவை - யருள்வோனே
 ஏரு சைத்தமி ழிற்பய னுற்றவெ
 னாவ லுற்றடி யிற்பயி லுத்தம
 னீசன் முக்கணி ருத்தன ளித்தருள் பெருமானே.

திருக்கற்குடி

47. தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
 தனத்தத் தனத்தத்—தனதான.

குடத்தைத் தகர்த்துக் களிற்றைத் தூத்திக்
 குவட்டைச் செறுத்துக் ககசாலக்
 குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்
 குருத்தத் துவத்துத் தவர்சோரப்
 புடைத்துப் பனைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்
 புறப்பட்ட டகச்சுத் தனமாதர்
 புணர்ச்சிச் சமுதாத் தினைப்பற் றிருக்கப்
 புரிந்துப் பதத்தைத் தருவாயே
 கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக் குமெத்தக்
 கருத்திச் சையுற்றுப் பரிவாகக்
 கணக்கப் பிரியப்பட்ட டகப்பட்ட டுமைக்கக்
 கடைப்பட்ட டிற்றைக் குரியோனே

தடத்துற் பலித்துச் சுவர்க்கத் தலத்தைத்
தழைப்பித் தகொற்றத் தனிவேலா
தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச்செய்ப் பதிக்குத்
தருக்கற் குடிக்குப் பெருமாளே.

திருச்செந்தூர்

48. தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன—தனதான.

அளக பாரம லைந்துகு லைந்திட
வதன வேர்வுது லங்கிந லங்கிட
அவசு மோகம்வி லைந்துத லைந்திட அணைமீதே

அருண வாய்க்கை சிந்திய சம்பரம
அடர்ந காநுதி பங்கவி தஞ்செய்து
அதா பானம ருந்திம ருங்கிந முலைமேல்விழ்ந்

துளமும் வேறுப டும்படி யொன்றிடு
மகளிர் தோதக இன்பின்மு யங்குதல்
ஒழியு மாறுதெ ளிந்துள தன்பொடு சிவயோகத்

துருகு ஞானப ரம்பா தந்திர
அறிவி னோர்க்கரு தங்கொள் சிலம்பணி
வுபய சீதள பங்கய மென்கழல் தருவாயே

இளகி டாவளர் சந்தன குங்கும
களப பூரண கொங்கை நலம்புனை
பிரதி வேள்பணி தந்தையு மந்தன மறையோனும்

இனிது ருதெதி ரிந்திர னண்டரு
மரக ராசிவ சங்கர சங்கர
வெனமி கர்வரு நஞ்சினை யுண்டவ ரருள்பாலா

மளர்நி சாசார் தங்கள்சி ரம்பொடி .
படவி ரோதமி டுங்குல சம்ப்ரம
மகர வாரிக டைந்தநெ டுப்புயல் மருகோனே

வளரும் வாழையு மிஞ்சியு மஞ்சளும்
இடைவி டாதுநெ ருக்கிய மங்கள்
மகிமை மாரகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமானே

திரு அருணை

49. தனனா தனனத் தனனா தனனத்
தனனா தனனத்—தனதான.

அருமா மதனைப் பொருவாள் கயல்குத்
தயிலார் நயனக் கொடியார்த

மழகார் தனநற் புழுகாற் சயிலத்
தணையா வலிகெட் . டெல்தாழ்

இருமா நடைபுக் குறைபோ புணர்வற்
றினையா வுளமுக் குயிர்சேரா

எரிவாய் நாகிற் புகுதா தபடிக்
கிருபா தமெனக் கருள்வாரிய

ஒருமால் வரையைச் சிறுதுள் படவிட்
டுரமோ டெரிபொற் கதிர்வேலா

உறைமா னடவிக் குறமா மகளுக்
குருகா விருபொற் புயவீரா

திருமால் கமலப் பிரமா கிழியிற்
றெரியா வானுக் கரியோனே

செழுநீர் வயல்குற் றருணா புரியிற்
நிருயி தியினிற் பெருமானே.

பொது

50. தனனதான தானான தனனதான தானான
தனனதான தானான—தனதான.

அதலசேட ஞாட வகிலமேரு மீதாட
வபினகாளி தானாட வவனோடன்
றதிரவீசி வாதாடும் கிடையிலேறு வாராட
வருகுபூத வேதாள மவையாட
மதூவாணி தானாட மலரில்வேத ஞாட
மருவுவானு னோராட மதியாட
வணசமாயி யாராட் செடியமாமனா ராட
மயிலுமாடி நீயாடி வாவேனும்
கதைவிடாத தோள்வீமனெதிர்கொள்வாளியாள்நீடு
கருதலார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
கதறுகாவி போய்மீள விசயனேறு தேர்மீது
கனகவேதி கோடுதி யலைமோது
முதநிமிதி லேசாயு முலகமுடு சீர்பாத
வுவணலூர்தி மாமாயன் மருகோனே
யுதயதாம மார்பாண ப்ரபுடதேவ மாராஜ
னுளமுமாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

யாழ்ப்பாணம்

51. தாத்தா தானக் தத்தன தனதன
தாத்தா தானக் தத்தன தனதன
தாத்தா தானக் தத்தன தனதன—தனதான..

பூத்தார் குடுங் கொத்தலர் குழலியர்
பார்த்தால் வேலும் கட்கமு மதன்விடு
போர்க்கார் நீடுஞ் கட்சா மொடுமன் விடுதாதும்

போற்றாய் நாளும் கைப்பொரு ளுடையவர்
மேற்ற ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியினர் அமுதநல்

வாய்த்தார் பேதஞ் செம்புபொய் விரகியர்
நூற்றேய் நூலின் சிற்றிடை யிடர்பட
வாட்டாய் வீசங் கர்ப்புர ம்ருகமதம் அகிலா

மாப்பூ னூரங் கச்சணி முகையினர்
வேட்டூ னாகங் கெட்டெனை யுனதுமெய்
வாக்கான ஞானம் பெற்றினி வழிபட அருளாயோ

ஆத்தாள் மால்தங் கச்சிக னிகையுமை
கூத்தா டாநந் தச்சிவை திரிபுரை
பாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பவிரவி புவனேசை

ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுர
நோக்கா ஏதுஞ் செற்றவள் திருவினை
பாட்டா லீசன் பக்கம துறைபவள் பெறுசேயே

ஏத்தார் நாளும் தர்ப்பண செபமொடு
நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
பாப்பா ராயுஞ் சொற்றமி முருடரு முருகோனே

ஏற்போர் தாம்வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும் பொற்பாப்பை நெடுமதிள்
பாழ்ப்பா னாயன் பட்டின மருவிய பெருமானே.

பொது

52. தன்னதன் தன்னதன் தானான தானதன்
தன்னதன் தன்னதன் தானான தானதன்
தன்னதன் தன்னதன் தானான தானதன்-தந்ததான

உறவின்முறை கதறியழ லூராகு மாசையற
பறைதிமிலை முழுவினைச யாகாச மீதுமுற
வுலகிலுள பலரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளில்

உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
திரள்புய மெழில்பணிகொள் வார்காது நீள்சிழியு
முபயபதமிசைஞுவவு சீரேறுதுபுரமும் அந்தமார்பும்

• மறையறைய யமார்தரு பூமாரியே சொரிய
மதுவொழுது தாயில்மணி மீதேழ் நூலொளிர [கூட
மயிலின்மிசையழகுபொலியாளாய்முனாடியர்வந்து

மறலீபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
விருதுபல முறைமுறையி லேயூதி வாதசெய்து[யோ
மதலையொருகுதலையடிநாயேனையாளவிவன் வந்திடா

பிறையெயிறு முரணசூர் பேராது பாரில்விழ
வதிரவெழு புலியுலக மீரோழு மோலமிட [நாகம்
பிழகன்றி னடல்நிறைகள்பாழாக வேதிசையி நின்ற

பிரியநெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழ
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
பிணநிணமுமுணவுசெய்த பேயோடுமாடல்செய வென்றதீர

• குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருடக்
காடிபுலி திரிகடிய வாரான கானின்மிரு [லாவி
குளிர்கணியி னினமரம தேயாகி நீடியுயர், குன்று

கொடியதொரு முயல்கனின் மீதாடு வாருடைய
வொருபுறம துறவளரு மாதாபெ ருவருள்செய்
குமரகுருபரவமார்வநாடார்பேணவருள்தப்பிரானே.

திருப்பமுநிமலை

53. தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்—தனதான.

கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிலிற்
ப்ரமாத் தையுடற் றொறியிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தைவிரப் பவனாணாக்

கருநிச் சருநிக் கயலைக் கயமுட்
படுகித் துழையைக் கவனக் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனையுப் பினின்மேவி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்
புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துகைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோர

மலறப் பணிரத் தமணிக் குழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளியிட் டுமருட்
டுதலுற் றொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனோ

சடிலத் தவனிட் டவிசிட் டகுலத்
தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் தனன்மன் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே

சனகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனற்
குமார்க் குமனுக் கமெய்ப் பலகைச்
சதுபத் துவப் புலவர்க் கும்பிபத் திபின்ஞான

படலத் துறுலக் கணலக்ய தமிழ்த்
தாயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
பழுதற் றணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருநாதா

பவளக் கொடிசுற் றியபொற் கழுகிற்
றலையிற் குலைமுத் துதிர்செய்க் கழனிப்
பழனிப் பதிவெற் பினினிற் குமியற் பெருமானே.

54. தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன—தனதான

முத்துக்குச் சிட்டுக் குப்பிமு
டித்துச்சக் கைப்பிற் சுற்றியு
முற்பக்கத் திருபொற் புற்றிட, நுதன்மீதே

முக்யப்பச் கைப்பொட் டிட்டனி
ரன்னச்சுட் டிப்பொற் புற்றிட
முச்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ கெழுலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற் றுப்பிதழ்
நச்சுக்கட் கற்புச் சொக்கியர்
செப்புக்கொக் கக்கச் சுப்பெறு தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல
லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டுயிர்
சிக்கிச்சொக் கிக்கெட் டிப்படி உழல்வேனோ

மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியி
னிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு
மெச்சிச்சொர்க் கத்திற் சிற்பாம் அருள்வாயே

வித்தைக்குக் கர்த்ருத் தற்பா
முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர
விச்சித்ரக் கெச்சைக் கத்திகை புனைவோனே

நித்யக்கற் பத்திற் சித்தர்க்
 னெட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
 ிட்டைக்கற் புற்றப் பத்தர்கள் ஆமரோரும்
 நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடு
 முற்றத்தற் றர்ச்சிக் கப்பழ
 ிக்குப்பட் டத்துக் குற்றுறை பெருமானே.

55. தனதன தனதன தனதன தனதன
 தனதன தனதன—தனதான.

கடலைபொ ரியுவரை பலகனி கழைநுகர்
 கடினகு டவுதர விபரீத !
 கரடத டமுமத நளினசி றுநயன
 கரிணிமு கவரது துணைவோனே
 வடவரை யின்முகடு வதிவொ ருநொடியில்
 வலம்வரு மர்கத மயில்வீரர்
 மகபதி தருசுதை குறமினெ டிருவரு
 மருவுச ரசவீத மணவாளர்
 அடலசு ரர்களுக்குல முழுதீம டியவுய
 ரமர்சி றையைகிட வெழின்மீறு
 மருணகி ரணவொளி யொளிரும் யிலைகிடு
 மரகர சரவண பவலோலர்
 படலவு டுப்தியை யிதழிய ணிசடிவ
 பசுபதி வரநதி யழகான
 பழநிம லையருள்செய் மழலைமொ ழிமதலை
 பழநிம லையில்வரு பெருமானே.

56. தன்னத் தனதன தனதன தந்தத்

தன்னத் தனதன தனதன தந்தத்—தனதான.

புடவிக் கணிதிகி லெனவள ரந்தக்
கடலெட் டையுமற குடிமுநி யெண்கட்
புனிதச்சததள நிலைகொள் சயப் புச் சதுர்வேதன்

புரமட் டெரியெழு விழிகனல் சிந்திக்
கடினத் தொடுசில சிறுகை கொண்டற்
புதகர்த் தாகர பரசிவ ளிந்தத் தனிமுவர்

இடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்
செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற் [நாதா
றிடவுற் பனமொழி யுரைசெய்கு முந்தைக் குரு

•எதிருற் றசூர்கள் படைகொடு சண்டைக்
கிடம்மைத் திடவவர் குலமுழு தும்பட்
டிடவுக்கிமொடுவெருளிகள் பொங்கக்கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டச்
சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
புறமப் பாவெளி கடுகிடு லுஞ்சத் தமுமாக

பொருதுக் கையிலுள வயினிண முண்கக்
குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
புரிக் கனமயி னடமிடும் கிந்தைக் குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரவர னந்தப்
பலனைக் கிருகன் வசமருளும்பொற்பத

பான்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டர்க்
கனியைத் தாவினை யெனவருள் செந்திற்
பழிசிச் சிவகிரி தனிநிறை கந்தப் பெருமானே

57. தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன—நனதான.

மலரளி கொண்டைச் சொருக்கிலே யவன்
சொலுமொழி யின்பச் சொருக்கி லேகொடு
மையுமடர் நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே
மருவுநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேயிழி வலையாலே
நிலைவெறி யங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
வலைபுனை செங்கைக் குலுக்கி லேகன
நிதிபறி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயு மொயிலாலே
நிதமிய லுந்தூர்க் குணத்தி லேபா
வசமுட னன்புற் றிணக்கி லேயொரு
நிமிடமி ணங்கிக் கணத்தி லேவெரு மதிக்கேடாய்
அலையநி னைந்துற் பணத்தி லேயனா
தினமிரு மென்சொப் பனத்தி லேவா
வறியும ழிந்தற் பனத்தி லேநித முலைவேனோ
அசடனை வஞ்சச் சமர்த்த னாகிய
கசடனை யுன்கிற் கடைக்க னாடியு [டாராய்
மலர்கொடு நிற்பொற் பதத்தை யேதொழ வரு
பலபல பைம்பொற் பதக்க மாரமு
மடிமைசொ லுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரொடு
பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலை மணிவோனே
பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமனை
யொடுசில குன்றிற் றரித்து வாழ்வுயர்
பழனியிலன்புற் றிருக்கும் வானவர் பெருமானே.

திருச்செந்தில்

58. தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன—தனதான.

வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
ஹும்பந்தென் தின்பரி தேர்கரி.
மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெஞ்சேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகவெ
திர்த்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தம் பும்பல பேசிரி மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
ரங்குந்துஞ் சங்கனல் போலவே
குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மா மதும்பிசி

மிண்டுந்துங் கங்கரி னாலெத
கார்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்சந்துஞ் சிந்துதி சாசார் வகைசேர

வுஞ்சண்டன் றென்றிசை நாடிவி
முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
ளுந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுகை

யுண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
யார்தம்புங் கொண்டு வெல் மாதவன் மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துறையே யருள்.
கந்தென்றின் தந்தரு விடது தருவாயே

சங்கங்கஞ் சங்கபல் சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்தினில் வாழ்வுயர். பெருமானே.

பொது

59. தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன—தனதான.

நெடிய வடகுவ ட்டியவு மெழுகிரி
நெறநெ நெனநெரி ய்வுமுது பணிபதி
நிபிட முடிகிழி யவுநில மதிரவும் விளையாடும்

நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும்
நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசுர ணமுநீப

முடியு மபிரவ வனசார் கொடியிடை
தளர வளர்வன மிர்கமத பரிமள
முகுள புளகித தனகிரி தழுவிய திடோளும்

மொகுமொ கெனமது காழால் ஞாவணி
முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர் . [ளே
முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவது மொருநா.

கொடிய படுகொலை நிகிசுர ஞாமொடு
குமுரு மெனவிசை யுடனிசை பெறமிரு
குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள விதியோடக்

குமுறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமா
மொளமொ னெனவடி பொடலறி கிழவுயர்
குருகு பெயரிய வரைதுளை படவிடு சுடர்வேலா

இடியு முனைமலி குளிசமு மிலகிடு
கலள தவளவி கடதட கனகட
சிபமு மிரணியதாணியு முடையதொர் தனியாணைக்

கிறைவ குருபர சரவண வெருமுக
ககன புனிதையும் வளிதைய ரறுவரு
மெமதுமகவென வுமைதருமிமையவர் பெருமானே.

திருத்தணிகை :

60. தனன தந்த னத்த தனன தந்த னத்த
தனன தந்த னத்த—தனநான.

எனைய டைந்த குட்ட வினைமி குந்த புத்த
மெரிவ முங்கு வெப்பு வளிபேசா
திகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
டிரும வின்றி ரைக்கு மிவையோடே
மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
மதிம் யங்கி விட்டு மடியாதே
மருவி யின்றெ னக்கு மாக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி தாவேணும்
நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த னைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி முனைவேலா
நிலைபெ றுத்தி ருத்த னியில்கி ளங்கு சித்ர
நெடிய குன்றி னிற்கு முருகோனே
தினைகி ளங்க லுற்ற புனமி ளங்கு றத்தி
செயல றிந்த னைக்கு மணிமார்பா
திசைமு கன்றி கைக்க வசர ரன்ற டைத்த
சிறைதி றந்து விட்ட பெருமானே.

திருச்செந்தில்

61 தந்தனா தந்தனத் தந்தனா தந்தனத்
தந்தனா தந்தனத்—தனதான.

பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்

பந்தபா சந்தனிற்

றமொறிப்

பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்

பண்பிலா டம்பரப்

பொதுமாதர்

தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச்

சங்கைமால் கொண்டினைத்

தயாராதே

தண்டைகுழ் கிண்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத்

தந்துநீ யன்புவைத்

தருள்வாயே

அங்கைவேல் கொண்டறக் கன்பரதா பங்கெடுத்

தண்டவே தண்டமுட்

படவேதான்

அஞ்சவே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற்

கண்டர்லோ கங்கொடுத்

தருள்வோனே

திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்

செஞ்சடா பஞ்சரத்

துறுதோகை

சிந்தையே தென்றிசைத் தென்றல்லி சும்பொழிற்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்

பெருமானே.

குமரகோட்டம்

62. தன்னதாத் தத்ததந்த

தன்னதாத் தத்ததந்த

தன்னதாத் தத்ததந்த—தனதான.

அறிவிலாப் பித்தருன்ற

னடிதொழாக் கெட்டவஞ்ச

ரசடர்பேய்க் கத்தர்நன்றி

யறியாத

வவலர்மேற் சொற்கள்கொண்டு
 கலிகளாக் கிப்புகழ்ந்து
 வவரைவாழ்த் தித்திரிந்து பொருள்தேடிச்
 சிறிதுகூட் டிக்கொணர்ந்து
 தெருவுலா வுத்திரிந்து
 தெரிவைமார்க் குச்சொரிந் தவமேயான்
 திரியுமார்க் கத்துநிந்தை
 யதனைமாற் றிப்பிரிந்து
 தெளியமோட் சத்தைபென்று அருள்வாயே
 இறைவர்மாற் றற்றசெம்பொன்
 வடிவமேவெற் றுப்பிரிந்து
 இடபமேற் கச்சிவந்த வுமையாடன்
 இருளைநீக் கத்தவஞ்செய்
 தருளைநோக் கிக்குழைந்த
 விறைவர்கேட் கத்தகுஞ்சொ ளுடையோனே
 குறவர்கூட் டத்தில்வந்து
 கிழவனாய்ப் புக்குமின்று
 குருவியோட் டித்திரிந்த தவமானைக்
 குணமதாக் கிச்சிறந்த
 வடிவுகாட் டிப்புணர்ந்த
 குமாகோட்டத் தமர்ந்த பெருமானே.

— சோலைமலை

63. தன்னதத் தத்தான தன்னதத் தத்தான
 தன்னதத் தத்தான—தனதான.

களவுகொண்டு கைக்காசி னனவறிந்து கர்ப்பூர
 களபதுங்க வித்தார முனைமீதே

கலையின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க னைப்பாடு
 கவிதெரிந்து கற்பார்கள் சிலர்தாமே
 உளநெகிழ்ந்த சத்தான வுரைமற்றது சத்தான
 உணையுணர்ந்து கத்தூரி மணநாறும்
 உபயபங்க யத்தாளி லபயமென்று னைப்பாடி
 யுருகிநெஞ்ச சற்றேதில் இழிலாமோ
 அளவில்வன்க விச்சேனை பரவவந்த சுக்ரீவ
 அரசுடன்க டற்றாளி எழுவேபோய்
 அடலிலங்கை கட்டாடி நிக்சரன்த சுக்ரீவ
 மறவொரம்பு தொட்டார்தம் மருகோனே
 வளருமந்த ரச்சோலை மலையுசந்த முற்பாலை
 வனசர்கொம்பி னைத்தேடி ஒருவேட்
 வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த முற்காணில்
 மறவர்குன்றி னிற்போன் பெருமானே.

பொது

64 தத்த தனதனன தான தானதன
 தத்த தனதனன தான தானதன
 தத்த தனதனன தான தானதன—தனதான.

எத்தி இருகுழையை மோதி மீனமதின்
 முட்டி இடறியம தாதர் போலமுகில்
 எட்டி வயவர்கர வாளை வேல்முனையை எதிர்சிறி
 எத்தி சையினுமொரு காம ராஜன்மிக
 வெற்றி அரசுதனை ஆள விசியடல்
 எற்றி இளைஞருயிர் கோலு நீலவிழி மடமாதர்

வித்தை தனிலுருகி ஆசை ஆகியவர்
 கைக்குள் மருவுபொரு ளான ஆகும்வரை
 மெத்தைதனிலுருகி மோகமாகியிட அதன்மேலே
 வெட்க மிலைநடவு மேகு மேகுமினி
 மற்ற வரை அழையு மாத ரோளனமுன்
 விட்ட படிதிகடம் நேச ஆசைகெட அருள்வாயே
 ஒத்த வரிகமுரு வாளை தாவுபுனல்
 அத்தி நகரமா சான வாள்நிருபன்
 ஒக்கு நினைவுமுனி லாமல் வாகுபெல நிலைகூற
 உற்ற தருமனடல் வீமன் மேல்விசயன்
 வெற்றி நகுலசக தேவர் வேல்விசயன்
 ஒத்து முடுகியடு பாகன் வாளமரில் அசுரேசன்
 பத்து முடிசுள்துக ளாக வாகுஇரு
 பத்து மொருகணையில் வீழ நேரவுணர்
 பட்டு மடிய அமர் மோதுகாளமுகில் மருகோனே
 பச்சை மயிலில்வரு வீர வேல்முருக
 துட்ட நிருதர்குல கால வானவர்கள்
 பக்தி புடனடியில் வீழ வாழ்வுதவு பெருமானே.

பொது

65. தனத்தனன தனத்தனன
 தனத்தனன தனத்தனன
 தனத்தனன தனத்தனன—தனதான.

குறிப்பறிய குழற்குமதி
 நுதற்புருவ வினுக்குமிரு
 குழைக்கும்தவடு விழிக்குமெழு குமிழா லும்

கொடிப்பவள இதழ்க்குமிரு சுடர்த்தாள நகைக்குமமு தினுக்குமிரு உறத்தழுவு	குறியாலும்
அறப்பெரிய தனக்குமன நடைக்குமினி னிடைக்குமல ரடிக்குமின நகைக்குமுளம்	அயராதே
அகத்தியனெ நரைத்தபொரு ளளித்தருளி அரிப்பிரம ரளப்பரிய பதக்கமல	மருள்வாயே
கறுத்தடரு மாக்காணி சுருக்குலைய நெருக்கியொரு கணத்திலவர் நிணத்தகுடல்	கதிர்வேலால்
கறுத்தருளி அலக்கணுறு சுரர்க்கவர்கள் பதிக்குரிமை அளித்திடரை அறுத்தருளு	மயில்வீர
செறுத்துவரு கரித்திள்ளைகள் திடுக்கிடவல் மருப்பையரி சினத்தினெடு பறித்தமர்செய்	பெருகானிற்
செலக்கருதி அறக்கொடிய சிலைக்குறவர் கொடித்தனது சிமிழ்த்தனமு னுறத்தழுவு	பெருமானே.

* வேனார்

66. தனந்த தத்தன தானுன தானன
தனந்த தத்தன தானுன தானன
தனந்த தத்தன தானுன தானன—தனதான.

விறைந்த துப்பிதழ் தேனூரல் நேரென
மறந்த ரித்தக னுலால நேரென
நெடுஞ்சு ருட்குழல்சீமுத நேரென நெஞ்சின்மேலே

நெருங்கு பொற்றன மாமேரு நேரென
மருங்கு பிட்கள ஆகாச நேரென
விதம்ப முக்கணர் நூனூ நேரென நைந்துசீவன்

குறைந்தி தம்பட வாய்பாடி யாதா
வழிந்த னைத்தனை மேல்விழு மாநொடு
குமண்டை பிட்டுடை சோராசி டாயில மைந்துநாபி

குடைந்தி கிைப்புறு மாமாய வாழ்வருள்
மடந்தை யர்க்கொரு கோமள மாகிய [சேர்வேன்
குரங்கை பொத்துழல் வேனோம் வேலய மீன்று

மறைந்த சுக்ரிபர் போராட வேயொளி
யிருந்து நற்றய வாய்நீள வேயவன்
மனங்க ளித்திட மாமேரு நேரென நெஞ்சவாவி

மதஞ்செ குத்திட வீருன தோர்களை
வகைந்த விற்குர மீதேவ வானம்
வகைந்து சுற்றினு மேயோடி யாடிவ ணங்கிமேவ

அறைந்த னைத்தது மானோடு மாகடல்
வரம்ப டைத்ததின் மேலேறி ராவண
னரண்கு கைத்தெதிர் போராடு நாரணன் மைந்தனா

* வைதீஸ்வரன் கோயில்.

அநங்கன் மைத்துன வேளே கலாபியின்
 விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயு தாவிப
 னலங்க யப்பதி வாழ்வான தேவர்கள் தம்பிரானே.

திருவருணை

67. தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த
 தான தத்த தந்த—தனதான.

சோத கப்பெ ரும்ப யோதாத்தி யங்கு
 தோகை யர்க்கு நெஞ்சம் அழியாதே

சூலை வெப்ப டர்ந்த வாத பித்த மென்று
 சூழ்பி ணிக்க ணங்கள் அணுகாதே

பாத கச்ச மன்மதன் மேதி யிற்பு ருந்து
 பாகம் கிட்டெ றிந்து பிடியாதே

பாவ லர்க்கிரங்கி நாவ லர்க்கி சைந்த
 பாடல் மிக்க செஞ்சொல் தாவேணும்

வேத மிக்க லிந்து நாத மெய்க்க டம்ப
 வீர பத்ர கந்த முருகோனே

மேரு வைப்பி ளந்துசூ னைக்க டிந்து
 வேலை யிற்று னைந்த கதிர்வேலா

கோதை பொற்கு றிஞ்சி மர்து கச்ச ணிந்த
 கோம ளக்கு ரும்பை புணர்வோனே

கோல முற்றி லங்கு சோண வெற்பு யர்ந்த
 கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமானே.

சேரலை.மலை

08. தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத்—தனதான.

சேலையடர்த் தாலமிசுத்
தேயுழையைச் சேறிவிதிர்த்
தூதுசிவப் பேறுவிழிக் கடையாலே

தேனிரதத் தேழுமுகிப்
பாருநிகர்த் தாரமுதத்
தேறலெனக் கூறுமொழிச் செயலாலே

ஆலையைப் போலும்வயிற்
ருலனமத் தாலதாத்
தாலிரதத் தாலும்வளைப் பிடுவோர்மேல்

ஆசையினைத் தூவிடுத்
தேகபுகழ்வுற் றேப்பியநற்
ருளினையைச் சேரவெனக் கருள்வாயே

காலனைமெய்ப் பாதமெடுத்
தேயுதையிற் றேமதனைக்
காயளரித் தேவிதியிற் றலையுடே

காசினியிற் காணஇரப்
போன்மதியைச் சூடியெருத்
தேறிவிருத் தூருதிரைக் கடல்மீதில்

ஆலமிடற் றுணையிபத்
தோலையுடுத் தீமமதுற்
ருடியிடத் தேயுமைபெற் றருள்வாழ்வே

ஆழியினைச் சூரனைவெற்

பேழையில்தொட் டாவிதுணித்

தாதிதிரு சோலைமலைப்

பெருமானே.

பெய்து

69. தனதன தானத் தனந்த

தனதன தானத் தனந்த

தனதன தானத் தனந்த—தனதான.

பழுதற ஒதிக் கடந்து

பகைவினை தீரத் துறந்து

பலபல யோகத் திருந்து

மதராஜன்

பரிமள பரணத் தயர்ந்து

பனைமட லூர்தற் சிசைந்து

பரிதவி யாமெத் தநொந்து

மயல்கூர

அழுதழு தாசைப் படுங்க

ணபிரய மாதர்க் கிரங்கி

அவர்விழி பாணத்து நெஞ்சம் அன்றேபோய்நின்

றழிவது யான்முற் பயந்த

விதிவச மோமற் றையுன்ற

னருள்வச மோஇப் பமந்தெ

ரிகிலேனே

எழுதரு வேதத் துமன்றி

முழுதினு மாய்நிற் குமெந்தை

எனவொரு ஞானக் குருந்தர்

உளமேவும்

இருவுரு வாகித் துலங்கி

ஒரு கனதுணிற் பிறந்து

இரணியன் மார்பைப் பிளந்த

தனியாண்மை

பொழுதிசை யாவிக் ரமன்தன்
மருக புராரிக் குமைந்த
புனகப டாக் குரும்பை

உடன்மேவும்

புயல்கரி வாழச் சிலம்பின்
வனசா மாணுக் குகந்து
புனமிசை ஓடிப் புகுந்த

பெருமானே.

* பெரும்பற்றப்புலியூர்

70. தனந்தத் தத்தன தானன தானன

தனந்தத் தத்தன தானன தானன

தனந்தத் தத்தன தானன தானன—தனதான்.

விடுங்கைக் கொதக்க டாவுடை யானிடம்
மடங்கிக் கைச்சிறை யானவ நேகமும்

விழுங்கப் பட்டற வேயற லோதியர் விழியாலே

விரும்பத் தக்கன போகமு மோகமும்

விளம்பத் தக்கன ஞானமு மானமும்

வெறுஞ்சுத் தச்சல மாய்வெளி யாயுயிர் விடுநாளில்

இடுங்கட் டைக்கினை யாடி யேனுடல்

கிடந்திட் டுத்தம ரானவர் கோவென

இடங்கட் டிச்சுடு காடுபு காமுன மனதாலே

இறந்திட் டும்பெற வேகதி யாயினும்

இருந்திட் டும்பெற வேமதி யாயினும்

இரண்டிற் றக்கதொ ருதியம் நீதா இசைவாயே

கொடுங்கைப் பட்டம ராமர மேழுடன்

கடுங்கச் சுக்ரீவ னோடம ராடிய

ஞாங்கைச் செற்றம கோதகி னுளொழி நிருதேசன்

* தெம்பரம்.

குலங்கட் பட்டி சாசார் கோவென
இலங்கைக் குட்டழ லோனெழ நீடிய
குமண்டைக் குத்திர ராவணனார் முடி அடியோடே

பிடுங்கத் தொட்டச ராதிப னாதி
ப்ரியங்கொட் டக்கநன் மாமரு காவியல்
ப்ரபஞ்சத் துக்கொரு பாவல னானே விருதாதம்

ப்ரசண்டச் சொற்சிவ வேதசி காமணி
ப்ரபந்தத் துக்கொரு நாதச தாசிவ
பெரும்பற் றப்புவி யூர்தனில் மேவிய பெருமானே.

பொது

71. தனத்த தானன தானுன தந்தன
தனத்த தானன தானுன தந்தன.
தனத்த தானன தானுன தந்தன—தந்ததான.

கறுத்து நீயிடு கூர்வேலி னுங்கடை
சிவத்து நீடிய வாய்மீன மொண்குழை
கடக்க ஓடிய ஆலால நஞ்சன வஞ்சகீடு

கயற்க னார்கணி வாயூற லுண்டணி
கழுத்து மாகமு மேகீப வங்கொடு
கலக்க மார்பக பாலா குங்குமீ கொங்கைமீதே

உறுத்து மாமமு மோகாவ டங்களு
மறுத்து நேரிய கூர்வாள்ந கம்பட
உடுத்த ஆடையும் வேரூய முன்றுக முன்றுவிழ

உருக்கு நாபியின் சூழ்காம ருங்கிடை
செருக்கு மோகன வாராத ரங்களை [ணேன்
ஒழிக்க ஓர்வகை காணேனு றுந்துணை ஒன்றுகா

நிறத்த நூபுர பாதார சிந்தமு

முடுத்த பீலியும் வாரார்த னங்களும்

நிறத்தி லேபடு வேலான கண்களும் வண்டுபாட

நெறித்த ஒதியு மாயான்ம னம்பரி

தவிக்க மால்தர லாமோ கலந்திட [கூர்வாய்

நினைக்க லாமெனவேல்வேடர் கொம்புடன் நண்பு

மறித்த வாரிதி கோகோவெ னும்படி

வெறுத்த ராவணன் வாணனை அம்பினில்

வதைத்தமாமனு மேவார் புரங்கனல் மண்டமேரு

வளைத்த தாதையு மாருன ருன்றமு

மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களும்

மதித்த சேவக வாணாளு மும்பர்கள் தம்பிரானே.

72. தனத்த தனத்த தனத்தன

தனத்த தனத்த தனத்தன

தனத்த தனத்த தனத்தன—தனதான.

புருவத்தை நெறித்து விழிக்கயல்

பயிலிட்டு வெருட்டி மதித்திரு

புதுவட்டை யினுக்கி அளிக்குவம் இசைபாடும்

புயல்சற்று விரித்து நிறைத்தொளி

வளைஇட்ட காததை அசைத்தகில்

புனைமெத்தை படுத்த பளிக்கறை தனிலேறிச்

சாசத்தை வினைத்து முலைக்கிரி

புளிக்க அனைத்து நமக்குறி

தனைவைத்து முகத்தை முகத்துடன் உறமேயித்

தனிலித்தி ரதத்த தாத்துமிழ்

அமுதத்தை அளித்து உருக்கிகள்

தருபித்தை அகற்றி உனைத்தொழ முயல்வேனோ

பாதத்தை அடக்கி நடப்பவர்
 திரிபுரத்தை எரிக்க நகைப்பவர்.
 பாவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு பவர்தேர்கப்

பரையுற்ற கரத்தர் மிகப்பகி
 ரதியுற்ற சிரத்தர் நிறத்துயர்
 ப்ரவத்தர் பொறுப்பி லிருப்பவர் உமையாளர்

சுர்சுத்தர் மனத்து றைவித்தகர்
 பணிபத்தர் பவத்தை அறுப்பவர்
 சுடலைப்பொ டியைப் பரிசிப்பவர் விடைஏறும்

துணையொத்த பதத்த ரெதிர்த்திடு
 மதனைக்க டிமுத்தர் கருத்தமர்
 கொலைவற்ற க்ருபைக்கு னுதித்தருள் பெருமானே.

திருப்பாலை

73. தனன தனன தனதன தனதன
 தான தானன—தனதான.

குவளை பொருதிரு குழையை முடுகிய
 கோல வேல்விழி மடவார்தங்

கொடிச ம்ருகமத புளக தனகிரி
 கூடி நாடொறு மயலாகித்

துவள உருகிய சரச விதமது
 சோர வாரிதி அழையுடே

சுழனு மெனதுயிர் மவுன பாமசு
 கோம கோததி படியாதோ

கவள கரதல கரட விகடக
 போல பூதா முகமான

கடவுள் கணபதி பிறகு வருமொரு
கார னாகதிர்

வடிவேலா

பவள மாகத கனிக வபிரக

பாட கோபுர

அரிதேரின்

பரிய மிடறிய புரிசை தழுவிய

பாகை மேவிய

பெருமானே.

சி த ம் ப ர ம்

74. தனனந் தனத்த தந்த

தனனந் தனத்த தந்த

தனனந் தனத்த தந்த—தனதான.

மதவெங் கரிக்கி ரண்டு

வலுகொம் பெனத் திரண்டு

வளருந் தனத்த ணிந்த

மணியாரம்

வகைசெங் கையிற்சி றந்த

வொளிகண் டுமித்தி லங்கு

வரகுந் திகைத்தி ரங்க

வருமானார்

விதவிங் கிதப்ரி யங்கள்

நகைகொஞ் சுதற்கு ணங்கள்

மிகைகண் டுறக்க லங்கி

மருளாதே

விடுசங் கையற் றுணர்ந்து

வலம்வந் துணைப்பு கழ்ந்து

மிகவிஞ்சு பொற்ப தங்கள்

தருவாயே

நதியுந் திருக்க ரந்தை

மதியுஞ் சடைக்க ணிந்த

நடனம் பருற்றி ருந்த

கயிலாய

நவகங் கையிற்பி டுங்கு
 மசுரன் சிரத்தொ டங்கம்
 நவதுங்க ரத்ந முந்து திரடோளுஞ்
 சிதையும்ப டிக்கொ ரம்பு
 தனைமுன் தொடுத்த கொண்டல்
 திறல்செங் கணச்ச தன்றன் மருகோனே
 தினமுங் கருத்து ணர்ந்து
 சுரர்வந் துறப் பணிந்த
 திருவம் பலத் தமர்ந்த பெருமானே.

75. தானனா தந்தனந் தானனா தந்தனந்
 தானனா தந்தனந்—தனதான.

காதல்மோ கந்தருங் கோதைமார் கொங்கைசிங்
 காரநா தஞ்செழுங் கனிவாய்கண்
 காளகூ டங்கொடுங் காலனா பம்பொருங்
 காமபா ணஞ்சுரும் பினம்வாழும்
 ஓதிகார் செஞ்சொல்மென் பாகுதே னென்றயர்ந்
 தோநமோ கந்தனன் றரையாதே
 ஊசலா டம்புலன் றூரியே சென்றுநின்
 றேயுமா றென்றையுங் கருதாதோ
 தாதகீ சண்பகம் பூகமார் கந்தந்
 தாரம்வா சந்திசந் தனநீடு
 சாமவே தண்டவெங் கோபகோ தண்டசந்
 தானமா தெங்கள்பைம் புனமேவும்
 தீதிலா வஞ்சியங் கீதபா தம்படுஞ்
 சேகரா தண்டையங் கழல்பேணித்

தேவிபா கம்பொருந் தாதிநாதன் தொழுந்
தேசிகா வும்பர்தம் பெருமானே.

76. தானதாத்த தனதன தானதாத்த தனதன
தானதாத்த தனதன—தனதான.

ஆலமேற்ற விழியினர் சாலநீட்டி யழுதழு
தாகமாய்க்க முறைமுறை பறைமோதி
ஆடல்பார்க்க நிலையெழு பாடைகூட்டி விரையம
யானமேற்றி யுறவின ரயலாகக்
காலமாச்ச வருகென வோகைகாட்டி யமபடர்
காவலாக்கி யுயிரது கொடுபோமுன்
காமவாழ்க்கைபொடிபட ஞானம்வாய்த்த கழலினை
காதலார்க ருதுமுணர் தருவாயே
வேலகீர்த்தி விதாண சீலர்வாழ்த்து சாவண
வியாழ கேந்தர் மருவிய முருகோனே
வேடர்நாட்டில் விளைபுன ஏனல்காத்த சிறுமிபை
வேடமாற்றி வழிபடு மிளையோனே
ஞாலமேத்தி வழிபடு மாறுபேர்க்கு மகவென
நாணல்பூத்த படுகையில் வருவோனே
நாதபோற்றி பெனமுது தாதைகேட்ப வனுபவ
ஞானவார்த்தை யருளிய பெருமானே.

சோணாசலம்

77. தனதன தானதன தனதன தானதன
தனதன தானதன—தனதான.

கிடுமத வேள்வாளியின் விசைபெறு மாலாகவ
கிழிகொடு வர்போவென வுரையாடும்

விரகுட னுருயீர மனமுடை மாபாசிகள்
 ம்ருகமத கோலாகல் முலைதோய
 அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
 அவனியு மாகாசமும் வச்சைபேசும்
 அசட னஞ்சாரனை அவலனை ஆபாசனை
 அடியவ ரோடாள்வது மொருநாளே
 வடகுல கோபர்லர்த மொருபதி னுருயிரம்
 வனிதையிர் தோள்தோய்தரு மபிராமம்
 மரகத நாராயணன் மருமக சோணசல
 மகிபசு தாகாலமும் இனையோனே
 உடுபதி சாயாபதி சுரபதி மாயாதுற
 உலகுய வாரார்களி வறிதரக
 உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீராய்விழ
 ஒருதனி வேலேவிய பெருமாளே.

76. தன்னத்தன தானன தன்னத்தன தானன
 தன்னத்தன தானன—தனதான.

இடருக்கிட ராகிய கொடுமைக்கனை மேல்வரு
 மிறுதிச்சிறு கால்வரு மதனாலே
 இயலைத்தரு கானக முயலைத்தரு மேனியி
 லெரியைத்தரு மாமதி நிலவாலே
 தொடாக்கொடு வாதையி லடையக்கரை மேலலை
 தொலையத்தனி வீசிய கடலாலே
 துணையற்றணிசு பூமல ரணையிற்றணி யேனுயிர்
 துவளத்தரு மோதுயர் தொனையாதோ
 வடபொற்குல மேருவின் முடுகிப்பொரு சூரனை
 மடியச்சுட ஏவிய வடிவேலா

மறவற்குல மாமொரு குறமெய்த்திரு மாமகள்
 மகிழ்ப்புன மேவிய மயில்வீர
 அடர்ப்படர் கேதகை மடலிற்றழை சேர்வப
 வருணைத்திரு யீதியில் உறைவோனே
 அவனித்திரு மாலொடு சிவனுக்கிமை யாவிழி
 அமார்க்கர சாகிய பெருமானே.

சுவாமிமலை

79. தான தன தன தான தன தன
 தான தன தன—தன தான.

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
 நாத ருளிய குமரேசர்
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மனவாளர்
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய னிதிரு மருகோனே
 கால னெண்பனு காம துனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி யயனெடு தேவர் சுருல்
 காளும் வகையுறு சிறைமீளர்
 ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
 குழ வாவரும் இளைபோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
 வாயி மலைதனில் உறைவோனே
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட
 வேளை கிடவல பெருமானே.

திருத்தணிகை

80. தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத்—தனதான.

குயிலொன் றுமொழிக் குயினின் றுலையக்
கொலையின் பமலர்க் கணையாலே
குளிருந் தவளக் குலசந் த்ரவொளிக்
கொழுகொங் கையின்முத் தனலாலே
புயல்வந் தெறியக் கடனின் றலரப்
பொருமங் கையருக் கலராலே
புயமொன் றுமிகத் தளர்கின் றதனிப்
புயம்வந் தணையக் கிடையாதோ
சயிலங் குலையத் தடமுந் தகாச்
சுமனின் றுலையப் பொருமவீரா
த்ருமங் கைவனக் குறமங் கையர்மெய்த்
தனமொன் றுமணித் திருமார்பா
பயிலுங் ககனம் பிறைதண் பொழிவிற
பணியுந் தணிகைப் பதிவாழ்வே
பரமன் பணியப் பொருளன் றருளில்
பகர்செங் கழனிப் பெருமானே.

பொது

81 தந்த தானன தந்த தானன
தந்த தானன தனதான.

கண்டு போல்மொழி வண்டு சேர்குழல்
கண்கள் சேல்மதி முகம்வேய்தோள்

கண்டு பாவனை கொண்டு தோள்களி
லொண்டு காதலி

விருகோடு

மண்டி மார்பினில் விண்ட தர்மென
வந்த கூர்முலை

மடவார்தம்

வஞ்ச மாலதில் நெஞ்சு போய்மடி
கின்ற மாயம

தொழியாதோ

கொண்ட லார்குழல் கொண்டை போல்விழி
கொண்டு கோகில

மொழிகூறும்

கொங்கை யாள் குற மங்கை வாழ்தரு
குன்றில் மால்கொடு

செலும்வேலா

வெண்டி மாமன மண்டு சூர்கடல்
வெம்ப மேதினி

தனில்மீள

வென்று யாறையு மன்றி வேளையும்
வென்று மேவிய

பெருமானே.

*குருகிரி

82. தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்
தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்
தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்—தனதான.

தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந னைத்துக்
கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்
தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத்

தடுமாறித்

தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட்
டசனமும் விக்கிச் சத்தி யெடுத்துச்
சனியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப்

பலகாலும்

திலதயி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்
 திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி யிட்டுத் [முன்
 தெளியவ டித்துற் றுய்த்துடல் செத்திட் டுயிர்போ

திகழ்தமிழ் கற்றுச் சொற்கள்ப யிற்றித்
 திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றுச்
 சென்னம றுக்கைக் குப்பர முத்திக் கருள்தாராய்

கலனைவி சித்துப் பக்கரை யிட்டுப்
 புரவி செலுத்திக் கைக்கொடு வெற்பைக்
 கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப் பெருஞான்

கனபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுத்
 திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்
 கனிமயி லைச்சித் ரத்திலந டத்திப் பொருகோவே

குலிசன்ம கட்டுத் தப்பியு மற்றக்
 குறவர்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்
 குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற் றிரிவோனே

கொடியபொ ருப்பைக் குத்திழு றித்துச்
 சமரம்வி னைத்துத் தற்பா முற்றுக்
 குலகிரி யிற்புக் குற்றுறை யுகர்ப் பெருமானே.

பொது

83. தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தன்னதன—தனதான.

அளககிரை குலையவிழி
 குலியவனை கலகலென
 அமுதமொழி பதறியெழு அணியாரம்

அழகொழுது புளகமுலை
குழையிடை துவளமிக
அமுதநிலை அதுபரவ

அதிமோகம்

உளமுருக வருகலவி
தருமகளிர் கொடுமையெனு
முறுகபட மதனில்மதி
உலகடைய மயிலின்மிசை
நொடியளவில் வலம்வருமு
னுபயநறு மலரடியை

யழியாதே

அருள்வாயே

வளையுமலை கடல்சுவற
விடுபகழி வரதனிரு
மருதினொடு பொருதருளு
வரியரவின் மிசைதுயிலும்
வரதசய மகள்கொழுநன்
மருகஅமர் முடுகிவரு

மடிராமன்

நிருதேசா

தளமுறிய வரைதகா
அசார்பதி தலைசிதற
தகளமெழ முடுகவிடு
தளமணி வடமிலகு
குறவர்திரு மகள்கணவ
சகலகலை முழுதும்வல

வடிவேலா

பெருமானே.

திருவாரூர்

84. தன்ன தனன் தனதன் தனதன் தனதன்
தன்ன தனதன் தனதன் தனதன் தனதன்
தன்ன தனதன் தனதன் தனதன் — தனதான்.

கரமு முளரியின் மலர்முக மதிசூழல்
கனம தெனுமொழி கனிகதிர் முலைகை
கலக மிடுவழி கடலென விடமென மனதுடே

கருதி யனநடை கொடியிடை யியல்மயில்
கமழு வகிலுட ளிளகிய ம்ருகமத
களப புளகித கிரியினு மயல்கொடு திரிவேனும்

இரவு பகலற இகலற மலமற
இயலு மயலற விழியினி ரிழிவர
இதய முருகியெ பொருளுள பதமுற மடலுடே

யெழுத அரியவள் குறமக ளிருதன்
கிரியில் முழுகிய இளையவ னெனுமுரை [ளே
யினிமை பெறுவது மிருபத மடைவது மொருநா

சுரபி மகவினை யெழுபொருள் வினவிட
மனுவி னெறிமணி யசைவுற விசைமிசு
துயரில் செவியினி லடிபட வினவுமி னதிதிது

துணியி லிதுபிழை பெரிதென வருமனு
வுருகி யரகர சிவசிவ பெறுமதொர்
சுரபி யலமர விழிபுனல் பெருகிட நடுவாகப்

பரவி யதனது துயர்கொடு நடவிய
பழுதின் மதலைய யுடலீரு பிளவொடு
படிய ரதமிதை நடவிட மொழிபவ னருளாரூர்

படியி லறுமுக சிவசுத கணபதி

யினைய குமாரி ருப்பதி சரவண

பாவை முறையிட அயல்கொடு நடவிய பெருமா [ளே.

ப மு நி ம லை

85. தனத்தனனத் தனத்தனனத்
தனத்தனனத் தனத்தனனத்
தனத்தனனத் தனத்தனனத்—தன தான.

குறித்தமணிப் பணித்துகிலைத்

திருத்தியுடுத் திருட்டுமுழலைக்

குலைத்துமுடித் திருச்சுருளைப்

பிளவோடே

குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்

தயிற்பயிலிட டழைத்துமருட்

கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக் குறியாலே

பொறித்தனத் தனைத்துமனச்

செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்

புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித்

திடுமாதர்

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்

ப்ரமத்தையறப் ப்ரசித்தமுறப்

பரிந்தருளித் திருக்கழலைத்

தருவாயே

பறித்தலைத் திருட்டமணக்

குருக்களசட் டுருக்களிடைப்

பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத்

திருநீறு

பாப்பியதத் திருப்பதிபுக்

கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்

பதித்தெழுதிப் புகட்டதிறற்

கவிராச

செறித்தசடைச் சளித்தரியத்
 தகப்பன்மதித் துகப்பனெனச்
 சுறக்கவெழுத் தருட்கருணைப் பெருவாழ்வே
 திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளெனைத்
 தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்
 டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே.

திருப்பிரமபுரம்

88. தனன தந்தன தந்தன தந்தன
 தனன தந்தன தந்தன தந்தன
 தனதன தந்தன தந்தன தந்தன — தனதான.

தருவிநெகிழ்ந்தும ருண்டுவெருண்டுறு
 சமயமுமென்றுகை யென்றுவரும்படி
 தலைவருநின்றாக லங்கிவிரும்பிய தமிழ்கூறுஞ்

சலிகையுநன்றியும் வென்றியுமங்கள
 பெருமைகளுங்கன முங்குணமும்பயில் [ம்
 சரவணமும்பொன்றையும்புகழுந்திகழ் தனிவேறு

விருதுதுலங்குசி கண்டியுமண்டரு
 முருகிவரைங்கிவ ருமபதமம்மல
 விதரணமுந்திற முந்தரமுந்தினை புனமானும்

மிர்கமதருங்கும கொங்கையுநொந்தடி
 வருடிமணந்துபு ணர்ந்துதவும்பல [வேளை
 விமயமுமன்யிலொ ழிந்துமொழிந்தியல் புகல்

கருதியிலங்கைய ருந்துவிடும்படி
 யவுணரடங்கம றிந்துவிழும்படி
 கதிவனிந்துவி ளங்கிவரும்படி விடுமாயன்

கடகரியஞ்சிந டுங்கிமுறிந்திட

மடுவினில்வந்துதேவும்புயமந்தான்

கருணைமுருந்தண ரக்தன்வருஞ்சை டறமோதி

மருதுகுலுங்கம லங்கமுனிந்திடு

வரதனலங்கல்பு ணைந்தருளுங்குறல்

[ளி

வடிவனெடுங்கடல் மங்கவெரும்பிகை தொடும்

மருகபுரந்தர னுந்தவமொன்றிய

பிரமபுரந்தனி லுங்குகனென்பவர்

[ளே

மனமதிலும்பரி வொன்றியமர்ந்தருள் பெருமா

87. தனதன தனதன தந்த தானன

தனதன தனதன தந்த தானன

தனதன தனதன தந்த தானன—தனதான.

கனிகடல் வயிறகு ழம்பி வாய்விட

வடதம வியகிரி கர்ப மாய்நட

கணபண விபரித கந்த காளபு

யங்கராஜன்

கயிறென அமர னந்த கோடியு

முறைமுறை யமுதுக டைந்த நாளொரு

[ல

கதியற வுலகைவி முங்கு மேகவொ முங்குபோ

விணைமத கரிகளு மெண்டி சாழ்க

கரிகளு முருகிட அண்டகோ ளகை

வெடிபட எவரையும்விஞ்சிமேலிடு நஞ்சுபோல

விடுகுழை யளவும ளந்து காழுக

ருயிர்பலி கவர்வுறு பஞ்ச பாதக

[தோ

விழிவலை மகளிரொ டன்புகூர்வ தெழ்ந்திடா

முனைபெற வளைப அணைந்த மோகா

நிசைரர் கடகமு றிந்துதுளெழு

[ன

முகிலென வருவமி ருண்ட தருகன் அஞ்சம்

முழுகிய திமிரத ரங்க சாகர
முறையிட இமயவர் தங்க னூர்புத [ரு
முதுகிரி யுருவமு னின்ற சேவக செய்பொன்மே
அணையன கனவித சண்ட கோபுர
அருணைவி லுறையும ருந்து னாமுலை [கொண்
அபிநவ வனிதைத ருங்கு மாரநெ ருங்குமால்
ட்டியில் வடிவுக ரந்து போயொரு
குறமகள் பிறகுதி ரிந்த கமுக
அரியர பிரமபு ரந்த ராதியர் தம்பிரானே.

பொது

88. தையதன தானத்—தனதான.

துள்ளுமத வேள்கைக்	கணையாலே
தொல்லைநெடுநிலக்	கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மாலைத்	தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத்	திறலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக்	கழலோனே
வள்ளிமண வாள்ப்	பெருானே.

நிம்பபுரம்

89. தந்ததனதான தந்ததனதான
தந்ததனதான—தனதான.

அஞ்சலித பூத முங்கரண நாலு
மந்திபகல் யாதும் அறியாத

அந்தநடு வாதி பொன்றுநில தான	
அந்தவொரு வீடு	பெறுமாறு
மஞ்சதவழ் சார லஞ்சயில வேடர்	
மங்கைதனை நாடி	வனமீது
வந்தசர னூர் வந்தமது பாட	
வண்டமழ்வி னோதம்	அருள்வாயே
குஞ்சாக லாப வடுகியபி ராம	
குங்குமப டி	வதிரேக
சும்பதன மீது சென்றணையு மார்ப	
குன்றுதடு மாற	இகல்போக
வெஞ்சமா சூர னெசுபக வீர	
வென்றிவடி டுவலை	விடுவோனே
விம்பமதில் சூழு நிம்பபுர வாண	
விண்டலம கீபர்	பெருமானே.

90. தன்ன தனத்தத் தனத்த னந்தன
தன்ன தனத்தத் தனத்த னந்தன
தன்ன தனத்தத் தனத்த னந்தன—தனதான.

முகமுமி னுக்கிப் பெருங்க ருங்குழல்
முகிலைய விழ்த்துச் செருந்தி சண்பக
முடியி னறைத்துத் ததும்பி வந்தடி முன்பினாக

முலையை யசைத்துத் திருந்த முன்தரி
கலைபநெ கிழ்த்துப் புனைந்து வஞ்சக [டே
முறுவல்வி னைத்துத் துணிந்து தந்தொரு முன்றிலு

மகளிர்வ ரப்பிற் சிறந்த பந்தியின்
மதனனு நிற்கக் கொளுந்து வெண்பிறை
வடவையெ றிக்கத் திரண்டு பண்டனை வண்டுபாட

மலயநி லத்துப் பிறந்த தென்றலும்
நிலைகுலை யத்தொட் டெம்பு புண்ணெய
மயலை யளிக்கக் குழைந்து சிந்தைம யங்கலாமோ

பகலவன் மட்கப் புகுந்து கந்தா
ககனமு கட்டைப் பிளந்து மந்தா
பருவரை பொக்கச் சுழன்று பின்புப றந்துபோகப்

பணமளி பட்சத் தூங்க முன்தனி
முடுகிந டத்தக் கிழிந்து விர்தெழு
பறவைய ரற்றப் ப்ரபஞ்ச நின்றப யந்துவாடக்

குகனென முக்கட் சயம்பு வும்ப்ரிய
மிகஅச ரர்க்குக் குரம்பை வந்தரு [வேளே
குறஅமர் குத்திப் பொருங்கொ டும்படை வென்ற

குழைசையை பொப்பற் றிருந்த சங்கரி
கவுரியெ டுத்துப் பரிந்து கொங்கையில்]ரானே.
குணவமு துய்க்கத் தெளிந்து கொண்டருள் தம்பி

திருவருணை

91. தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத்—தனதான.

கயல்விழித் தேனெனைச் செயலொழித் தாயெனக்
கணவகெட் டேனெனப் பெறுமாத

கருதுபுத் ரானைப் புதல்வரப் பாளனக்
கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே

பயில்குலத் தாரழப் பழையநட் பாரழப்
பறைகள்கொட் டாவரச் சமனாகும்

பரியகைப் பாசம்விட் டெறியும்ப் போதெனைப்
 பரிகரித் தாவியைத் தாவேனும்
 அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதாத் தோகையுற்
 றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
 அமராத் தாசிறுக் குமரிமுத் தாசிவத்
 தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
 புயலினைப் பாறுசொற் சயினமொய்ச் சாரலிற்
 புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
 பொடிபடப் புதாத் தொடுகடற் றூணைப்
 பொருமுழுச் சேவகப் பெருமானே.

பொது

92. தானதன தானத்த தானதன தானத்த
 தானதன தானத்த—தனதான.

ஆலாயில் போதுற்ற தோகையர்க ளேமெத்த
 ஆரவட மேலிட்ட முகமீதே
 ஆனதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேறிற்க
 ஆமவரை யேசற்று முனையாதே
 வேலுமழ கார்கொற்ற நீலமயில் மேலுற்று
 வீறுமுன தார்பத்ம முகமாதும்
 மேலியிரு பாகத்தும் வாழுமனை மார்த்தக்க
 மேதகவு நானித்த முனையேனோ
 நாறுமுக வேதற்கு மாணிகையில் மாறுக்கு
 நாடவரி யார்பெற்ற. ஒருபாவா
 நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடர்குல மீதொக்க
 நாடுகுயில் பார்மிக்க எழில்மாதா

வேலைகிழி வேடச்சி யார்கணவ னேமெத்த
 வேழமுக வேரனுக்கும், இளைபோனே
 விரமுட னேயுற்ற ஞானணி மார்பத்து
 வேலைமிக வேகிட்ட பெருமானே.

திருவருணை

93. தானசன தானம் தானதன தானத்
 தானதன தானத்—தந்ததான.

ஆலகிழி நீலத் தாலதர பானத்
 தாலளக பாரக் கொண்டலாலே
 ஆரங்கை யால்கிற் போர்நுதவி னுல்கித்
 தாரநடை யாலநற் கொங்கையாலே
 சாலமய லாகிக் காலதிரி சூலத்
 தாலிறகு பாசத் துன்பமூழ்கித்
 தாழ்விலுயர் வீழ்பட் ழூழ்வினை விடாமற்
 சாவதன்மு னேவற் கொண்டிடாயோ
 சோலைதரு கானிற் கோலமற மானைத்
 தோளிலுற வாகக் கொண்டவாழ்வே
 சோதிமுரு காரித் தாபழைய ஞானச்
 சோணகிரி வீதிக் கந்தவேளே
 பாலகக லாபக் கேமளம யூப்
 பாகவுமை பாகத் தன்குமர்ரா
 பாதமலர் மீதிற் போதமலர் துவிப்
 பாடுமலர் தோழத் தம்பிரானே.

பொது

94. தானந் தனதன தானந் தனதன
தானந் தனதன—தனதான.

ஓடும் பவனமும் நீருந் தரணியும்
வானுஞ் செறிதரு

பசுபாசத்

தேகந் தனைநிலை யேயென் றிருவினை
நீருந் திறல்வினை

அறியாதே

ஓடும் படியறு நூறும் பதினாறழ்
நூறும் பதினிரு

பதுநூறும்

ஓடுஞ் சிறுஉயிர் மீளும் படிநல
யோகம் புரிவது

கிடையாதோ

வேயுங் கணியும்வி ளாவும் படுபுன
மேவுஞ் சிறுமிதன்

மணவாளா

மீனம் படுகட லேழுந் தழல்பட
வேதங் கதறிய

ஒருநாலு

வாயுங் குலகிரி பாலுந் தனைபட
மாகந் தாமதில்

மறைஞ்சான்

மாப்புந் துணையுறு தோளுந் துணிபட
வாஸ்கொண் டமர்செய்த

பெருமானே

பொது

95. தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தனன தாத்தன—தந்ததான.

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக
விரவு போய்ப்புகல்

கின்றவேதப்

பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பொரு
 வெளிய தாய்ப்புதை வின்றிநறில்
 கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு
 கமுதமாய்ப் புலன் ஐந்துமாயக்
 கரண மாய்த்தெனை மாண மாற்றிய
 கருணை வார்த்தையி ருந்தவாறென்
 உததி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழு
 உலகு போற்றிட வெங்கலாப
 ஒருப ராக்ரம தூக மோட்டிய
 உரவ கோக்கிரி நண்பவானோர்
 முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை
 முலைகள் தேக்கிட உண்டவாழ்வே
 முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில்
 முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே.

திருப்பறங்குன்றம்

96. தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
 தனத்தத் தந்தனந்—தனதான.

தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
 டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் டுலகோரைத்
 தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
 தளர்ச்சிப் பம்பரந் தனையூசற்
 கடத்தைத் துன்பமண் சுடத்தைத் துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப் பஞ்சஇந் தரியவாழ்வைக்
 கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்
 கழற்குந் தொண்டுகொண் டருள்வாயே

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்
 புரக்கக் கஞ்சைமன் பணியாகப்
 பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
 பரத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத் தென்பாம் பொருப்பிற் றங்குமங்
 குலத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே.

திருவருணை

97. தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த
 தன்னதன தானதத்த—தனதான.

முழுவிவட வாழுகத்தி னெழுகனலிலே பிறக்கு
 முழுமதிநி லாயினுக்கும் வசையாலும்
 மொழியுமட மாதருக்கு மினியதனி வேயிசைக்கு
 முதியமத ராஜனுக்கும் அழியாதே
 புழுஞ்சிகழ் நீபமத்தி லழகியகு ராநிரைத்த
 புதுமையினி லாற்றாட்டி புயமீதே
 புணரும்வகை தானினைத்த துணரும்வகை நீலசித்ர
 கொருமயிலி லேறி நித்தம் வரவேணும்
 எழுமகர வாயிசுற்று பொழிலருணை மாநகர்க்கு
 னெழுதரிய கோபுரத்தில் உறைவோனே
 இடைதுவள றேடுவச்சி படமசைய வேகனத்த
 இனமுலையி டாதசித்ர மணிமார்பா
 செழுமருட நாகமொய்த்த ஒழுகுபுனல்.பேணியைத்த
 சிவனைமுத லோதுவித்த குருமாதா

திசைமுகன்மு ாநிமற்று மரியபல தேவருற்ற
சிறையடைய மீனவிட்ட பெருமானே.

உத்தர மேரூர்

98. தானதத் தனதான தானதத் தனதான
தானதத் தனதான—தனதான.

நீள்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி
நேசமுற் றடியேனு செறிகேடாய்
சேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி
நீதியிற் சிவவாழ்வை நினைபாதே
பாழினுக் கிரையாய காமம்வைத் தொருகேர்டி
பாடலுற் றிடவேசெய் தடுமோச
பாகியெப் படிவாழ்வ னேயர்கட் குளதான
பார்வைசற் றருளோடு பணியாயே
ஆழியிற் துயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவ்
மாமகப் பொருளோரும் அனைவோரும்
ஆனைமத் தகவோனும் ஞானமுற் றியல்வோரு
மாயிரத் திருநாறு மறையோரும்
வாழுமுத் தாமேரூர் மேவியற் புதமாக
வாகுசித் திரதோகை மயிலேறி
மாறெனப் பொருகூர னீரெழப் பொருமவேவ
மான்மகட் குளஞ்ஞ பெருமானே.

திருவோகம்

99. தனதன்ன தானகத்த தனதன்ன தானகத்த
தனதன்ன தானகத்த—தனதான.

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைநி யானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவனினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்ம யக்கம் உறுவேனோ
கருணைபுரி யாதிருப்ப தென்குறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
கமழுமண மார்க டம்பம் அணிவோனே
தருணமிதை யாமிருத்த கனமதுறு நீள்சவுக்கிய
சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
தனகமைகிவ ஞானமுத்தி பாகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரிய வேணும் செய்தத வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம நேகமற்ற பழனிமலை மீதுதித்த
அழகுதிரு வேர கத்தின் முருகோனே.

கதிர்காமம்

100. தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா—தனதான.

சரத்தேயுதித்தா ஞாத் தே குதித்தே
சமர்த்தா பெதித்தே வருகுரைச்

சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
 தகர்த்தா யுடன்றான் இருகூறச்
 சிரத்தோ டுத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
 செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்
 சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்
 திருத்தா மறைத்தநாள் அருள்வாயே
 புரத்தார் வரத்தார் கரச்சே கரத்தார்
 பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
 பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தார் எரித்தார்
 பொரித்தாற் நுதற்பாற் வையிலேபின்
 கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
 கருத்தார் மருக்தார் மதனாகக்
 கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கா னமுத்தே
 கதிர்க்கா மமுற்றார் பெருமானே.

திருப்புலியூர்

101. தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன
 தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன
 தத்தத் தத்தன தத்தத் தத்தன—தனதான.

மருவு கடல்முகி லனைய குழல்மதி
 வதன நுதல்சிலை பிறைய தெனும்விழி
 மச்சப் பொற்கணை முக்குப் பொற்குமி
 முாப்பக் கத்தரி யொத்திட் டச்செவி
 குமுத மலரித முமுத மொழிநிரை
 தாள மெனுநகை முடறு கமுகென
 வைத்துப் பொற்புய பச்சைத் தட்டையொ
 டொப்பிட் டுக்கம லக்கைப் பொற்றுதி

அணிய விரலொடு கிளிகள் முகநக
மெனவு மிகளிய சுவடு மிணையென

வட்டத் துத்திழு கிழ்ப்பச் சக்கரம்
வைத்துப் பொற்குட மொத்திட் டுத்திகழ்
முலைமேவும்

வடமு நிரைநிரை தாள பவளமொ
டசைய பழுமா இலைவ யிறுமயி

ரற்பத் துக்கிணை பொற்புத் தொப்புளும்
அப்புட் குட்சுழி யொத்துப் பொற்கொடி

மதன னுருதுடி யிடையு மினலெனும்
அரிய கடிதட மயிர்த கழைரச

மட்டுப் பொற்கம லத்திற் சக்கிரி
துத்திப் பைக்கொரு மித்துப் பட்டுடை

மருவு துடையிணை கதளி பாடுகொள்
கணையு முழுவென கமட மெழுதிய

வட்டப் புத்தகமொத்துப் பொற்சா [லத்
ணத்திற் பிற்புறமெத்துத்தத்தைகள் மயில்போ

தெருவில் முலைவிலை யுரைசெய் தவாவர்
மயல்கொ டணைவா அருள்செய் தொழில்கொடு

தெட்டிப் பற்பல சொக்கிட் டுப்பொருள்
பற்றிக் கட்டில ணைக்கொப் பிப்புணர்

திவத மழிபட விழிகள் சுழலிட

மலர்க ளிணைகுழ லிடைகொள் துகில்பட

தித்தித் துப்பிதழ் வைத்துக் கைக்கொடு
கட்டிக் குத்துமு லைக்குட் கைப்பட

திரையி லமுதென கழையில் ரசமென
பலவின் அணியென வருக வ்யர்மயல்

சிக்குப் பட்டுடல் கெட்டுச் சித்தமு [ஈச்
வெட்கித் துக்கமு முற்றுக்கொக்கென நரைமே

செயியொ டொளிரியிழி மறைய மலசல

மொழுக பலவுரை குழற தடிகொடு

தெத்திப் பித்தமு முற்றித் தற்செய

வற்றுச் சிச்சியெ னத்துக் கப்பட்

சிலர்கள் முதுவுடல் இனவு பொழுதினி

லுவரி நிறமுடை நமனு முயிர்கொளச்

செப்பற் றுப்பிணை மொப்பித் துப்பெய

ரிட்டுப் பொற்பறை கொட்டச் செப்பிடு

செனன மிதுவென அழுது முகமிசை

அறைய அணைபவ ரெடென சுடலையில்

சிற்றிக் குக்கிரை யிட்டிட் டிப்படி

நித்தத் துக்கமெ டுத்திட் டெச்சட முழுவேவே

குருவி னுருவென அருள்செய் துறையினில்

குதிரை கொளவரு நிறைத வசுதலை

கொற்றப் பொற்பீதம்

மெற்றிப் பொற்பெரு ளிட்டுக் கைக்கொளு

முதல்வ ரிளகலை மதிய மடைசடை

அருணை வுழைமழு மருவு திருபுயர்

கொட்டத் துப்புரர் கெட்டுப் பொட்டெழு

விட்டத் திக்கணை நக்கர்க் கற்புத

குமர னெனவிரு தொலியு முரசொடு

வளையு மெழுகட லதிர முழுவொடு

கொட்டத் துட்டரை வெட்டித் தடகட . . .

லொப்பத் திக்கும டுத்துத்தத்திட அமர்மேயிக்

குருகு கொடிசிலை குடைகள் மிகைபட
மலைகள் பொடிபட வுடுகு ஞாநிரிட
கொத்திச் சக்கிரி பற்றப்பொற்பரி
ஏட்டுத் திக்குமெடுத்திட் டெஞ்ரால்

குமா குருபா குமா குருபா
குமா குருபா எனவொ தமர்கள்
கொட்பப் புட்பமி றைத்துப்பொற்சா
ணத்திற் கைச்சிரம் வைத்துக் கும்பிட

குலவு நரிசிறை கழுகு கொடிபல
கருட னடமிட குருதி பருகிட
கொற்றப் பத்திர மிட்டுப் பொற்கக
னத்தைச் சித்தமி ட்சித்துக்கொளு மயில்வீரா

சிரமொ டிரணிய னுடல்கி ழியவொரு
பொழுதி னுகிற்கொடு அரியெ னடமிடு
சிற்பத் திப்பதம் வைத்துச் சக்கா
வர்த்திக் குச்சிறை பிட்டுச் சக்கிர

னறிய விழிகெட இருபத மீமுல
கடைய நெடியவர் திருவு மழகியர்
தெற்குத் திக்கில ரக்கற் குச்சின
முற்றப் பொற்சா தற்குப் புத்திரன்

செயமு மனவலி சிலைகை கொடுகா
மிருப துடைகிரி சிரமோர் பதும்விழ
திக்கெட் டைக்கக னத்தர்க் குக்கொடு
பச்சைப்பொற்புயலுக்குச்சித்திர மருகோனே

திவத மதிமுக வழகி மாகத
வடிவி பரிபுர நடனி மலர்பதம்

சித்தர்க் குக்குறி வைத்திட் டெத்தன
முத்துப் பொற்கிரி யொத்துச் சித்திர

சிவங்கொள் திருநா ஈவநி வெருவித
சொருபி முதுவிய கிழவி யியல்கொடு

செட்டிக் குச்சக முற்றுத்தத்துவ
சித்திற் சிற்பதம் வைத்துக் கற்புறு

திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி
னரிய மகனென புகழ்பு லீநகரில்

செப்புப்பொற்றென முற்றப் பொற்குற [ளே.
தத்தைக் குப்புளகித்திட்டொப்பிய பெருமா

பொது

102. தத்தன தானுன தத்தன தானுன
தத்தன தானுன—தனதான.

சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகா சார்
துக்கமிலா ஞர்ன

சுகமேவிச்

சொற்காணு தீத நிர்க்குணமு டாடு
சுத்திரா தார

வெளிகாண

மொட்டலர்வா ரீச சக்கரசடா தார
முட்டவுமீ தேறி

மதிமீதாய்

முப்பதுமா ருறு முப்பதும்வே ருன
முத்திரையா மோன

மடைவேளே

எட்டவொனா வேப னத்தொடுகோ கோவெ
னப்பிரமா ஓட

வரைசாய

ஏற்றியஏ ழாழி வற்றிடமா ருய
எத்தனையோ கேரடி

அசுரர்

பட்டொருஞர் மாள விக்ரமவே லேவு
 பத்திருதோள் வீர திணைகாவல்
 பத்திலிதோள் தோயு முத்தமமா ருது
 பத்திசெய்வா னுடர் பெருமானே.

திருக்குறட்டி

103. தானதன தத்ததான தானதன தத்ததான.

தானதன தத்ததான—தனதான.

நீரிழிவு குட்டமீனை வாதமொடு பித்தழினை
 நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு முளநோய்கள்

நேருறுபு முக்கள்கூடு நான்முக னெடுத்தவிடு
 நீடியவி ரத்தழினை தசைதோல்செ

பாரியந வத்துவா நாறுமும லத்திலாறு
 பரப்பினியி யற்றுபாவை நரிநாய்பேய்

பாறெடுக முக்கள் கூகை தாமிவைபு சிப்பதான
 பாழுடலெ டுத்துயினில் உழல்வேனோ

நாரணிய மத்தினூரி ஆறுசம யத்திபூத
 நாயகரி டத்துகாமி மகமாயி

நாடக நடத்திகோல நீலவரு ணத்திவேத
 நாயகியு மைச்சினீனி திரிசூலி

வாரணிமு லைச்சினூன பூரணிக லைச்சிநாக
 வாணுத லனித்தவீர மயிலோனே

மாடமதில் முத்துமேடை கோபுர மணத்தசோலை
 வாருளகு மட்டிமேவு பெருமானே.

பொது

104. தனதன தானத் தானன

தனதன தானத் தானன

தனதன தானத் தானன — தனதான.

முருகம யூசுச் சேவக சாவண ஏனற் பூதரி

முஞ்சுப்ப. டீரக் கோமள

முனைமீதே

முழுகிய காதற் காழுக பதிபசு பாசத்தீர்வினை

முதியபு ராரிக் கோதிய

குருவேளன்

றுருகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு

முணர்வினொ டீடிக் கூடியும்

வழிபாடுற்

றுவகின ராசைப் பாடற் விலைபெறு ஞானத் தாலினி

உனதடி யாசைச் சேர்வதும்

ஒருநாளே

மருகனெ னுமற் சூழ்கொலை கருதிய காமப்பாதகன்

வரவிடு மாயப் பேய்முலை

பருகாமேல்

வருமத யானைக்கோடவை திருவி விளவிற் காய்கனி

மதுகையில் விழச் சாடிய

சதமாபுட்

பொருகிரு கோரப் பாரிய மருதிடை பேரயப் போதொரு

சகடுதை யாமற் போர்செய்து

வினையாடிப்

பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மருகா வஜ்ராயுத

புரமதில் மாபுத் தேளிர்கள்

பெருமானே.

திருவலங்காடு

105. தனதன தானத் தாத்த

தனதன தானத் தாத்த

தனதன தானத் தாத்த — தனதான.

வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன்கூட்டி

வரவிடு தூதன்கோட்டி

விடுபாசம்

மகனெடு மாமன் பாட்டி முதலுற வோருங்கேட்டு
 மதிகெட மாயந்தீட்டி யுயிர்போமுன்
 படிமிசை தாளுங்காட்டி யுடலுற நோய்ப்பண்டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்துன் அடியேனைப்
 பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி ழாலங்கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் ருட்கொ டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன்சூட்டி வடிவுள ஆலங்காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங்குத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தாருஞ்சூட்டி யொருதனி வேழங்கூட்டி
 முதல்மற மானின்சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
 இடியென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந்தீட்டி
 பெதிர்பொரு சூரன்தாக்க வரவகி
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன்றாக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.

திருப்பழநிமலை

106. தனன தனன தனன தனன

தனன தனன—தனதான.

தமரு மமரு மனையு மினிய

தனமு மாசும்

அயலாகத்

தறுகண் மறவி முதுரு கயிறு

தலையை வளைய

எறியாதே

கமல விமல மரக தமணி

கனக மருவும்

இருபாதம்

கருத அருளி யெனது தனிமை

கழிய அறிவு

தரவேணும்

குமா சமா முருக பாம

குலவு பழி

மகையோனே

கொடிய பகடு முடிய முடுகு

குறவர் சிறுமி

மணவாளா

அமா ரிடரும் அவுண ருடலும்

அழிய அமர்செய்

தருள்வோனே

அறமு நிறமும் அயிலு மயிலும்

அழகு முடைய

பெருமானே.

திருக்குரா வடி.

107. தனத்த தானன தனதன—தனதான.

மருக்கு லாகிய மலரணை

வளர்த்த தாய்தமர் வசையது

கொதியாதே

மொழியாதே

கருக்கு லாகிய அயலவர்

கடப்ப மாணையை யினிவர.

பழியாதே

விடவேணும்

தருக்கு லாகிய கொடியிடை

சமர்த்த னேமணி மாகத

மணவாளா

மயில்வீரா

திருக்கு ராவடி நிழல்தனில்

திருக்கை வேல்வடி அழகிய

உரைவோனே

பெருமானே.

பெரது

108. தனதன தந்ததத்த தனதன தந்ததத்த

தனதன தந்ததத்த—தனதான.

மொழியநி றங்கறுத்து மகாவி னங்கலக்கி

முடியவ னைந்தாற்று

கடலா லும்

முதிரகி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தழற்குள்
 முழுகியெ முந்திருக்கு நிலவாதும்
 மழையள கந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தணி யும்படிக்கு கிளைவாயே
 மாகத துங்கவெற்றி விகடந டங்கொள்சித்ர
 மயிலினில் வந்துமுத்தி தாவேணும்
 அழகிய மென்குறத்தி புளகித சந்தனத்தி
 னழுதத னம்படைத்த திருமார்பா
 அமர்பு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
 மருணைவ ளம்பதிக்கும் இறைபோனே
 எழுபுவ னம்பிழைக்க அசார்சி ரந்தெரிக்க
 எழுசயி லந்துனைத்த சுடர்வேலா
 இரயிக ளந்தரத்தர் அரியா பங்கயத்தன்
 இவர்கள்ப யந்தயிர்த்த பெருமானே.

திருவருணை

109. தன்தன தன்தன தனன தன்தன
 தனவ தன்தன—தனதான.

இறுகு மணிமுலை மருவு தாளமு
 மெரியு முமிழ்மதி நிலவாலே
 இரவி யெனதுயிர் கவர வருகுமு
 லீசையி லுறுகடல் அலைபாலே
 தறுகன் ரதிபதி மதனன் விடுகொடு
 சாமி லெனியனும் அழியாதே
 தருண மணிபொழி வருணை நகருறை
 சயில மிசையினில் வாவேணும்

முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ	
முறுவ லுடையவர்	குருநாதர்
முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட	
முடுகு மாகத	மயில்வீரர்
குறவர் மடமகள் அமிர்த கனதன	
குவடு படுமொரு	திருமார்பர்
கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல்	
குறுக வீடவல	பெருமானே.

திருவருணை

110. தனதன தத்தத் தனத்தத் தனன
தனதன தத்தத் தனத்தத் தனன
தனதன தத்தத் தனத்தத் தனன—தனநான.

கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய
கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துக் குலையற இளநீரைக்

கறுவிவட் டைப்பிற் றூத்திப் பொருதப
சயம்விளைத் துச்செப் படித்துக் குலைய [கம்
கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன் அபிஷே

அமலர்நெற் றிக்கட் டழற்குட் பொடிசெய்து
அதிகசுக் கப்புட் பறக்கக் கொடுமையி
னடல்படைத் தச்சப் படுத்திச் சபதமொ டிருதானம்

அறைதல்கற் பித்துப் பொருப்பைப் பரவிய
சிறைறுப் பித்துக் கதிர்த்துப் புடைபடு
மபிநவச் சித்ரத் தனத்துத் திருடிகள் உறவாமோ

தமாயிக் குத்திக் கதிர்க்கப் பலபறை
நொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குத்தொகுதொகு
திரிஇடத் தத்தத் தரிக்கத் தரிஇட எனவோதிச்

சுவடுறப் பக்கப் பழுவொத்திப் புகையெழு
விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறளிகள்
தசைகள்பட் சித்துக் களித்துக் கழுகொடு கழுகாட.

அமலையுற் றுக்கொக் கரித்துப் படுகள
அசராத் தத்திற் குளித்துத் திமியென [னே
அடிநடித் திட்டிட் டிடித்துப் பொருதிடு மயிலோ

அழகுமிக் கச்சித் ரபச்சைப் புரவியி
வலவுமெய்ப் ப்ரத்ய சூநற்சற் குருபர [னே.
அருணையிற் சித்தித் தெனக்குத் தெளிவருள் பெருமா

பொது

111. தனத்தத் தானத்—தனதான.

கருப்பத் துறிப்	பிறவாதே
கனக்கப் பாடுற்	றுழலாதே
திருப்பொற் பாதத்	தநுபூதி
சிறக்கப் பாவித்	தருள்வாயே
பரப்பற் குருக்	குரியோனே
பரத்தப் பாலுக்	கணியோனே
திருக்கைச் சேவற்	கொடியோனே
செகத்திற் சோதிப்	பெருமானே.

திருவிடைமருதூர்

112. தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
 தான் தானனா தான் தானனா
 தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
 தான் தானனா தான் தானனா
 தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
 தான் தானனா தான் தானனா
 தன்னதன்—தன்னதான்.

அறுகுநுனி பனியணைய சிறியதுளி பெரியதொரு
 ஆகமாகியோர் பால ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிதுருகி யவருடைய
 ஆய் தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமையினி லருமையிட மொளுமொளென உடல்
 ஆளுமேளமாய் வால ரூபமாய் [வளர்
 அவரொரு பெரியோராய்.

அழகுபெற நடையுடைய கிருதுபடு மொழிபழகி
 ஆகி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையெ
 வீடு வாசலாய் மரட கூடமாய் [ன
 அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரகிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய்
 அகியுறு சுடர்போல

வெறுமிடிய நெருதவசி யமுதுபடை யெனும்ளகில்
 மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
 திடுதிடென துழைவதன்முன் எதிர்முடுகி யவர்க
 சீறி ஞானிபோல் ஏறி வீழ்வதாய் [ளொடு

விரகஞெடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியு
 யீனி யார்சொலே மேலதாயிட [மொரு
 வித்தனை லீனையாதே

மினுருமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 யீனர் சேவையே பூனு பாலியாய்

மறுமையுள தெனுமவரை விடும்விழலை யதனின்வரு
 வார்கள் போருவார் காணு மோளன

கிடுதறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
 மேள மேசொலாய் ஆளி வாயாய்
 மிடையுறு வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகிவா உறுபொருளு நழுவசில
 வாத முதுகா மாலை சோகைநோய்

பெருவயிறு வயிறுவளி படுவன்வா இருவிழிகள்
 பீனை சாடிட ஈனை மேலிட

வழுவழென உமிழுமது கொழுகொழென் ஒழுகியிழ
 வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய்
 மனையவன் மனம்வேராய்

மறுகமனை புறுமவர்கள் நணுருநணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயென வாலர் சீயென

கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவா நெடியசுடு
 காடு வாவென வீடு போவென

வலதழிய விரகழிய உரைகுழறி விழிசொருகி
 வாயுமேலிட ஆகி போருநாள்
 மனிதர்கள் பலபேசு

இறுதிபதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதாள் மோதி மேல்கிழ

எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு -சிறிதுமற
 ஈமொ லேவென வாயை ஆவென
 இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமலையொடு தவிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய்
 எரிதனி லீடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பாவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
 ஏசி டார்களோ பாச நாசனே

இருவினைமு மலமுமற இறளியொடு பிறவியற
 ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்

இறகும்வகை பரமசுக மதணையரு ளிடைமருதில்
 ஏக நாயகா லோக நாயகா
 இமையவர் பெருமானே.

திருக்கரபுரம்

113. தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
 தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
 தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்—தனதான.

ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தையினில் வைத்
 தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுழலவிட்
 டொருவரைப் பரபரப் பொடுதெரு திரியவிட்

—உதனாலே

ஒருவர்க் கொருவர்க்க் கன்மையிற் சருவவிட்
 டொருபத் திரமெடுத் தறையின்மற் புரியவிட்
 டெயிர் பிழைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனைச்

—செயுமானார்

தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவநெறிக் கயலெனச்
 சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத்

தனமவத் தினிளிறைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத்
—திரிவேணைச்

சகலதுக் கழுமறச் சகலசற் குணம்வாத்
தாவியிற் புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சாணமெப் பொழுதநட் பொடுகினைத் திடஅருட்
—டருவாயே

குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச் சிறையில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமாக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க் குணஅவத் தரைமுதற் றுரிசறுத்
—திடும்வேலா

குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைநுதற்
கசிமுகத் திளநகைக் கனகுமுற் றனகிரிக்
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப்
—புணர்வோனே

கருதுசட் சமயிகட் கமைவுறக் கிரியுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட் டெலுயிர்க் கழுவினைச் சியினில்வைத்
—திடுவோனே

கழுகினிற் குலையறக் கதலியிற் கனியுகக்
கழையின்முத் தமுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக் காபுரத் தறுமுகப்
—பெருமானே.

வீநாயகமலை

114. தனதன தானு தனதன தனதன தானு தனதன
தனதன தானு தன தன—தனதான.

சாணை சாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சததன பாதா நமோநம அபிராம

தருணக தீரா நமோநம நிருபமல் வீரா நமோநம
 சமதளவூரா நமோநம சகதீசா
 பரமசொ ரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
 பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி
 பகவதி பாலா நமோநம இடிபா மூலா நமோநம
 பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்
 இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளே றவானவ
 ரெவர்களு மீடேற வேழ்கடல் முறையோவென்
 றிடர்படமாமே ருபுதர மிடுபட வேதா நிகாசா
 நிகல்கெட மாவே கநீமயில் விடுவோனே
 மரகத வாசா ரவாயுனா நிரணிய வாகார வேதனும்
 வசுவெனு மாகா ரவீசனு மடிபேண
 மயிலுறை வாழ்வே விராயக மலைபுறைவேலா மகீதா
 வனசா ராதாச மாகிய பெருமானே.

திருத்தணிகை

115. தன்ன தானன் தன்ன தானன்

தன்ன தானன்—தனதான்.

பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்
 பருவி யாவினொண் டுடல்பேணிப்
 பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்
 பலபு ராணமுஞ் சிலவோதி
 அகல நீளமென் றளவு கூறரும்
 பொருளி லேயமைந் தடைவோரை
 அசடர் மூகொன் றவல மேமொழிந்
 தறியி லேனழிந் திடலாமோ

சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்
சருகி லாதசெங்

கழுநீருங்

தளவு நீபமும் புனையு மார்பதென்
தணிகை மேவுசெங்

கதிர்வேலா

சிகர பூதாந் தகா நான்முகன்
சிறு கு வாசவன்

சிறைமீளத்

நிமிர சாகாஞ் கதற மாமாஞ்
சிறை வேல்விடும்

பெருமானே.

—

116. தத்ததத்த தத்ததத்த தத்ததத்த தத்ததத்த
தத்ததத்த தத்ததத்த—தனதான.

பொற்பதத்தி னைத்துதித்து
நற்பதத்தி லுற்றபத்தர்
பொற்புறைத்து நெக்குருக்க

வறியாதே

புத்தகப்பி தற்றைவிட்டு
வித்தகத்து னைத்துதித்து
புத்தியுட்க லக்கமுற்று

நினைவாலே

முற்படத்த வத்துதித்த
பிற்படைத்த குற்றமுற்று
முற்பவத்தி லுற்பவித்து

முழுவாதே

முட்டவிக்க டைப்பிறப்பி
னுட்கிடப்ப பைத்தலர்த்து
முத்திசெற்றெ னக்களிப்ப

தொருகாளே

வெற்பளித்த தற்பரைக்கி
டப்புறத்த னித்தவித்த
கத்தர்பெற்ற கொற்றமுற்ற

மயில்வீரா

வித்தைகற்று முத்தமிழ்சொ
 லைத்தரிக்க வித்தரிக்கு
 மெய்த்திருத்த னிப்பொருப்பி லுறைவோனே
 கற்பகற்பு னக்குறத்தி
 கச்சடர்த்த சித்ரமுற்ற
 கற்புரத்தி ருத்தனத்தி லணைவோனே
 கைத்தரக்கர் கொத்தறுத்து
 வச்சாகர்த்த னுக்களித்த
 கைத்தொழுத்த றித்துவிட்ட பெருமானே.

117. தனதனனாதந் தனதனனாதந்
 தனதனனாதந்—தனதான.

கனமடவார்தஞ் சிலையதனாலுங்
 கனவினையாலுங் கரைமேலே
 கருதியகாயம் பெருகியதோயங்
 கருதிலையானுஞ் சிலையாலுங்
 கொலைதருகாமன் பலகணையாலுங்
 கொடியிடையார்நின் றிலையாதே
 குறகணிநீடும் ஆரவணிநீடும்
 குளிப்பதேதந் தருள்வாயே
 சிலைமகனாயன் கலைமகனாயன்
 திருமகனாயன் தொழும்வேலா
 தினைவனமாளுங் கனவளமானுஞ்
 செரிவுடன்மேவுந் திருமார்பா
 தலைமலைமீதின் புலவருலாவுந்
 தனியினிள்வாழ்செங் கழுநீரே

தனியவர்கூறும் தனிகெடநாளும்
தனிமயிலேறும்

பெருமானே.

118. தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன—தனதான.

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவனைத் துமதன்
விட்டக னைபட்ட விசையாலே
வெட்டவெளி யிற்குமுறில் இட்டபனை யிற்கனல்வி
ரித்தொளி பாப்பு மதியாலே
பற்றிவகை கற்றப்ல தத்தையர்த மக்குமிசை
பட்டதி கிரிக்கு மழியாதே
பத்தியை யெனக்கருளி முத்தியை யளித்துவளர்
பச்சைமயி லுற்று வாவேணும்
நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்சி
னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா
நெய்க்கமல மொக்குமுறை மெய்க்குறவி பிச்சையுற
நித்தமிது கத்த முடிமார்பா
எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றிய திருத்தணியி
லெப்பொழு துநிற்கு முருகோனே
எட்டசல மெட்டகில முட்டமுடி நெட்டசா
ரிட்டசி றைவிட்ட பெருமானே.

119. தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத்—தனதான.

அருக்கிமெத் தெனைச்சிரித் துருக்கியிட் ளெக்கருத்
தழித்தறக் கறுத்தகட் பயிலாலே

அழைத்தகப்படுத்திஓட் டறப்பொருட்பறிப்பவர்க்
கடுத்தபத் தமுற்றுவித் தகர்போலத்
தரிக்குபுத் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்துயெத்
தலத்துமற் றிலைப்பிறர்க் கெனஞானம்
சமைத்துரைத் திமைப்பினிற் சடககெனப் படுத்தெ
சறுக்குமிப் பிறப்புமுற் றிடலாமோ முச்
பொருப்படைத் திறைக்கடற் பரப்பக்கர்ப்பட்டபொற்
பொருப்பெனக் குவித்ததிற் பலபேய்கள்
பொசிப்பெனக் குதித்திடப் படைத்ததற் புகப்புரிக்
கிரக்கம்வைத்த பொற்ப்பாபைக் கதிர்வேலா
திருத்தமுத் தமிழ்க்கவிழ்க் கொருத்தமைச் சிறுக்கியைத்
தினப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுந்
திறத்தருக் கிடக்கொடிச் செகுக்கவுற் பலச்சுனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே.

120. தன்னதான தானான தன்தான தானான
தன்னதான தானான—தன்தான.

உடலினூடும் பேர்மீளு முயிரினூடு மாயாத
உணர்வினூடு வானூடு முதுதியு
டிலவையூடு நீருடு புலையனூடு வாதாடு
மொருவரோடு மேவாத தனிஞானச்
சுடரினூடு நால்வேத முடியினூடு மூடாடு
துரியவாகு லாதீத சிவரூபம்
தொலைவிலாத பேராசை துரிசுருத வோர்பேதை
தொடுமுபாய மேதோசொ லருள்வாயே

மடலுத வாசிச அடிச்சாடி மாருன

வரிவரால்கு வால்சாய

அமராடி

மதகுதர்வி மீதோடி புழுவரா லடந்தோடி

மடையைமோதி யாறுடு

தடமாகக்

கடல்புகா மகரமீனை முடுகிவாளை தான்மேவு

கமலவாவி மேல்விழு

மலர்வாவி

கடவுள்ரீல மாருத வணிகைகாவ லாவீழ

கருணைமேரு மேதேவர்

பெருமானே.

121. தான தத்தன தத்தன தத்தன

தானதத்தன தத்தன தத்தன

தானதத்தன தத்தன தத்தன—தனதான.

ஓலையிட்டருழைச்சிகள் ஈத்திர

ருபமொத்தமு கத்திவிற்கனை

[டோ

யோருணைத்தவி ழிச்சிகள்சர்க்கரை

யமுதோ

பூறலொத்தமொ ழிச்சிகள் புட்கா

லோடுவைத்துமி ழுற்றுமி டற்றிகள்

[ம்

ஓசைபெற்ற துதிக்கொ ளிடைச்சிகள் மணம்விச

மாலையிட்ட கழுத்திகள் முத்தணி

வாழுத்துத்த னத்திகள் குத்திர

மால்வினைக்கும னத்தை யழித்திடு

மடமாதர்

மார்பசைத்து வெருட்டு யிருட்டறை

வாவெனப்பொருள் பற்றி மயக்கிடு

மாதருக்குவ ருத்தமி ருப்பது

தனியாதோ

வேலைவற்றிட நற்கனை டுகாட்டலை

மீதடைத்துத ளிப்படை விட்டுற

விறக்கன்மு டித்தலை பத்தையு

மலைபோலே

வேறுத்துநி லத்திச்சி முச்செய்து
 வேதலட்சுமி யைச்சிறை விட்டருள்
 வீரவச்சுத லுக்குந லற்புத மருகோனே
 நீலவிட்களி நிர்க்குணி நித்தில
 வாரிமுத்துந கைக்கொடு சித்திர
 நீலாத்தின மிட்டவ றக்கினி புதல்வோனே
 நீறையிட்டுநி னைப்பவர் புத்தியில்
 நேயமுற்றளி வைத்தருள் சற்குரு
 நீர்வளைத்த திருத்தணி வெற்புறை பெருமானே.

122. தனதனன தனதந்த தனதனன தனதந்த
 தனதனன தனதந்த—தனதான.

முகையுளக வெழுவங்கை மருவுமறி வளைகொஞ்ச
 முகிலளக மகில்பொங்க வமுதான
 மொழிப்தற வருமந்த விழிசூரிய மதிகொண்ட
 முகம்வியர்வு வரமன்ற லணையூடே
 கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று
 படவுருகி யிதயங்கள் ப்ரியமேகூர்
 கலவிகரை யமுயின்ப வலையிலகை படுகின்ற
 கவகைகெட நினதன்பு பெற்றுவேனோ
 அகைசெறியு மெழில்சண்ட வுத்திவயி றழல்மண்ட
 வதிரவெடி படவண்ட மிமையோர்கள்
 அபயமென நடுகின்ற அசுரார்படை அடியுண்டு
 வவர்கள்முனை கெடநின்ற பொருமவேலா
 தலையினதி மதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை
 சடைமுடியி ஷணிகின்ற பெருமானார்

தருகுமா விடவைந் து தலையாவு தொழுநின்ற
தணிகைமலை ஷுறைநின்ற பெருமானே.

129. தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனத்த தத்தன தனதன தனதன

தனத்த தத்தன தனதன தனதன—தனதான

செனித்த தெத்தனை சிறுமண லளவுடல்
செறித்த தெத்தனை கடலென வுயிர்செய்த
செயித்த லெத்தனை நிரையக லெனபல வழுபோத

செமித்த தெத்தனை மலைசுனை யுடல்கிடை
செறித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு [வேதான்
செடித்தி லெத்தனை நமனுயிர் கொடுபொன தள

மனத்தி லெத்தனை யிதுகப கெளஞ்ஞ
கொடுத்த தெத்தனை நிருகமத மென்பல
வகைத்த தெத்தனை நிருகமத விதிரக மொழியாமல்

வருத்த தெத்தனை மசடனை யுலையனை
மடைக்கு லத்தனை மதியநி ரவிகனை
மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மிணையடி

தருவாயே

தனத்த தத்தன தனதன தனதன
திமித்தி தித்திமி திமிதிமி திமி

தருக்கு குக்கு குக்கு குக்கு குக்கு

தருதிதோ

தரித்த ரித்தரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி

தட்டுடு டுட்டுடு டுட்டுடு டுட்டுடு

தமித்த மத்தன தமருக விருதொளி கடல்போலச்

சினத்த மர்க்கள செருநிகி திருகிய

திழைத்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை

தெரித்திடக்கழு நரிநின நிணமிசை பொருமவேலா

செழித்த வுத்தமர் சிவசிவ வெனசா
மொருத்த வற்புத மலர்கொடு பாயிய
திருத்த ணிப்பதி குறமகள் மருகிய பெருமானே.

124. தனதனத்தன தனதனத்தன
தனதனத்தன—தனதான.

மலைமுலைச்சியர் கயல்வழிச்சியர்	அழகான
மதிமுகத்தியர்	
மயில்நடச்சியர் குயில்மொழிச்சியர்	வணைமீதே
மனதுருக்கிய	
கலைநெகிழ்த்தியே உறவணைத்திடு	பிணிதிராக்
கலையிற்றுவள்	
கசடனைக்குண அசடனைப்புகல்	மொருநாளே
கதியில்வைப்பது	
குலகிரிக்குல முருவவிட்டமர்	முனைவேலா
குலவுசித்திர	
குறவர்பெற்றிடு சிறுமியைப்புணர்	மயில்வீரா
குமாசற்குண	
தலமதிற்புக லமாருற்றிடர்	அருளாளா
தனையகற்றிய	
தருவிரைத்தெழு பொழில்மிகுத்திட	பெருமானே.
தனிமலைக்குயர்	

125. தன்ன தானை தனதன் தனதன்
தன்ன தானை தனதன் தனதன்
தன்ன தானை தனதன் தனதன்—தந்ததான்.

கிரியி னேர்வளர் முலைமிசை துகிலிடு
கபடநாடகமுயல்பல ஈசடிகள்
கெடுதியாயளர்ந்த றிடமுடையுடலினர் விரகாலே
கிளையே நகை யனைமிசை தழுவினர்
அமுத நாறிய லளிதமென் வசனிகழ் [ளாலே
கிடையின் மேன்மன முருகிடு படிதிகள் பொரு
பரியி லாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்
அதிகார பொரு பொருள்தரு பவரொடு
பழய பேரென கிதமுற வனைபவர் கிழியாலே
பகழி போல்விடு கண்கவர் திருடிகள்
தமை யொனுவகை யுறுகதி பெரும்வகை
பகர மாவயின் மிசைவா கினைவது மொருநாளே
அரிய ராதிபர் மலரய னிமைபவர்
நிலைபெ ருதிடர் படவுடன் முழுகிய
வசார் தாமிற வயில்விடு மறுமுக கிளையோனே
அரிய கானக முறைகுற மகளது
கணவனாகிய வற்றின விதாண்
வமர்நாயக சரவண பவதிற் றுடையோனே
தரும நீதிபர் சதுர்வித மறையுளர்
தவரு ருநிலை பெறுதவ முடையவர்
தளர்விலா மனமுடையவ ரறிகினர் பராசர்
சகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
பாவு தாமரை மலாடி யினிதுறு
தனிகை மாமலை மணமுடி யழகிய பெருமானே.

126. தனதத்தனத் தனதத்தனத்

தனதத்தனத்—தனதானா.

பொருளிக் கந்தொடர்ச் செருவிக் 'கன்றொடுமிப்
புதுமைப் புண்டரீகக் கணையாலே

புளக கொங்கையிடத் திளகிக் கொங்கையனற்
பொழியத் தென்றல்தூக் குதலாலே

றெருயிற் பெண்கள்மிசைச் ச்ருயிச் சண்டையிடத்
திரியத் திங்களுதிப் பதனாலே

செயலற் றிங்கணையிற் றுயிலற் றஞ்சிடுமித்
தெரிவைக் குன்றாலைத் தாவேனும்

அறிவுக் குன்றடையப் பாவிச் செந்தினைவித்
தருமைக் குன்றவருக் கெளியோனே

அசுரர்க் கங்கயல்பட் டமார்க் கண்டமளித்
தல்ல்கைக் கொண்டதிறற் குமரோசா

தருவைக் கும்பதியிற் றிருவைச் சென்றனுதித்
தருவிக் கொண்டபுயத் திருமார்பா

தலாச் சங்குவயற் றிரளத் தங்குதிருத்
தணிகைச் செங்கழனிப் பெருமானே.

127. தனதத்தனத் தனதத்தனத்

தனதத்தனத்—தனதானா.

தகைமைத்தனியிற் பகைகற்றுகைத்
தனுமுட்டவணைப் பதனாலே

தளரத்திரளிற் புரளக்காளத்
தமரத்திமிரக் கடலாலே

அகைமுத்தமிசுத் ததெனற்பகல்புக்
 கொளிமகட்டுமிசைப் பொழுதாலே
 புரையற்றுணர்வற் றுயிரெய்த்தகொடிக்
 குணையுற்றணையத் தாவேனும்
 திகைபத்துமுகங் கமலத்தனைமுற்
 சிறையிட்டபதத் திறல்வீரா
 திகழகற்பகமிட டவனுக்கனத்
 திருவுக்குருகிக் குழைமார்பா
 பகல்கக்கிரணப் பணர்ச்சடிவப்
 பரமற்கொருசொற் பகர்வோனே
 பழனப்பொழில்சுற் றுதிருத்தணிகைப்
 பதியிற்குமாப் பெருமானே.

128. தனநனத் தனநனத் தனநனத் தனநனத்
 தனநனத் தனநனத்—தனதானு.

கிறிமொழிச் சிருதரைப் பொறிவழிச் சிறிஞரைக்
 கெற்பிறப் புறயிழிக் கிறபார்வைக்
 கெடுமடைக் குருடரைத் திருடரைச் சயமதர்
 கிகடமைச் செறிதலுற் றறிவேது
 மறிதலற் றறைதலற் றவலுதற் றறிநுதற்
 ராவுகெக் கிழிதருக் கடலுடே
 யமிழ்தலுற் றவர்தலுற் றழிதலுற் றழிதலுற்
 றடியினைக் கணுகிடப் பெறுவேனோ
 பொறியிடைச் செழியன்வெப் பொழிதாப் பொறியி
 லிப் பொறிதலைச் சமணரத் தலைபேரும்
 பொடிமணச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப்
 புகலியிற் கவணியப் புலவோனே

தறிவளைத் துறநகைப் பொறியெழப் புரமெரித்
 தவார்திருப் புதல்வநற் களைமேவுந்
 தனிமணிக் குறித்தனை வமலறத் தருகெருத்
 தனிமலைச் சரவணப் பெருமானே.

129. தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத்—தனதானா.

கனத்தறப் பனைத்தபொற் கழைப்புயத் தனத்தரிக்
 கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்
 கறுத்தமைக் கயற்கணிக் கறுத்துவைத் தொருத்தரிக்
 கயிற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே
 யினிப்பிணக் களைத்துமெய்த் திருப்பெனத் துருத்தி
 கை திசைத்தசத் தசைதோலா
 வெடுத்தபொய்ச் சடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்ப
 தெனக்குறித் தழுத்தியைத் தாவேனும்
 பனைத்தறச் சினத்திபத் தினைத்துறத் தாக்களைப்
 பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா
 பருப்பதச் சினத்திபத் தினைத்துறத் தாக்களைப்
 படைத்தகுக் கிடக்கொடிக் குமரோசா
 தினைப்புனப் பொருப்பதத் தினிற்குடிக் குறத்தியை
 செருக்குறத் திருப்புயத் தனைவோனே
 திருப்புறப் புரத்தினிற் றிருக்காற் றுறித்திலத்
 திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே.

130. தனநனநான தனநனநான
தனநனநான—தனநான.

உடையவர்களேவ . ரெவர்களெனநாடி
யுவநெகிழுவாசு

கவிபாடி

உமதபுகழ்மேரு கிரியளவுமான
தெனவுமுமான

கொழிபேத

நடைபழகிமிள வறியவர்கள்நாகை
நடவுமெனவாடி

முகம்வேராய்

நலியமுனமேயன் அருணவொலிவிசு
நளினயிருபாத

மருள்வாயே

விடைகொளுவுபாகர் விமலர்கிரிகுலர்
விகிர்தர்பரயோகர்

நிலவோடே

விளவுசிறுபூனை நகுதலைபொடாறு
விடவாவுகுடு

மதிபாசு

சடையிறைவர்காண உமைமகிழஞான
தளர்நடையிடாமுன்

வருவோனே

தவமலருநீல மலர்களையநாதி
தணிமலைபுலாவு

பெருமாளே.

131. தாந்தன தத்த தனத்த தனத்தன
தாந்தன தத்த தனத்த தனத்தன
தாந்தன தத்த தனத்த தனத்தன—தனநான.

கூத்தவயிழ்த்து துடிபுமினுக்குள்
பாய்ந்தயிழிக்குமை யிட்டுமிரட்டிகள்

கோம்புபடைத்தமொழிச்சொல்பாத்தையர் புயமீதே

கோங்குபடைத்த தனத்தையமுத்திகள்
வாஞ்சையுறத்தழு விச்சிலுகிட்டவர்

கூன்பிறைபொத்த நகக்குற்றவைப்பவர் பலநாளும்

ஈந்தபொருட்பெற இச்சையுரைப்பவ
 ஈர்துணையற்றழு கைக்குரலிட்டவ
 ஈங்கிசையுற்றவ லக்குணமட்டைகள் பொருள்திரில்
 ஈங்கியிடைக்கடை யிற்றளிவைப்பவர்
 பாங்கவுக்கரு ணைக்கடல்பெற்றிட
 ஈந்திலையெப்படி நற்கதிபுக்கிட வருள்வாயே
 கார்தன்மலர்தொடை யிட்டெருவிட்டொரு
 வேந்துருக்கா ணத்தொடுமட்டிடு
 காண்டிபஅச்சுத னுத்தமநற்குணன் மருகோனே
 காங்கிசைமிக்கம றக்கொடிவெற்றியில்
 வாங்கியமுக்கனி சர்க்கரைமொக்கிய
 நான்மணிமுற்கியல் கற்பகமைக்கரி யினையோனே
 தேந்தினிவித்தன குற்றிடவெற்றினை
 வேங்கைமரத்தெறி லைக்கொடுகிற்பக [னங்
 தேன்சொலியைப் புணர்ப்புணமுற்றுரை குவைவா
 தீண்டுகழைத்திர னுற்றதுதுற்றிடு
 வேங்கைதனிற்ருவ னைச்சுற்றல
 சேர்ந்ததிருத்தணி கைப்பதிவெற்புரை பெருமாளே.

திருச்செந்தூர்

182 தனன தனத்தனத்த தனன தனத்தனத்த
 தனன தனத்தனத்த—தனநான.

மொழியநி றங்கறுத்து மகாலி னங்கலக்கு
 முருய வளைந்தாற்று கடலாலும்
 முதிரலி டம்பரப்பி வடிவைமு கந்தமுற்குள்
 முருகி யெழுந்திருக்கு நிலவாலும்

மழையள கந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தணி யும்படிக்கு நினைவாயே
 மாகத குங்கவெற்றி விகடநடங் கொள்சித்ர
 மயினிளில் வநதுமுத்தி தாவேனும்
 அழகிய மென்குறத்தி புளகித சந்தனத்தி
 னமுதத னம்படைத்த திருமார்பா
 அமர் புரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
 மருண் வளம்பதிக்கு மிறையோனே
 எழுபுவ னம்பிழைக்க அசார்தி ரந்தெரிக்க
 எழுசயி லந்துனைத்த லிடர்வேலா
 இரிக வந்தாத் தர் அரியா பங்கயத்த
 ரிவர்கள் பயந்தளிர்ந்த பெருமானே.

133. தானத்தானன தானத்தானன
 தானத்தான—தனதான.

சேமக்கோமள பாதத்தாமரை
 சேர் கற்கோதும னந்தவேதா
 தீதத்தேயவி ரோதத்தேகுண
 லெத்தேமிக அன்புருதே
 காமக்ரோதவி லோமப்பூகவி
 காரத்தேயரு கின்றமாயா
 காயத்தேபசு பாசத்தேசிலர்
 காமற்றேயும தென்கொலோதான்
 தேமிச்சூரெடு மேருத்துளெழு
 லீலக்காளபு யங்கசால
 லீலகரீபக லாபத்தேர்விடு
 லீபச்சேவக செந்தில்வாழ்வே

ஓமத்தீவழு வார்க்கக்கூர்சித

லோகத்தேதகு

மங்கைபாலா

யோகத்தாறுப தேசத்தேசிக

ஊமைத்தேவர்கள்

தம்பிரானே.

134. தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்—தனநானு.

அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்

சந்தத முவந்துசென் றரிவையர்க்

கன்புறு மசங்கதந் தவிரமுகம்

குணமான

வந்திபக வென்றிரண் டையுமொழித்

திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்

தம்புய பதங்களின் பெருமையைக்

கவிபாடிச்

செந்திலை யுணர்ந்துணர் துணர்வுலக்

கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்

சென்றுசெ ருகுந்திடத் தெளிதரத்

தணியாத

சிந்தையு மகிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்

தென்சய வருந்தருந் தழியமெய்ச்

சிந்தைவா வென்றுநின் றரிசனப்

படுவேனோ

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணென

கும்பிடு புரந்தான் பதிபெறக்

குஞ்சரி குயம்புயம் பெறவரக்

கருமான

குன்றிடி யவம்பொனின் திருவரைக்

கிங்கிணி கிணின்கிணின் கிணினைக்

குண்டல மசைந்துந் குழைகளிர்

ப்ரபைச்சத்

தந்தன தனந்தனத் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத்

திருவான

சங்கரி மனங்குழைந் துருகழுத்
தந்தர வழிந்தொறுந் தவார்நடைச்
சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப்

பெருமானே.

185. தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்
தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்
தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்—தன தான.

கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்

கழைப்புண்கொண் டிருக்கும்பெண்

களைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென் றவரோடே

கலப்புண்டுஞ் சிலுப்புண்டுந்

துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்

களிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந்

தடுமாறி

செருத்தண்டம் தரித்தண்டம்

புகத்தண்டந் தகற்கென்றுந்

திகத்தைந்திண் செகத்தஞ்சங்

கொடுமாயும்

தியக்கங்கண் டுயக்கொண்டென்

பிறப்பங்கஞ் சிதைப்பங்கஞ்

சிதைத்துன்றன் பதத்தின்பந்

தருவாயே

அருக்கன்சஞ் சரிக்குத்தெண்

டிசைக்ககன்சென் றரக்கன்கண்

பனைத்தும்பொன் றிடக்காடுங்

கதிர்வேலா

அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்

டலைப்பன்பெண் டிசைக்குங்கொந்

தனிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குங்

குமரேசா

புர்க்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்
 கார்க்குஞ்சங் கார்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கங் கையுட்டுத்தஞ் சுதனனும்
 புனக்குன்றந் தினைக்குஞ்செந்
 தினைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம் பெருமானே.

186 தானதான தனந்தன தந்தன
 தானதான தன்னதனதந்தன
 தானதான தனந்தன தந்தன—தனதான.

மாயவாடை திமிர்ந்திடு கொங்கையின்
 மூடுசீலை திறந்து மழுங்கிகள்
 வாசல்தோறு நடந்து சிணிங்கிகள் பழையோர்மேல்

வாலநேய நினைந்தழு வம்பிக
 ளாசைநோய்கண் டருந்திடு சண்டிகள்
 வார்போர்பொருள் கண்டு விரும்பிக ளெவரேனும்

நேயமேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
 காசிலாதவர் தங்களை யன்பற
 நீதிபோல நெகிழ்ந்த பரம்பிக ளவர்தாய்மார்

நீலநாடக மும்பயில் முண்டைகள்
 பாளைபூறுக ளுண்டிடு தொண்டிகள்
 நீசரோடு மிணங்கு கடம்பிக ளுறவாமோ

பாயுமாம்த தந்தி முகம்பெறு.
 மாதிபாரத மென்ற பெருங்கதை
 பாரமேருவி லன்றுவ னைத்தவ னினையோனே

பாவையாளுக்குற மங்கை செழுந்தன
 பாரமீதில னைந்து முயங்கிய
 பாகமாகிய சந்தன குங்கும மணிமார்பா

செயமாயிரு வங்கொடுவந்தசு
 ரேசன் மார்பைபி ளந்துபசுங்குடர்
 சேவாரிய ணிந்தநெடும்புயல்

மருகோனே

தேனுலாவுக டம்பமணிந்தகி
 ரீட்சேகர சங்கரர் தந்தருள்
 வேதநாயக செந்தி லுகந்தருள்

பெருமானே.

137. தனன தந்ததந்த தனன தந்ததந்த
 தனன தந்ததந்த—தனநானு.

முலைமுகந்திமிர்ந்த கலவையுந்துலங்கு
 முறுவ லுஞ்சிவந்த

கனிவாயும்

முருகவிழ்ந்துதிர்ந்த மலர்கஞ்ஞ்சரிந்த
 மிகிலுமின்பசெங்கி

விழிவேலும்

சிலைமுகங்கலந்த திலதமுங்குளிர்ந்த
 திரமுகந்ததும்பு

குருவேர்வும்

தரியவந்துகின்ற மகளிர் பின்சுழன்ற
 செயலழிந்துமுன்று

திரிவேனோ

மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர்செஞ்சொல்கொண்டு
 வழிதிறந்துசெங்கை

வடிவேலா

வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை
 மணிவடம்புதைந்த

புயவேளே

அலைமுகந்தவழ்ந்து சிணைமுதிர்ந்தசங்க
 மலறிவந்துகஞ்சு

மலர்மீதே

அளிகலந்திரங்க இசையுடன்துயின்ற
 அரிபசெந்தில்வந்த

பெருமானே.

188. தனதன தனதன தந்தத் தந்தத்—தனதான.

பரிமள க்ளப ஈகந்தச் சந்தத்	தனமானார்
படயழ படபென அந்திக்குங்கட்	கடையாலே
வரயளி ரிரைமூரல் கொங்குக்கங்குற்	குழலாலே
மறுகிடு மருளனை யின்புற்றன்புற்	றருள்வாயே
அரிதிருமருகக டம்பத்தொங்கற்	றிருமார்பா
அலைகுமுழுமுலென வெம்பக்கண்டித்	தெறிவேலா
திரிபுரதகனரும் வந்திக்குஞ்சற்	குருநாதா
ஜெயஜெய ஹாஹா செந்திற்கந்தப்	பெருமானே.

189. தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன
தந்தத் தனதன—தனதான.

வஞ்சத்துடனொரு நெஞ்சிற்பலவினை	
வஞ்சிக்கொடி யிடை	மடவாரும்
வந்திப்புதல்வரும் வந்திக்கிளையுடன்	
மண்டிக்கதறிடு	வகைகூற
அஞ்சக்கலைபடு பஞ்சிப்புழுவுடல்	
அங்கிக்கிரையென	வுடன்மேவ.
அண்டிப்பயமுற வென்றிச்சமன்வரும்	
அன்றைக்கடியினை	தாவேணும்
கஞ்சப்பிரமனை அஞ்சத்துயர்செய்து	
கன்றைச்சிறையிடு	மயில்வீரா
கண்டொத்தனமொழி அண்டத்திருமயில்	
கண்டத்தழகிய	திருமார்பா
செஞ்சொற்புலவர்கள் சங்கத்தமிழ்தெரி	
செந்திற்பதிக	நுறைவோனே

செம்பொற்குவவட குன்றக்கடலிடை
செந்திப்பொரவல

பெருமானே.

110. தந்ததன தந்ததந்த தந்ததன தந்ததந்த
தந்ததன தந்ததந்த - தனதான.

கண்டுமொரு கொம்புகொங்கை
வஞ்சியிடை அம்புநஞ்சு
கண்கள் குழல் கொண்டலென்று பலகாலும்

கண்டுளம் வருந்தினொந்து
மங்கையர் வசம்புரிந்து
கங்குல்பக லென்றுகின்று விதியாலே

பண்டைவினை கொண்டுழன்று
வெந்துவிழு கின்றல்கண்டு
பங்கய பதங்கள்வந்து புகழோதும்

வண்புடைய சிந்தையென்பர்
தங்களினுடன் கலந்து
பண்புபெற அஞ்சலஞ்சல் எனவாராய்

வண்டுபடி குன்றதொங்கல்
கொண்டறநெ ருங்கியுண்டு
வம்பினை யடைந்துசந்திரன் மிகமுழுகி

வஞ்சியை முனிந்தகொங்கை
மென்றாற மடந்தைசெங்கை
வந்தழகுடன் கலந்த மணிமார்பா

திண்டிறல் புனைந்த அண்டர்
தங்கள் பயங்கள் கண்டு
செஞ்சமர் புனைந்துதுங்க மயில்மீதே

சென்றசுர ரஞ்சுவென்று

குன்றிடை மணம்புணர்ந்த

செந்தில்நகர் வந்தமர்ந்த

பெருமானே.

141. தானதனதான தானந்தனாதந்த

தானதனதான தானந்தனாதந்த

தானதனதான தானந்தனாதந்த—தனதான.

மூளும்கிண்சேர மேல்கொண்டிடாஐந்து

பூதம்வெறுவாத மாயங்கள் தாரெஞ்சில்

மூடிநெறிநீதி யேதுஞ்செயாவஞ்சி

யதிபாரா

மோககிணவான போகஞ்செய்வேண்டர்

தேடஅரிபாத ஞேயங்களாய்நின்ற

மூலபரயோக மேல்கொண்டிடாநின்ற

துளதாகி

நாளுமதிவேக கால்கொண்டுதீமண்ட

வாசிபனலுடு போயொன்றிவானின்க

ஞாமமதிமீதி லுலுங்கலாயின்ப

அமுதாறல்

நாடியதன்மீது போய்நின்றஆநந்த

மேலைவெளியேறி நீயின்றிநானின்று

நாடியினுமீவேறு தானின்றிவாழ்கின்ற பெருமானே

காளவிடமூணி மாதங்கிவேதஞ்சொல்

பேதைநெடுநீலி பாதங்களால்வந்த

காலன்விழமோது சாமுண்டிபாரம்பொ டனல்வாயு

காதிமுதிர்வான மேதங்கிவாழ்வஞ்சி

காடல்விடையேறி பாகங்குலாமங்கை

யாளிநடமாடு நாளும்பதாம்வந்து

தொழுமாதா

வாளகுழுதாளு மோர்தண்டுழாய்தங்கு

சேரதிமணிமார்ப மாஸிபிஞளின்சொல்

[னே

வாழுமுமைமா தாராள்மைந்தனெயந்தையிணையோ

மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்றவாழ்சென்று
தேடிவிடையாடி யோயங்ஙனேரின்று
வாழுமயில்வீர னேசெந்தில்வாழ்கின்ற பெருமானே.

142. தந்தன தானான தானன
தந்தன தானான தானன
தந்தன தானான தானன—தனதான.

கொம்பனை யார்காது மோதிரு
கண்களி லாமோத சீதள
குங்கும பாடா பூஷண நகமேவு
கொங்கையி னீராவி மேல்வளர்
செங்கழு நீர்மலை சூடிய
கொண்டையி லாதார சோபையில் மருளாதே
உம்பர்கள் ஈவாயி நமோநம
எம்பெரு மானே நமோநம
ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்
உன்புகழேபாடி நானினி
அன்புட னுசார பூஜைசெய்
துய்ந்திட யீனாள் படர்தருள் புரிவாயே
பம்பா மேபோல ஆடிய
சங்கரி வேதாள நாயகி
பங்கய சீபாத நூபுரி கரகூனி
பங்கமி லானீலி மோடிப
யங்கரி மாகாளி. யோகினி
பண்டித சுரபான சூனோ டெதிர்போர்கண்
டெம்புதல் லாவாழி வாழியே
னும்படிவீருன வேல்தா
என்றுமு ளான மனோகா வயலூர்

இன்சொல் கிசாகாக் ருபாகர
செந்தில் வாழ்வாகி யேயடி
பென்றனை யீடேற வாழ்வருள் பெருமானே.

148. தந்ததானன தனதன தனதன
தந்ததானன தனதன தனதன
தந்ததானன தனதன தனதன—தனதான.

பஞ்சபாதக முறுபிறை பெயிறெரி
குஞ்சிகூர்புட மதர்விழிபிலவக
பங்கமாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிசூலம்
பந்தபாசமு மருவிய காதல
மிஞ்சிநீடிய கருமுகி லுருவொடு
பண்பிலாதொரு பகடது முதுகினில் எமராசன்
அஞ்சவேவரு மலசு மதினொரு
தங்கமாயிவண் வழிவழி யரும்பெறு
மன்பிஞ்ஞான தடிபுக முடிமைக ளெதிரோடு
யண்டகோளகை வெடிபட விடிபட
வெண்டிசாமுக மிடிதா நடமிடு
மந்தமாருத மயில்மிசை நொடியினில் வருவாயே
மஞ்சபோல்வள ரளகமு மிளகிய
ரஞ்சிதாங்குது வசனமு நிலவென
வந்துதூயவெண் முறுவலு மிருகுறை யளவோடு
மன்றனீலமு மழகிய நெடுகிய
குன்றவேடுவர் மடமக ளிளமுலை
மந்தராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா
செஞ்சொல்மாறிசை வளதிசை குடதிசை
விஞ்சுகீழ்திசை சகலமு மிகல்செய்து
திங்கள்வேணிய ரடியினை தொழுதுயர் மகமேரு

கொண்டுமோதின வாசரு ளதிபதி
தொண்டனாகியும் வழிவழி நெறிபெறு
செந்தின்மாநக ரிலி.துறை யமார்கள் .பெருமானே.

144 தந்தன தனான தந்தான
தந்தன தனான தந்தான
தந்தன தனான தந்தான—தனதான.

சந்தன சவ்வாதுநிறை கர்ப்பூர
குங்கும பவரலிரை கஸ்தூரி
தண்புழு களாவு களபச்சீத வெகுவாச

சண்பக கலாபவரு ளத்தாம
வம்புது சிலாவையி ரக்கோவை
தங்கிய கரூதா வித்தா பரிதான

மந்தாம தாணதன மிக்காசை
கொண்டுபொருள் தேடுமதி னிட்ரூ
வஞ்சக விசாரஇத யப்பூவை றனையார்கள்

வந்தியிடு மாயவிர கப்பார்வை
அம்பிலுளம் வாடுமறி வற்றேனை
வந்தடிமை யாளஇலி பெப்போது னினவாயே

இந்தரபுரி காவல் முதன்மைக்கார
சம்பரம மயூரதூ கக்கார
என்றமக வாதஇள மைக்கார குறமாதின்

இன்ப அனுபோகசா சக்கார
வந்தஅச ரேசர்கல கக்கார
எங்களுமை சேயெனரு மைக்கார மிகுபாவின்

செந்தமிழ்சொல் நாலுகவி கைக்கார
குன்றெறியும் வேலின்வளி மைக்கார
செஞ்சொலடி யார்கள்எளி கைக்கார எழில்மேவும்

திங்கள்முடி நாதர்சமை யக்கார
மந்த்ரவுப தேசமகி மைக்கார
செந்தில்நகர் வாழும் அருமைத்தேவர் பெருமானே

145. தந்தனதனதான தானத்தான
தந்தனதனதான தானத்தான
தந்தனதனதான தானத்தான—தனதான.

முந்துதமிழ்மாலை கூடக்கோடி
சந்தமொடுகீடு பாடிப்பாடி
மொய்ப்பர்மனைவாசல் தேடித்தேடி யுழலாதே
முந்தவினையேவ ராமற்போக
மங்கையர்கள்காதல் தூத்தேக
முந்தடிமையேனை யாளத்தானென் னுளமீதே
நிந்திதிமிதோமிதி திருத்திதி
தந்தனதான தானத்தான
செஞ்சணகுசேகு தாளத்தோடு நடமான
செஞ்சிறியகாவில் சாலத்தோகை
துங்கஅனுசூல பார்வைத்தீர
செம்பொன்மயில்மீதி லேயெப்போது வருவாயே-
அந்தமறைவேள்வி காவற்கார
செந்தமிழ்சொற்பாவின் மாலைக்கார
அண்டரூபகார சேவற்கார முடிமேலே
அஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார
குன்றுருவஐவும் வேலைக்கார
அந்தம்வெருவான ரூபக்கார எழிலான
சிந்தாமின்மேவு போகக்கார
நிந்தைகுறமாது வேலைக்கார
செஞ்சொலடியார்கள் வார்க்கார எழிலான

சஞ்சமரின்மேவு மாயக்கார
 துங்காணஞ்ரார் குறைக்கார
 செந்திரகர்வாழு மாண்மைக்காரப் பெருமானே.

146. தன்னதன தாந்தனந்தத்
 தன்னதன தாந்தனந்தத்
 தன்னதன தாந்தனந்தத்—தனதான.

தகரவிரை பூண்டவிர்தக்
 குழலியர் தேய்ந்தவின்பத்
 தளருமிடை யேந்துதங்கத் தனமாதர்

தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்
 கலவியொடு சேர்ந்துமந்தர்ச்
 சாயலெப நீங்கியிர்தப் பாஞ்சா

புகலரிய தாந்தர் சங்கத்
 தமிழ்பனுவ வாழ்ந்து கொஞ்சிப்
 புதியதனில் வாழ்ந்து வஞ்சத் துழல்முடர்

புனிதமிலி மாந்தர் தங்கட்
 புகழ்பகர்தல் நீங்கினின்பொற்
 புனகமலர் பூண்டுவந்திக் திடுவேனோ

தருடதரு தாந்ததத்தத்
 திருடங்கு திந்திமிந்தத்
 தருகணக தாங்கணங்கத் தனதான

தன்னதன தாந்தனந்தத்
 தெனநடன மான்றதுங்கத்
 தனிமயிலை ஓர்ந்தகந்தத் திருமார்பா

குகையசார் மாண்டமுந்தத்
 திறவயிலை வாங்குசெங்கைக்
 கியையவரை யீன்றமங்கைக் கொருபாலா

திகழ்வயிர மேந்துகொங்கைக்

குறவனிறை சார்ந்தசுந்தர்ச்

சிகரமுகி லோங்குசெந்திற்

பெருமானே.

147. தானதந்தன தானுதானன

தானதந்தன தானுதானன

தானதந்தன தானுதானன—தன்தான.

தோடுமென்குறை யூடோபோரிடு

வானெடுங்கயல் போலேயாருயிர்

சுரைகொண்டிடு வேல்போலேதொடர் விழுமானார்

சூதகந்தனி லேமாலாயவர்

ஏதமென்றரி யாதேயூழ்வினை

சூழும்வெந்துய ராலேதானுயிர்

சுழலாதே

யாடும்வெம்பண மார்நீள்காரா

ஆலிகண்டிட மேல்விழ் தோகையி

லாரும்வண்கும ரேசாவாறிரு

புயவேளே

யாருகின்னரு ளாலேதாடொழ

வாண்மைதந்தருள் வாழ்வேதாழ்வுற

வாதிந்தவ நாயேன்வாழ்வுற

வருள்வாயே

போடும்வெங்கதி ரோடேசோமனும்

ஊழியண்டமு லோகாலோகமை

யூருமிந்தி னானுதேவரு

மடிபேண

ஆழிடும்புயன் வேலாவாலய

மூடுதங்கிய மாலாயாரண

வோதவெண்டிகை சூர்மார்பூடுற

விடும்வேலா

வேடுகொண்டுள வேடாவேடைய

வேழம்வெம்புலி போலேவேடர்கள்

மேவுதண்புன மீதாமலோடு

மிதன்மேலி

மேகமென்குழ லாநீவாவென
மேவுகந்தசுவாமிமா தமிழ்
வீறுசெந்தியின் மீதேமேவிய

பெருமானே.

148. தந்தனன தனன தன்னதன
தந்தனன தனன தன்னதன
தந்தனன தனன தன்னதன—தனதான.

தொந்திசரிய மயிரே வெளிற்றிதை
தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி
தொண்டுகிழவ னிவன ரொனஇருமல்
கிண்கிணெனமு னுடையே குழறவிழி
துஞ்சுகுருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி
வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
பண்டிதனுமெ யுறவே தனையுமிள
மைந்தருடமை கடனே தெனமுஞ்சு துயர்மேவி
மங்கைபழுது விழவே யமபட்டர்கள்
நின்றசருவ டலமே யொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்
எந்தைவருக ருகா யகவருக
மைந்தவருக மகனே யினிவருக
என்கண்வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம
இங்குவருக அசே வருகமுலை
புண்கவருக மலர்கு டிடவருக
என்றுபரிவி னெடுகோ சலைபுகவ வருமாயன்
சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்சிறை
சிந்தஅசுரர் கணவே ரொடுமடிய அடுதீர

திங்களரவு நதிசூ டியபரமர்
தங்குமா அலையே கரைபொருத
செந்தினயரி லினிதே மருவிவளர்

பெருமானே.

149. தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்—தனதான.

பருத்தந்தத் திணைத்தந்தித்
டிருக்குங்கச் சடர்த்துந்நிப்
பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத்
பரிக்குந்துச் சரக்கொன்றத்
திணைத்தங்குற் பலப்பண்ணைப்
பாக்குஞ்சக் காத்தின்சத்

தனமாலார்

தியைநேரும்

துரைசெங்கட் கடைக்கென்றிப்
பெருத்தன்புற் றிணைத்தங்குத்
துணிக்கும்புத் தியைச்சகித்

தறிவேளை

துணைசெம்பொற் பதத்தின்புற்
றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்
தொடிக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப்

படியாள்வாய்

தருத்தங்கம் பொலத்தண்டத்
திணைக்கொண்டற் சரர்க்கஞ்சப்
படத்துன்பத் திணைத்தந்தித்

டெதிர்கூரன்

சமர்த்தெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
கதிர்த்துங்கத் தயிற்கொண்டத்
தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற்

றருள்வோனே

கிருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்
துறக்கங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்
சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப்

பகர்வோனே

செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கக்
திருத்தங்கித் தரிக்குட்பொற்
றிசுச்செந்திற் பதிக்கந்தப்

பெருமானே.

150. தந்தா தந்தா தந்தா
தந்தா தந்தா—தனதான.

வெங்காளம்பா ணிஞ்சேல் கண்பால்
மென்பா கஞ்சொற் குயில்மாலை
மென்கேசந்தா னென்றேகொண்டார்
மென்றோ ளொன்றப் பொருள்தேடி
வங்காளஞ்சேர் னஞ்சினம்போய்
வன்பே துன்பப் படலாமோ
மைந்தாருந்தோள் மைந்தா அந்தா
வந்தே யிந்தப் பொழுதாள்வாய்
கொங்கார்பைந்தே னுண்டேவண்டார்
முன்றாள் கொங்கைக் கிளியோனே
குன்றோடுஞ்சூழும்பேழுஞ்சூ
ரும்போய் மங்கப் பெருகோபா
கங்காளஞ்சேர் மொப்பாநன்பார்
பன்றே யும்பர்க் கொருநாதர்
கம்பூர்சிந்தார் தென்பால்வந்தாய்
கந்தா செந்திற் பெருமானே.

151. தனதான தந்த தனதான தந்த
தன தான தந்த—தனதான.

விதிபோலுமிந்த விழியாலுமிந்து
நுதலாமிதுத்து வினையோர்தம்

வீரிவானசின்தை யுருவாகிநொந்து

விறல்வேறுசின்தை

வினையாலே

இதமாகியின்ப மதுபோதவுண்டு

இனிதாளுமென்று

மொழிமாதர்

இருளாயதுன்ப மருமாயைவந்து

எனையீர்வதென்றும்

ஒழியாதோ

மதிசூடியண்டர் பதிவாழமண்டி

வருமலாயமுண்டு

விடையேறு

மறவாதசின்தை யடியார்கல்பங்கில்

வரிசேறவம்பு

தருபாலா

அதிமாயமொன்றி வருசூர்பொன்ற

அயில்வேல்கொடன்று

பொருமவீரா

அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து

அலைவாயுகந்த

பெருமானே.

152.

விறல்மாறனைந்து மலர்வாளிசின்த

மிகவாளிகைந்து

வெயில்காய

மிதவாடைவந்து தழல்போலவென்ற

வினைமாதர்தந்தம்

வசைகூற

குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட

கொடிதானதுன்ப

மயில்தீர

குளிர்மாலையின்கண் ணிமாலேதந்து

குறைதீரவந்து

குறுகாயோ

மறிகாணுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து

வழிபாடுதந்த

மதியாளா

மலைமாவடிசுந்த அலைவேலையஞ்சு

வடிவேலெறிந்த

அதிதீர

அறிவாலறிந்து னிருகாளிறைஞ்சு

மரியாரிடைஞ்சல்

கலைவோனே

அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து

அலைவாயுகந்த

பெருமானே.

153. தனதனதனன தனத்தத்தாதன

தனதனதனன தனத்தத்தாதன

தனதனதனன தனத்தத்தாதன—தனதான.

இருள்விரிசூழலை விரித்துத்தூற்றவு

மிறுகியதுகலை நெகிழ்த்துக்காட்டவு

மிருகடைவிழியு முறுக்கிப்பார்க்கவு மைந்தரோடே

இளைபிளவதனை நடித்துக்கேட்கவு

மறுமொழிபலவு மிசைத்துச்சாற்றவு

[டே

மிடையிடைச்சிறிதுந கைத்துக்காட்டரு மெங்கள்வி

வருகெனவொருசொ லுரைத்துப்பூட்டவும்

விரிமலரமளி நனைத்துச்சேர்க்கவும்

வருபொருளளவி லுருக்கித்தோற்றவு நிறைதயாலே

வளைமனைபுகுதி வடித்துப்போக்கவு

மொருதலைமருவு புணர்ச்சித்துத்தர்கள்

வசைவிடநினதுபதத்தைப் போற்றுவ தெந்தநாளோ

குருமணிவயிர் மிழித்துக்கோட்டிய

கழைமடருருவு வெளுத்துத்தோற்றிய

குளிரிசைமருவி கொழுத்துத்தூற்றிய மண்டிநீரூர்

குழிபடுகலுழி வயிற்றைத்தூர்த்தெழு

திடர்மணலிறகு துருத்திக்காப்பொதி

குளிரிழிவருவி கலங்கிப்பூப்புகை வண்டலாடா

முருகவிழ்துணர்களு குத்துக்காய்த்தினை
வினைநடுவிவனி லீருப்பைக்காட்டிய
முகிழ்முலையினையகுறத்துக்காட்படு செந்தில்வாழ்வே
முலையினமதியை யெடுத்துச்சாத்திய
சடைமுடியிழைவர் தமக்குச்சாத்திர
முறையருள்முருகத வத்தைக்காய்ப்பவர் தம்பிரானே.

154. தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த
தந்ததந்த தந்ததந்த—தனதான.

வந்துவந்து முன் தவழ்ந்து
வெஞ்சுகந்த யங்ககின்று
மொஞ்சிகொஞ்சி யென்றமுகு குழந்தையோடு
மண்டலங்கு லுங்க அண்டர்
விண்டலம்பி னந்தெழுந்த
செம்பொன்மண்ட லங்களும்ப யின்றயீடு
கொந்தனைந்த குந்தளந்த
ழைந்துகுங்கு மந்தயங்கு
கொஞ்சைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்
கொங்கடம்பு கொங்குபொங்கி
பைங்கடம்பு தண்டைகொஞ்ச
செஞ்சதங்கை தங்குபங்க யங்கள்தாராய்
சந்தடர்ந் தெழுந்தரும்பு
மந்தரஞ் செழுங்கரும்பு
கந்தரம்பைசெண்பதங்கொள் செந்தில்வாழ்வே
தண்கடங்க டந்துசென்று
பண்கடங் கடாந்தபின்சொல்
திண்புனம்பு குந்துகண்டி றைஞ்சுகோலே

அந்தகன்க லங்கவந்து

கந்தாங்க லந்துசிந்து

ரஞ்சிறந்து வந்தலம்பு

ரிந்தமார்பா

அம்புனம்பு குந்தநண்பர்

சம்புநன் புரந்தரன்த

ரம்பலும்பர் குமபர்நம்பு

தம்பிரானே.

155. தனத்ததந்தன தனதன தந்தத்

தனத்ததந்தன தனதன தந்தத்

தனத்ததந்தன தனதன தந்தத்—தனதான.

உரைத்தசும்பரம் வடிவுதுலங்கிக்

கறுத்தகுஞ்சியும் வெளிறிளபஞ்சொத்

தொலித்திடுஞ்செயி செலிடுறவொண்கட் குருடாகி

உரைத்தவெண்பலு நழுவிமதங்கெட்

டினாத்துகிண்கிணை னிருமலெழிந்திட

டுளைப்புடன் தலை கிறுகிறெனும்பித்தமு. மேல்கொண்

டரத்தயின்றிய புழுவினும்பிஞ்சிப்

பழுத்துளஞ்செயல் வசனம்வரம்பர்

றடுத்தபெண்டிரு மெதிர்வாடித்த மனைவோரும்

அசுத்தனென்றிட வுணர்வதுகுன்றித்

துடிப்பதுசிறி துளதிலதென்கைக்

கவத்தைவந்துயி ரலமருமொன்றைக் கருள்வாயே

திரித்திரித்திரி ரிரிரி ரின்றிட்

டுட்டுடுண்டுடு டுட்டுடுண்டுட்

டிசுட்டிசுண்டிசு டிசுடிசுடிண்டிட் டிசுத்தோ

திமித்திமித்திமி திமிதிமியென்றிட்

டிடக்கைதுந்துமி முரசுமுழங்கச்

செருக்கனந்தனின் நிருதர்தயங்கச் சிவபேய்கள்

தரித்துமண்டையி லுதிரமுறிஞ்சித்
 திரட்பருந்துகள் சூடர்கள்பிடுங்கத்
 தருக்குசம்புகள் நிணமதருந்தப் பொருமவேலா

தழைத்தகண்டியில் வயலியிலன்னைப்
 படைத்தநெஞ்சினி வியல்செறிகொங்கிற்
 றணித்தசெந்தியி லினிதுறைகந்தப் பெருமானே,

156. தானுதந்தத் தானுதந்தத்

தானுதந்தத்—தனதான.

ஓராதொன்றைப் பாராதந்தத்
 தோடேதந்திட்

பெயர்சோர

ஊடானன்றற் றூர்போல்கின்றெட்
 டாமயதந்திட்

மெல்லமாதர்

கூராவன்பிற் சோராரின்றக்
 கோயாரின்றிட்

குலையாதே

கோடார்செம்பொற் றோளாரின்சொற்
 கோடாதென்கைக்

கருள்தாராய்

தோராவென்றிப் போராமன்றற்
 றோளாகுன்றைத்

துளையாடி

சூதாயெண்டிக் கேயாவஞ்சச்
 சூர்மா அஞ்சப்

பொருமவேலா

சோர்கொன்றைத் தார்மார்கொன்றச்
 சேவேறெந்நைக்

கிளியோனே

தேனையன்பர்க் கேயாமின்சொற்
 சேயேசெந்திற்

பெருமானே.

திருவதிகை

157. தன்னதனத் தன்னதனத்
தன்னதனத் தன்னதனத்
தன்னதனத் தன்னதனத்—தனதான.

பாவுவரிக் கயல்குவியக் குயில்கினியொத் துரையாவ
பவளநிறத் ததாம்விளைத் தமுதூரல்
பருகிநிறத் தாளமணிக் களபமுலைக் குடவசையப்
படைமதனக் கலையடவிப் பொதுமாதர்
சொரியுமதைக் குழல்சரியத் தளர்வுறு சிற்றிடைதுவ
ளத், துகிலகலக் கிருபைவிளைத் துருகாமுன்
சொரிமலர்மட் டறையனைபுக் கிதமதூரக் கலவிதனிற்
சுழலுமனக் கவலையொழித் தருள்வாயே
கருகுநிறத் தசுரன்முடித் தலையொருபத் தறமுடுகிக்
கண்தொடுமச் சுதன்மருகக் குமமோசா
கயிலைமலைக் கிழவனிடக் குமரியிருப் பொடுகருதத்
கலைநிறையப் பெறும்வரிசைப் புலவோனே
திறன்கமுகிற் றலையிடறிப் பலகதலிக் குலைசிறிச்
செறிவயனெற் கதிரலையத் திரைமோதித்
திமுதிமெனப்பறையறையபெருகுபுனற்கெடிவநதித்
திருவதிகைப் பதிமுருகப் பெருமானே.

தி ல் லை

158. தன்னதன தன்னதனத்—தனதான.

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநாகி லுழலுநெஞ்சற் றலையாதே

பரமகுரு அருள்நினைத்திட்
 பாவுதரிசனையை பென்றற்
 தெரிதிமிழை யுதவுசங்கப்
 சிவனருளு முருகசெம்பொற்
 கருணைநெறி புரியுமன்பர்க்
 கனகசபைமருவுகந்தப்

டுணர்வாலே
 கருள்வாயே
 புலவோனே
 கழலோனே
 கொளியோனே
 பெருமாளே.

திருவாவின்ன்குடி

159. தனதான தந்தனத்—தனதான.

அபசார நிந்தைபட்
 அறியாத வஞ்சரைக்
 உபதேச மந்திரப்
 உணரா னினைந்தருட்
 இபமா முகன்தனக்
 இமவான் மடந்தையுத்
 ஜெபமாலை தந்தசற்
 திருவாவி னன்குடிப்

டுழலாதே
 குறியாதே
 பொருளாலே
 பெறுவேனோ
 கிளையோனே
 தமிழாலா
 குருநாதா
 பெருமாளே.

160. தானனதானன தானனதானன
 தானனதானன—தனதான.

ஏகினைநேர்விழு மாதரைமேவிய
 வேதனைமூடனை
 ஈனனைவினைனை யேடெழுதாழுழு
 ஏழையைமோழையை
 மாகினைமூடிய நோப்பிணியாளனை
 வாய்மையிலாதனை
 மாமணிநூபுர சீதளதாள்தணி
 வாழ்வுறஈவது

நெறிபேனா
 அகலாநீள்
 யிகழாதே
 மொருநாளே

நாவலர்பாடிய நூலிசையால்வரு

நாரதனார்புகல்

குறமாதை

நாடியகாளிடை கூடியசேவக

நாயகமாமயி

லுடையோனே

தேவிமனோன்மணி ஆயிராபரை

தேன்மொழியால்தரு

சிறியோனே

சேணியர்சோலையி னீழலிலேதிகழ்

சேலிவாய்வரு

பெருமானே.

101. தனத்தன்ந்தன தனத்தந்தன

தனத்தந்தன—தனதான

தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பா

தவிக்குங்கொடி

மதனேவிறம்

றகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு

தமிழ்த்தென்றனி

னுடனேதின்

றெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு

மெனப்புண்கனி

சிலப்பாடி

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்தலை

யுரைத்துயந்திட

அறியாரே

அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர

மனுக்குந்தெரி

வரிதான

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு

மாற்கும்பரி

தவபாரக்

கிரிக்கும்பின் முனிக்குங்க்ருபை

பரிக்குங்குரு

பரவாழ்வே

கினைக்குந்திர லாக்கன்கினை

கெடக்கன்றிய

பெருமானே.

புள்ளிருக்கும் வேளூர்

162. தானதத்தனத் தானதத்தன
தானதத்தனத் தானதத்தன
தானதத்தனத் தானதத்தன—தனதான.

பாடகச்சிலம் போடுகொச்சைமணி
கோவெனக்கலத் தாடபொற்சாண
பாவைசித்திரம் போலபட்டுடையி னிடைநூலார்

பாரபொற்றனங் கோபுரச்சிகர
மாமெனப்படர்ந் தேமலுற்றொளிர்
பாகுநற்கரும் போடுசர்க்கரையின் மொழிமானார்

ஏடகக்குவஞ் சேரமைக்குழலொ
டாடனிக்குல பாடநற்றெயி
வேகிபுட்கலம் போலபற்பலசொ லிசைவாடி

ஏகிச்சகம் பேசயத்திகம்
வாகுமுற்பணந் தாருமிட்டமென
வேணியொலைவந் தேறவிட்டவர்க ளுறவாமோ

சேடனுக்கசண் டாவாக்கர்குல
மாளவிட்டுருண் டேழலைகடல்கள்
சேரவற்றநின் குழுகிற்சாமி ாறதோண்மேற்

சேணிலத்தர்பொன் பூவைவிட்டிருடி
போர்களுக்கட்டியம் பாடவெட்டாசர்
சேசேயொத்தசெந் தாமரைக்கிழவி புகழ்வேலார்

நாடகப்புனங் காவலுற்றசுக
மோகனத்தின்குன் றுதசித்ரவள்ளி
நாயகிக்கிதம் பாடிநித்தமனை புயவேளே

ஞானவெற்புகந் தாடுமத்தர்தைய
 காயகிருநன் பாகரக்கணியு
 காதர்மெச்சவந் தாடிமுத்தமருள் பெருமானே.

163. தத்தன்தானதான தத்தன தானதான
 தத்தன தானதான—தனதான.

எத்தனை கோடிகோடி விட்டுட லாடியாடி
 பெத்தனை கோடிபோன தளவேதோ
 இப்படி மோகபோக மிப்படி யாகியாட
 இப்படி யாவதேது யினிமேலோர்
 சித்திடர் சிசிசெசி குத்திர மாயைமாயை
 சிக்கினி லாயுமாய் மடியேனைச்
 சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
 சித்திர ஞானபாத மருள்வாயே
 சித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ விடதாக
 நிர்த்தம தாடுமாறு முகவோனே
 சிட்கள ரூபர்பாதி சிச்சிலை யாலமுனு
 செட்டிலை சூலபாணி யருள்பாலா
 பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபிறி
 பத்திரபாதலை மயில்வீரா
 பச்சின பூகபாளை செய்க்கயல் தாவுவேனார்
 பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமானே.

164. தானன தானன—தத்ததான.

வாரிமீ-தேபெழு திங்களாலே
 மாரவே னேவிய வம்பினாலே
 பாரெலா மேகிய பண்பினாலே
 பாகியே னுவிம யங்கலாமோ
 ஞானின் மார்புதொ னைத்தவேலா
 சோதியே வேனா மர்ந்தகோலே

மூரிமால் யானைய

மூவர்தே வாதிவயலூர்

ணைந்தமார்பா

டம்பிரானே.

வ ய லூ ர்

165. தத்த தனதன தனனா தனனா

தத்த தனதன தனனா தனனா

தத்த தனதன தனனா தனனா—தனதான.

நெய்த்தசுரிசூழ லறலோ முகிலோ

பற்ப நதுநுதல் சிலையோ பிறையோ

நெட்டையிணைவிழி யிணையோகணையோ இனிதாறும்

நெக்கவமிழ்திகழ் கனியோ துவரோ

சுத்த மிடரது வளையோ கழு கோ

நிற்குமிளமுலை குடமோ மலையோ வரவேதேய்ந்

தொய்த்த விடையது கொடியோ துடியோ

மிக்க திருவரை யரவோ ரதமோ

வெற்ப னடியிணை மலரோ தளிரோ எனவேமால்

இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே

செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்

ரத்த பரிபுர விருகா லொருகண்

மறவேனே

புத்தர் சமணர்கள் மிகவே கெடவே

தெற்கு நாபதி திருநீ றிடவே

புக்கவ னல்புன் றிருவே டிடவே யுமையாடன்

புத்ர னெனவுரை பகர்வோன் மறைநூல்.

கற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்

பொற்ப கவுணியர் பெருமானுருவால் வருவோனே

சத்த முடையசண் முகனே குகனே

வெற்பி லெறிசுட ரயிலா மயிலா

சத்தி கணபதி யிணையா யுணையாய்

ஒளிகூறும்

சக்ர வரிதிரு மருகா முருகா
வுக்ர விரையவர் புதல்வா முதல்வா
தட்ப முளதட வயலா ரியலார்

பெருமானே.

பழமுதிர்சோலை

166. தானதன தானதத்த—தனகான,

காரணம தாகவந்து
காலன்னுகா திசைத்து
நாரணனும் வேதன்முன்பு
ஞானநட மேபுரிந்து
ஆமுத மானதந்தி
ஆறுமுக மாறிரண்டு
ஞார்க்கினை மாளவென்ற
சோனைமலை மேவுகின்ற

புவிமீதே
கதிகாண
தெரியாதே
வருவாயே
மணவாளா
விழிப்போனே
கதிர்வேலா
பெருமானே.

பொது

167. தத்தத்தன—தனதான.

வட்டுப்படாத
பக்கத்துண்மாதர்
கட்டுச்சுடாத
துக்கத்துள்வாலி
கட்டுப்படாத
தக்கத்கிரூலி
மட்டுப்படாத
மற்றொப்பிலாத

மதனாலும்
வசையாலுஞ்
நிலவாலுந்
புபர்வேனோ
தனுவிரா
தருபர்வா
பெரிப்போனே
பெருமானே.

168. தனத்தானந் தனதனதான—தனதான.

இசைந்தவறுங் கரியுரிபோர்வையு
இலங்குநாலும் புலியுடைபாடையு

மெழில்நீறும்
மழுமானும்.

அசைந்ததோளூத் திங்களுமாகிய	முடிமீதே
யணிந்தவிசன் பழவுடனருளிய	குருநாதா
உகந்தஞான் கிளையுடன்வோற	முனிவோனே
உகந்துபாசக் கயிற்றெடுத்துதர்கண்	மெலியாதே
யசைந்தபோதென்றுயர்கெடமயின்மிசை	வரவேணு
மமர்ந்தகாலூத் தண்டையுமழகிய	பெருமானே.

169. தனத்தானத் தந்தனதனதன—தனதான.

இருந்தவிடுங் கொஞ்சியசிறுவரு.	முலகேழும்
இசைந்தவூரும் பெண்டிருமிளகையும்	வளமேவும்
விரிந்தநாடுங் குன்றமும்நிலையென	மகிழாதே
விளங்குதீபங் கொண்டுனைபடிதொழ	வருவாயே
குறுந்திலேறுங் கொண்டலின்மருகா	முருகோனே
குரங்குலாவு குன்றுறைகுறமகள்	மணவாளா
தெரிந்தவேதஞ் செந்தமிழ்தெரிதரு	புலவோனே
சிவந்தகாலூத் தண்டையுமழகிய	பெருமானே.

சி த ம் ப ர ம்

.170 தந்தன—தனதான.

செங்கலச	முலையார்பால்
சிறுதைபல	தடுமாறி
அங்கமிச	மெலியாதே
அன்புருக	அருள்வாயே
செங்கைபிடி	கொடியோனே
செஞ்சொல்தெரி	புலவோனே
மங்கையுமை	தருசேயே
மன்றுள்வளர்	பெருமானே.

171. தனத்தா தனத்தத்—தனதானு.

சொத்தா னத்திற்
 செகத்தோர் பற்றைக்
 வகுத்தா மற்றொப்
 மலர்த்தாள் வைத்தெந்
 திருத்தா கர்த்தத்
 கினைத்தார் சித்தத்
 திருத்தாள் முத்தர்க்
 திருக்கா ளத்தி

பணியாதே
 குறியாதே
 பிலதான
 தனையாள்வாய்
 துவனேசா
 துறைவோனே
 கருள்வோனே
 பெருமானே.

திருவருணை

172. தானன தனதனத்தத்—தனதானு.

பாணமல ரதுதைக்கும்
 பாலியின மதிகரிக்குங்
 நாணமழிய வுரைக்குங்
 நானுமயலி லினைக்கும்
 சேணிலரி வையனைக்குந்
 தேவர்மகுட மணக்குங்
 காண அரு ணையிலிற்றுகுங்
 காலன்முது கையிரிக்கும்

படியாலே
 கனலாலே
 குயிலாலே
 திருமார்பா
 தாமோதான்
 கழல்வீரா
 கதிர்வேலா
 பெருமானே.

173. தானு தனதான—தனதானு.

கோட்டான மடவார்கள்
 கூர்வேலை யிணையான
 ஊடாடி யவரோடு
 ஊராக திதழ்பாத
 நீடாழி சுழல்தேசம்
 நீடோடி மயில்மீது

முனைமீதே
 விழியூடே
 முழலாதே
 மருள்வாடே
 வலமாக
 வருவோனே.

சூடான தொருசேதி
சோண்டு புகழ்தேவர்

மகாமேவு
பெருமானே.

174. தானதன தனத்த—தனதான.

கீதவினோத மெச்சி
கீறுமையார்முடித்த
நீதியிலா தழித்து
நீலமயிலே நியுற்று
சூதமர்சூ ருட்க
சோணகிரியி லுற்ற
ஆதியர்கா தொருச்சொ
ஆணைமுக ராகனிட்டார்

சூலாலே
சூழலாலே
முழலாலே
வாவேனும்
பொருசூரா
சூமரேசர்
வருள்வோனே
பெருமானே.

175. தனனதன தனத்ததாதன—தத்ததான.

கடல்பரவி கரங்கமீதெழு
கருதியிக மடந்தைமார்க்கொல்வ
லடவன முனிந்துயிசிய
வயலணையில் வஞ்சிரோதந
இடமுமையை மணந்துநா
எழிகிரிகள் பிளந்துயிழை
அடலசுரர் கலங்கியோடமு
அரிபிரம புரந்தராதியர்

திங்களாலே
தந்தியாலே
தென்றலாலே
லங்கலாமோ
ரிறைஞ்சும்வீரா
நிந்தவேலா
னிந்தகோவே
தம்பிரானே.

176. தனதனத்—தனதான

இரவுபகல்
இயலிசைமுத்
திராமதனைத்
திருவருளைத்
பாகருனைப்
பாசிவதத்

பலகாலும்
தமிழ்கூறித்
தெளிவாகத்
தருவாயே
பெருவாழ்வே
துவஞான

அனருள்சற்
அருணகிரிப்

புதல்வோனே
பெருமானே.

177. தனதான தான தத்தத்—தனதான.

இமரஜ னிலாவ தெரிக்குங்	கனலாலே
இளவாடை புழுரு மொருக்கும்	படியாலே
சமராகிய மாரனெ டுக்குங்	கணையாலே
தனிமானுயிர் சோரும தற்கொன் றருள்வாயே	
குமாரகுரு காசடி வத்தன்	குருநாதா
குறமாம களாசைத ணிக்குங்	திருமார்பா
அமராதி வாழ்வம ரார்க்கன்	றருள்வோனே
அருணாபுரி வீதியி னிற்கும்	பெருமானே.

திருவாரணைக்கா

178. தானத் தானத் —தனதான.

நாடித் தேடித்	தொழுவார்பால்
நானத் தாகத்	திரிவோனே
மாடற் கூடற்	பதிஞான
வாழ்வைச் சோத்	தருவாயே
பாடற் காலற்	புரிவோனே
பாலைத் தேனொத்	தருள்வோனே
ஆடற் ரோகைக்	கிளிபோனே
ஆனைக் காவற்	பெருமானே.

காஞ்சீபுரம்

179. தத்தத்தத்—தனதான.

முட்டுப் பட்டுக்	கதிதோறும்
முட்டச் சுற்றிப்	பலகாளும்
தட்டுப் பட்டுச்	சுழல்வேளை
சுற்றுப் பற்றக்	கருதாதோ

வட்டப் புட்பத்
வைக்கத் தக்கத்
கட்டத் தற்றத்
கச்சிச் சொக்கப்

தலமீதே
திருபாதா
தருள்வோனே
பெருமானே.

180. தானத்தத் தத்தத்தத்—தனதான.

கோவைச்சுத்தத் துப்பதாத்துக்	கொடியார்தங்
கோலக்கச்சுக் கட்டியழுத்தத்	தனிமேயிப்
பாவத்துக்குத் தக்கவைபற்றித்	திரியாதே
பாடப்பத்திச் சித்தமெனக்குத்	தாவேனும்
மாவைக்குத்தி கைத்தலமெற்றிப்	பொருமவேலா
மாணிக்கச்சொர்க் கத்தொருதத்தைக்	கிணியோனே
சேவற்பொற்கைக் கொற்றவகச்சிப்	பதியோனே
தேவச்சொக்கச் சக்கரவர்த்திப்.	பெருமானே.

181. தத்தத்—தனதான.

அற்றைக்	கிறைதேடி
அந்தத்	திலுமாசை
பற்றித்	தயிபாத
பற்றைப்	பெறுவேனோ
வெற்றிக்	கதிர்வேலா
வெற்பைத்	துளைசீலா
கற்றற்	றுணர்போதா
கச்சிப்	பெருமானே.

கதிர்காமம்

182. தானதனதானத்—தனதான.

மாதர்வசமாயுற்	றுழல்வாரும்
மாதவமெனும்	நிரிவாரும்

154

திருப்புகழ்

தீதகலவோதிப்
 தீதகரமீதிற்
 காதவொளிபேதற்
 காரியிருவோரைப்
 சோதிசிவஞானக்
 தோயில்கதிர்காமப்

பணியாரும்
 திகழ்வாரே
 குணசீலா
 புணர்வேலா
 குமரோசா
 பெருமானே.

183. தனதன தானதத்த—தனதான.

எதிரிலாற்பத்தி
 இனியதானினைப்பை
 இதயவாரிதிக்கு
 எனதுளேசிறக்க
 கதிர்காமவெற்பி
 கனகமேருவொத்த
 மதுவாணியுற்ற
 வழுதிசூனியிர்த்த

தனைமேயி
 யிதுபோதும்
 ஞறவாகி
 வருள்வாயே
 லுறைவோனே
 புயவிரா
 கழலோனே
 பெருமானே.

குன்றுதோறூடல்

184. தானதனத்—தனதான.

காலனிடத்
 காகினியிற்
 சீலவகத்
 தேனமுதைத்
 மாலயனுக்
 மாதவரைப்
 காலுமறைப்
 காகுகிரிப்

தணுகாதே
 பிறவாதே
 தியஞான
 தருவாயே
 கரியோனே
 பிரியானே
 பொருளானே
 பெருமானே.

185. தத்ததான தனத்—தனதான.

பத்தியால் யானுனைப்
 பற்றியே மாதிருப்

பலகாலும்
 புகழ்பாடி

முத்தனமாறெனைப்
முத்தியே சேர்வதற்
உத்தம தானசற்
ஒப்பிலாமாமணிக்
வித்தகாஞானசத்
வெற்றிவே லாபுதப்

பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே
குணர்நேயா
கிரிவாசா
தினிபாதா
பெருமானே.

186. தானத்தனத் தனத்தனத்த—தனதான.

ஞாலமெங்கும் வளைந்தாற்று
நாளும்வஞ்சிய குற்றுரைக்கும்
ஆலமுந்து மதித்தழற்கும்
ஆறிரண்டு புயத்தனைக்க
கோலமொன்று குறத்தியைத்த
கோடையம்பதி யுற்றுநிற்கு
காலனஞ்ச வரைத்துளைத்த
கால்விலங்கு களைத்தெறித்த

கடலாலே
வசையாலே
அழியாதே
வருவாயே
முவுமார்பா
மயில்வீரா
முதல்வானோர்
பெருமானே.

187. தனத்த தனத்த—தனதான.

நினைத்த தெத்தனையிற்
நிலைத்த புத்தினைப்
கனத்த தத்துவமுற்
கறித்த நித்தியசித்
மனித்தர் பத்தர்தமக்
மதித்த முத்தமிழிற்
ஜெனித்த புத்திரிற்
திருத்த ணிப்பதியிற்

றவருமல்
பிரியாமற்
றழியாமற்
தருள்வாயே
கெளியோனே
பெரியோனே
சிறியோனே
பெருமானே.

188. தனனதனத்—தனதான.

புயியதனிற்
புகலியில்வித்

ப் புவான
தகர்போல

166

நிருப்புசுழ்

அமிர்தகவித்
அடிமைதனக்
சமரிலெதீர்த்
தனியயல்விட்
மமசுவயப்
சதகிரிப்

தொடைபாட
கருள்வாயே
தசுரர்மானத்
டருள்வோனே
பொருளோனே
பெருமானே.

180. தனனதனத்—தனதான.

பகலிரவினிற்
பதிருருவென
ரகசியமுரைத்
தாநிலைதனைத்
இகபாமதற்
இசையலிசையின்முத்
சரகாகிரிப்
சரவணப்

தமொரு
தெளிபோத
ததுபூதி
தருவாயே
கிறையோனே
தமிழோனே
பதிவேனே
பெருமானே.

190. தனதன தனதன—தனதான.

கிறைமதி முகமெனு
நெறியிழி கணையெனு
உறவுகொள் மடவர்க
உனதிருவடியினி
யுறைபயிலரிதிரு
மருவவாசுரர்கள்
குறமகள் தலைமண்
குருமலைமருகிய

மொளியாதே
நிகராலே
ஞறமேவா
வருள்வாயே
மருகோனே
குலகாலா
மருள்வோனே
பெருமானே.

சுவாமிமலை

191. தனன்தனத்தனத்—தனதான.

அதிருங்கழல்பணிந்து
அபயம்புகுவதென்று

ன்டிபேணும்
நிலைகாண

இதயந்தனிலிருந்து
 இடர்ச்சங்கைகள்கலங்க
 எதிரங்கொருவரின்றி
 இறைவன்தனதுபங்கி
 பதியெங்கிலுமிருந்து
 பலருன்றிலுமமர்ந்த

க்ருபையாகி
 வருள்வாயே
 நடமாடும்
 லுமைபாலா
 வினையாடி
 பெருமானே.

192. தானதத்த—தனதான.

காமியத்தழுந்தி
 காலர்கைப்படிந்து
 ஒமெழுத்திலன்பு
 ஒவியத்திலந்த
 தாமமெய்க்கனிந்த
 ஞானைக்கடிந்த
 ஏகலெயிற்புயந்த
 ஏறகத்தமர்ந்த

வினையாதே
 மடியாதே
 பிகழ்நி
 மருள்வாயே
 சுகலீலா
 கதிர்வேலா
 மயில்வீரா
 பெருமானே.

பழநி

198 தன்னதனதான—தனதான.

வசனமிகவேற்றி
 மனதுதுயராற்றி
 இசைபயில்சடர்கூ
 யிகபாசெளபாக்ய
 பசுபதிசிவாக்ய
 பழனிமலைவீற்ற
 அசுரர்கிளைவாட்டி
 அமரர்கிதைமீட்ட

மறவாதே
 லுழலாதே
 ரமதாலே
 மருள்வாயே
 முணர்வேலா
 ருள்வேலா
 மிகவாழ
 பெருமானே.

194. தனனாதனனா—தனதான.

வாதாமணிநீ
 வருகாதெதுதா

பெனவோரில்
 நதில்வாரா

நிரதாநிகளால்
மிடவேகரியா
சாதாமறையே
சகலாகமநூ
பாதேவதையாள்
பழனாபுரிவாழ்

நவலோக
மிதிவேக
தயன்மாலும்
வறியாத
தருசேயே
பெருமானே.

வ ள் ளி யூ ர்

195. தையத்தான—தனதான.

அல்லியில்நேருமி
அல்லதாடிய
கல்லினோவ
கையும்நா.னுமு
சொல்லினேர்படு
தொய்வனூர்கெட
வல்லிமாரிரு
வள்ளியூருறை

னதுதானும்
உடல்மாயை
வழிதோறு
முலையாதே
முணஞ்ஞா
விடும்வேலா
புயமாக
பெருமானே.

கொடுங்குன்றம்

196. தனந்தனத் தத்தத்தத்தத்—தனதான.

அனங்கனம் பொன்றஞ்சந்தங்கும் கண்களாலே
அடர்ந்தெழும் பொன்றங்கும்பங் கொங்கையாலே
முனிந்துமன்றங் கண்டுந்தண்டும் பெண்களாலே
முடங்குமென்றன்தொண்டுங்கண்டின் றின்புறுதோ
தெனந்தெனத்தெந்தெந்தெந்தெந்தெந் தெந்தெனனா
செறித்துடர்ந்துஞ் சென்றும்பண்பின் தும்பிபாட
குனிந்திலங்குங் கொம்புங்கொந்துந் துன்றுசோலை
கொழுங்கொடுத்திண் குன்றத்தங்குந் தம்பிரானே.

திருச்செந்தூர்

197. தன்னைய தன்னத்தன்—தனதான.

இயலிசையி லுசிதவஞ்சிக்

இரவுபகல் மனதுசிந்தித்

உயர்களுணை புரியுமின்பக்

உணையெனது ளறியுமன்பைத்

மயில்தகர்க லிடையரந்தத்

வசனகுற மகனாவந்தித்

கயிலைமலை யனைபசெந்திப்

கரிமுகவ னினைபகந்தப்

கயவாகிர்

துழலாதே

கடல்முழுகி

தருவாயே

தினைகாவல்

தனைவோனே

பதிவாழ்வே

பெருமானே.

திருப்பாங்குன்றம்

198. தந்தனன் தந்தன்—தனதான.

சந்ததம் பந்தத்

சஞ்சலன் துஞ்சி

கந்தனென் றென்றுழ

கண்டுகொண்டன்புற்

தந்தியின் கொம்பைப்

சங்கரன் பங்கிற்

செந்திலங் கண்டிக்

தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே

திரியாதே

றுனைநாளும்

றிடுவேனோ

புணர்வோனே

சுவைபாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே.

199. தன்னதான தானான

தன்னதான தானான—தனதான.

புலையனான மாகிணன் வினையிலேகு மாபாதன்

பொறையிலாத கோபிகன்

முழுமுடன்

புகழிலாத புரமிகன் அறிவிலாத காபோதி

பொறிகளோடு போய்விழு

குலபாதன்

நிலையிலாத கோமாளி கொடையிலாத ஆகாரி

நினையிலாத வேமாளி

குலபாதன்

நினதுதாலை நாடோறு மனதிலாசை வீடாமல்
 நினைபுமாறு நீமேவி யருள்வாயே
 "சிலைபுன்வாளி தானேயி யெதிரிராவ னூர்தோள்கள்.
 சிதைபுமாறு போராடி யொருசீதை
 சிறையிலாம லேகூடி புவனமீதி லேகீறு
 நிறமியாமான மாமாயன் மருகோனே
 அகையமேரு மாசூர் பொடியதாக வேலேகி
 அமாநாடி யதோகை மயிலேறி
 அதிகதேவ ரோசுழ உலகமீதி லேகூறும்
 அருணமீதி லேமேவு பெருமானே.

200. தன்னதன்ன தனத்த—தனதான.

முலையைமறைத்துத் திறப்பாராடையை
 நெகிழவுடுத்துப் படுப்பவாமிதழ்
 முறைமுறைமுத்திக் கொடுப்பர் பூமல ரணமீதே
 அலைகுலையக்கொட் டணைப்பாடவர்
 மனவலியைத்தட் டுழிப்பர்மால்பெரி
 தவர்பொருளைக்கைப் பறிப்பர்வேசைக ஞறவாமோ
 தலைமுடிபத்துத் தெறித்தராவண
 னுடன் துளைபட்டுத் துடிக்கவேயொரு
 தனுவைவளைத்து தொடுத்தவாளிலன் மருகோனே
 கலைமதியப்புத் தரித்தவேணிய
 ருதலியகவற்றித் திருக்கைவேலவா
 கழுகுமலைக்குட் சிறந்துமேலிய பெருமாமன

திருப்புகழ் 200-பாடல் முற்றிற்று.